
MICHAELIS
IOSEPHI
MOREI
CARMINA

MICHAELIS JOSEPHI

MOREI

CARMINA.

ROMÆ, M.DCC.XL.

Typis Jo: Zempel prope Montem Jordanum.

SUPERIORUM PERMISSU.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

SERENISSIMO

FRIDERICO CHRISTIANO

Regio Poloniarum, & Electorali

SAXONIÆ PRINCIPI.

MICHAEL JOSEPH MOREI

Felicitatem.

NOCTE VIGILANDVM

Nemo erit, SERENISSIME PRINCEPS, *qui mirari possit, me carmina hæc, qualiacumque sunt, tuo nomini nuncupare:*

 cum

cum enim Arcas ſim, & eorum pleraque in Arcadum cœtu recitaverim, cui potius debebantur illa quam Tibi, qui & magnanimorum Principum ſequutus exempla, Paſtoritio inter Arcades LUSATII *nomine appellari non renuis, & Arcadicos congreſſus Regia vultus tui majeſtate ſemel, iterum, ac tertiò augere dedignatus non es? Equidem memini, ſemperque meminero Humanitatis illius Tuæ, quâ me, cum aliquot ex iis Lucubrationibus recitarem, excipere conſueveras, ut mihi quidem Virtutes tuas cæteras Hæc una maximè Benignitas illuſtrare videretur; quamquam fuit hæc quidem omnium, cum Romæ fuiſti, vox, & conſenſus; qui licet in Te Auguſtæ Stirpi non imparem Animi Altitudinem, Egregiam Indolem, & Ingenium, Re-*

galem

galem Munificentiam, singularem denique Pietatem vehementer suspicerent; capiebantur tamen nescio quomodo Humanitate hâc Tuâ, & Clementiâ: Credo, quod Virtutes cœteræ in Regali fastigio positæ ità admirationi sunt, ut timeri etiam velint: Humanitas una est, & Benignitas, quæ ità diligi mavult, ut dum sociarum Virtutum, veluti obliviscitur, eas Hominibus jucundiores, atque adeò admiratione dignissimas videatur efficere. Patere itaque, SERENISSIME PRINCEPS, *ut Virtuti huic tuæ, cui tantum debeo, quantum ne cogitatione quidem assequi possum, tenue saltèm hoc laudationis Testimonium impertiar. Quod quidem, si Regiæ Tuæ Magnitudini impar nimis erit, ac perexiguum, Illa eadem me, cum apud cæ-*

teros,

teros, tum apud Te ipsum Benignitas Tua vindicabit.

Romæ Non. Jan. Anni MDCCXL.

LECTORI.

PRimum omnium, Catholicæ Romanæ Ecclesiæ se esse filium: Ideòque Hetnicorum quæcumque redolent religionem Poeticè accipienda Author declarat.

Deindè, ut celeberrimæ Arcadum Accademiæ (cui à triginta fermè annis nomen dedit) instituto inserviret, perpetuum styli tenorem, & perfectam, maximè in Eclogis, Veterum imitationem fatetur aliquando se non servasse.

Tum, se plurima admonet suorum carminum ante Editionem rejecisse, non pauca etiam ipso Editionis tempore; utinam plura! nisi quod vel argumenta, vel causæ etiam aliæ fuerunt impedimento.

Postremò, menda plurima irrepsisse in Editionem non negat; verùm aut ea calamo sustulimus, aut Lectoris Ingenio, ac Judicio, ut Æ pro Œ, Ch pro C, E pro Æ, I pro Y, & alia hujusmodi emendanda relinquimus.

APPROBATIONES.

Reverendissimi Patris

D. JOANNIS FRANCISCI BALDINI

Cler. Reg. Congregationis de Somascha, Sacrarum Congregationum Rituum, & Indicis Consultoris, ac S. Officii Qualificatoris.

LEgi, mandante Revmo P. Nicolao Ridolfi Sac. Ap. P. Magistro Librum inscriptum, *Michaelis Josephi Morei Carmina*, & nihil deprehendi a Fidei Christianæ, & morum Regulis alienum. Falsorum Deorum, Dearumque nomina in gratiam latinæ Poesis ab se usurpata esse, Auctor declarat. Carmina suâ se Facilitate, Venustate, & Elegantia commendant, quorum editioni lubens subscribo.

Ex Collegio Clementino hac die 6. Maii 1739.

D. Jo: Franciscus Baldinus
C. R. Congr. Somasch.

Do-

Domini Abbatis

PHILIPPI D' AZON,

Publici in Collegio de Propaganda Fide Eloquentiæ Professoris.

CArmina, à celebri Vate *Michaele Josepho Morei* elegantissimè de suo more conscripta, jussu Reverendissimi P. Nicolai Ridolfi S. A. P. Magistri attentè perlegi; & cum nihil in iis deprehenderim, quod vel morum disciplinæ adversetur, vel orthodoxæ Religioni minus consentaneum videatur (quidquid enim Veterum fabulas redolet, poetica tantum ornamenta esse præclarus Author declarat) typis dignissima esse censeo.

Ex Collegio Urbano hac die 20. Maii 1739.

Canonicus Philippus D' Azon.

Impri-

Imprimatur.

Si videbitur Reverendiss. Patri Mag. Sac. Pal. Apost.

Ph. Spada Archiep. Theodosiæ Vicesg.

Imprimatur.

Fr, Nicolaus Ridolfi Sac. Pal. Apost. Mag. Ord. Præd.

AD

AD
FRIDERICUM
CHRISTIANUM

Regium Poloniarum, & Electoralem SAXONIAE PRINCIPEM;

Inter acclamatos Arcadiæ Pastores

LUSATIUM ARGIRÆUM.

EPIGRAMMA.

CArmina ter denos mihi quæ sunt nata per annos,
Subiiciunt oculis se, FRIDERICE, tuis.

Forsitan æterna latuissent nocte sepulta;
Ni tua jussisset dextera luce frui.

Sume igitur, PRINCEPS, tua quæ jam sponte fuissent;
Quæ tua munifica cogis & esse manu.

Quod si dedeceant hi Regia Nomina versus,
Nec titulos æquet rustica Musa tuos:

Saltem animo excipiat LUSATIUS Arcas amico,
Quæ cecini, Latiis dum vagor Arcas agris.

SOMNIUM.

Dictum in Arcadum Parrhasio Nemore in Exquiliis Anno 1710.

Æstus erat, mediosque herbas armenta per agros
Tondebant, steterantque canes, steterantque bubulci:
Intempestivus clausit mihi lumina somnus,
Lassaque frondosâ projeci membra sub ulmo.
Visus eram Grajas adiisse per æquora Terras;
Visus & Arcadicis tandem consistere in arvis.
Omnia quæ fiunt inter Vos, omnia famâ
Arcadas audieram quæ jam fecisse vetustos
Omnia visa mihi; siquidem sic somnia ludunt:
Quæ legimus, quæ sentimus, quæ luce videmus,
Illa eadem nobis sub imagine noctis obumbrant.
Vix ingressus eram, mihi se pulcherrima primò
Offert planities, hanc plurima protegit arbos,
Plurimus & raucis fons ornat, & irrigat undis.
Singula dum lustro, veteres hinc inde sodales
Affari, & notos gaudebam cernere vultus.
Eurindus primò, mox & mihi visus Alexis.
Nec procul Uranius, cum Tyrsi, Eriloque Semirum,
Quique prior Phœbi nos duxit ad antra, Cloantum,
Trinurum, Tyrrhum, Didalmum, ipsumque Syralgum;
Quin tecum, Euryale, Eugyldum per amœna videbam
Errantem hàc illàc, cumque Automedonte Dareta.
Obstupui tum cum collectos undiquè vidi,
Qui modo diversis degunt regionibus; illic
Cernere erat quos Arnus habet, quos alluit ingens
Eridanus, qnos Sebethus, quos Abdua, quique
Italiæ montana colunt, vel litus utrumque.
Illic Athelmus, Dubenus, Enotrus, Atestes,

Almas-

Almaſpes, Eubenus item, Lindorus, Agenus,
Lyſus, Ariſtæus, Mileſius, Emarus; illic
Callimachus, Mæon, Felicius, Acis, Alarcus,
Inter quos tragico veſtitus crura cothurno
Oryldus Meropes repetebat ab aggere caſus.
Nec ſatis: extincti noſtræ ſacra nomina ſylvæ
Euganius, Polybus, Jaſytæus, Idalgus, & Idmon
Hinc illinc viſi mihi ſunt; ſtupefactus Opheltem
Anycium, Eucratem, Eronemque, Lycumque, Laconemque
Intuitus, dextra illorum, alloquioque fruebar.
Quippè homines quamvis mortales fata crearint,
Ignoſcunt tamèn illa Viris, tamèn illa Poetis,
Et nova dum reſecant ſubtexunt ſtamina Parcæ.
Sic dum defunctos nos hic lacrymamur amicos;
Illic æternæ reviréſcunt munere vitæ.
Circum ibam tantos cupidus dignoſcere Vates,
Cum procùl hoc ipſum ſecreta in parte theatrum
Aſpexi, tali fabricata ſedilia gyro,
Talis erat Vatum ſpectatorumque Corona,
Taliter & vitis reſidebat Apollo ſub umbra.
Tunc lepidum de more Epigramma canebat Eraſtus;
Ludicra materies: mus, qui rupto ordine rerum
Hoſtis inoffenſus lactatur ab ubere Felis.
Quiſquis adeſt plaudit, pendetque canentis ab ore.
Poſt illum placido placidiſſimus ore Palæmon
Incipit ingratæ vitium deſcribere mentis
Tam benè, tam clarè, tam dulci carmine, ut illum
Admirati omnes læto clamore ſæquantur.
Mox alii circum recitant ſua carmina Vates;
Sunt bona qui recitent, ſunt qui mediocria, ſunt &
Qui mala: perfectus namquè ut dicare Poeta,
Non ſatis Arcadicis tua ſcribere nomina Faſtis:
Claros ingenium Vates, ſudore parata
Virtus aſſiduo, ſtudium multiplicis horæ,

Judiciumque facit : nectas nisi talia , numquam ,
Crede mihi , optatâ cinges tua tempora lauro .
Prætereo , sacrumque nemus , tacitosque recessus
Ingredior , quà se interius densissima sylva
Implicat , agreste intueor consurgere Templum .
In medio Capripes ingenti marmore sculptus
Pan Deus Arcadiæ , Pan formidabile Numen
Conspiciendus erat ; circum Faunique fugaces ,
Sylvanique adsunt celeres ; Satyrique bicornes .
Plurimus ante aram succincta in Veste Sacerdos
Adstat & assidua Te , Pan, Te voce salutat ,
Adiicit & laudes : Tu Pastoralia curas
Agmina ; Te natura Patrem , Te deniquè Regem
Agnoscit pecus omne : Tibi sua femina Tellus
Submittit , suaque astra polus , sua flumina Pontus .
Per Te Flava Ceres crines præcingit aristis ;
Per Te paciferas ostentat Pallas olivas ;
Plenaque ridenti spumat vindemia Baccho .
Addit ut accensus Nymphæ Syringis amore
Illam per montes , per devia lustra , per amnos
Ponè sequens jeris , donec Ladonis ad undas
Videris (ah pietas !) cannam evasisse palustrem .
Mox ut septenam compegeris arte cicutam ,
Dixeris & charæ Syringa è nomine Nymphæ ;
Undè vigor nostris , nostris decus undè Camœnis
Provenit , & nostræ desumpta insignia gentis .
Vidi & bissenos sinuosa in Valle sedentes
Arcadiæ Proceres , Pastoralemque Senatum ;
Quos inter placidus partim , partimque severus
Eminet , Arcadiæ qui temperat omnia , Custos .
Præcipuas illic curas , & publica tractat
Pondera : Pastorum stat circum turba minorum .
Mira quidem referam : parvo dum singula vitro
Contemplor , meme vocat ille , & fausta precatus
Numi-

Numina, pellicco Scapulas mihi cingit amictu;
Dat capiti sertum myrto, Lauroque decorum,
Arcadicumque pedum manibus committit, & esto
Arcas, ait, dignosque canas hoc nomine versus.
Tunc ego pro tanto jam reddere munere grates,
Et vocem ad cantum commotâ mente parabam;
Somnia cum paritèr, paritèr cum somnus abivit.

FIGURÆ.

ECLOGA.

Acta in Arcadum Nemore Parrhasio in Exquiliis
Anno 1711.

Alcon, Nytilus.

Virginis ad Templum, ferratæ a nomine Cryptæ
Jamdudum quod nomen habet, latèque refulget
Albanos inter colles, & Tusculа Tempe,
Undique Pastorum numerus convenerat ingens,
Quisque soluturus magnæ pia vota Parenti,
Illius & laudes attollere quisque paratus.
Mox ubi de Templo, Divinis ritè peractis,
Molle super pratum, quod & hinc, quod & indè patescit,
Devenere omnes; Alconem Nytilus, ut se,
Protinùs invitat, paret ad certamina cantus.
Nec mora: sacra sacris miscentes facta Figuris,
Alternisque ambo certantes, sic prior Alcon
Virgine Matre super, sic Nytilus indè canebat.
Alc. Aspicis, ut nitidus, divesque salubribus herbis
Undique conclusus densis sit sepibus hortus,
Oblectetque oculos, atquè omnis odoribus halet?

Virginis ille quidem nulli quæ pervia culpæ,
Ille est, si nescis, pulcherrimus hortûs imago.
Nyt. Aspicis, ut riguis, divesque salubribus undis
Fons intactus adhùc dextrâ obsignetur amicâ,
Ne vitientur aquæ, diris pateantque venenis?
Virginis ille quidèm, quæ nulli obnoxia damno,
Ille Pudicitiæ Fons est illimis Imago.
Alc. Monte super sacro, foliis, truncoque verendum
Innocuas inter flammas, quæ damna minentur,
Pinge Rubum; Rubus ille Tuos, designat honores,
Virgo Parens, nullis quæ devastanda ruinis
Tuta sedes, &, quæ sunt circùm incendia, rides.
Nyt. Vellus in arenti madidum Tellure, madenti
Exprime Vellus idem, quod mox arescat in illa;
Vellus in arenti madidum, Vellusque madenti
Arens in terra, Tibi convenit, Optima Virgo,
Quæ Mater, quæ Virgo horâ distingueris omni.
Alc. Est mihi, quæ Campo densissima surgit aperto,
Palma ferax, cunctis procerior unica Plantis;
Quàm benè fœcundæ latitas sub Imagine Palmæ,
Innumeris, Virgo alma, Tuis quæ clara Trophæis
Nosceris, & foliis, & fructibus omnis abundas!
Nyt. Cedrus in aprico posita est mihi vertice Collis:
Ardua, quæ carie nunquàm consumitur ullâ;
Quàm benè perpetuæ latitas sub Imagine Cedri,
Alma Parens, omni mortis quæ tempore victrix,
Virtutum latè suaves diffundis odores!
Alc. Iridis aspicio varios si quando colores,
Pacis & Augurium memini, Fœdusque Tonantis;
Te quoquè, Te video splendere sub Iride, Virgo;
Protinùs & dico: Tu pulchrior Iride firmas
Nosque, Deumque inter mansurum in sæcula Fœdus.
Nyt. Intueor siquando Mari consurgere Nubes,
Optatis quæ mox fœcundent imbribus agros,

Te

Te quoquè, Te video, Virgo, ſub nubibus illis;
Atquè, ex Te, dico, meliori nube, bonorum
Mille fluunt imbres, undè omnis Terra redundat.
Alc. Dum furerent undæ, dum Terra periret in undis,
Una Noe non ceſſit aquis ultricibus Arca;
Una Heſter rigidi non paſſa eſt juſſa Mariti,
Tutaque communem ſupra ſtetit unica Legem.
Nobilior Tu, Virgo, Heſter, Tu dignior Arca.
Nyt. Iſacidum quaterent cùm triſtia prælia Gentem,
Fœderis una fuit pro defenſoribus Arca;
Una, ſuos premerent cùm ſæva pericula Cives,
Rettulit è cæſo Judith Holopherne Triumphum.
Tu, Virgo, Juditha, Novi Tu Fœderis Arca.
Alc. Tu victrix Hyael, Victrix Tu Debora, prudens
Abigail Tu, Virgo; Michol Tu Sponſa fidelis.
Te Platanus, quæ propter aquas ſuccrevit in altum:
Te Roſa, Te moſtrant Oleæ, Te Lilia ſignant.
Nempè Tuas Laudes quæcumque creata loquuntur.
Nyt. Tu, Virgo, Tu pulchra Rachel, Tu caſta Rebeccha,
Tu Jochabeth, Tu Sara, Tuâ verè inclytâ Prole.
Nuncia Tu Pacis Volucris, Tu Fœmina fortis.
Te Vates cecinere olim, cecinere Sibyllæ.
Prodigium omne Tibi, Tibi præluſere Triumphi.
Virgine Matre ſuper pulchris hæc ambo Figuris
Alternis cantant inter ſe verſibus, ambos
Paſtorum manus ampla probat; plauſuque frequenti
Omne ſonat Pratum, ſonat illi ſubdita Vallis,
Et Nemus, & Colles reſponſavere propinqui.
Mox ad Templa ruunt iterùm, atquè in genua voluti,
Voce iterùm ſacras cecinerunt ſupplice Laudes,
Et Magnam lacrymis exoravere Parentem.

IN NATIVITATE D. N. JESU CHRISTI

ELEGIA.

Dicta in Arcadum Cœtu in Cancellaria Apostolica
Anno 1711.

NUnc Ego Tarpejas ascendam fervidus Arces.
  Sentio : fatidico corda furore calent.
Nunc Tyburtinæ referam sacra dicta Sybillæ,
  Primaque nascenti, quæ data Templa Deo.
Vera cano, ipsa suis Vates mihi nuper in antris
  Hoc retulit factum : Credite, vera cano.
Felix Occaso, felix Oriente subacto,
  De tribus Augustus jam super unus erat.
Expectata diu Pax viserat aurea Terras,
  Jura tamen Terris non nisi Roma dabat.
Mos erat, ut victor Capitolia celsa subiret,
  Et superis grates, exuviasque daret.
Forte Diis & Cæsar ovans sua dona ferebat,
  Adstabatque operi plurima turba sacro.
Ecce repentino quatiuntur Templa fragore,
  Fulget & in medio Virgo verenda choro.
Voces Virgo jacit, sunt jactæ fulgura voces,
  Pulcher & horrendo spirat ab ore furor.
Albuneæ sum, Cæsar, ait, vetus accola Sylvæ:
  Præruptis Anio me veneratur aquis.
Quid tibi quid plaudis pacato Turgidus orbe?
  Irrita quid Superis Munera ferre paras?
Armorum forsan pacem hanc opus esse tuorum?
  Aut misisse tuos credis ab axe Deos?

Falleris;

Falleris; est major rerum qui nascitur ordo,
Major & effectus, causaque major inest.
Nascitur æternæ Rex tandem Pacis, & auctor;
Est bene: Pacificum Pax decet ista Deum.
Novimus; unanimes quod prædixere Prophetæ,
Quod timuere diù Tartara, tempus adest.
Corruit Ara Jovis, cessant Oracula Delphis;
Flete Sacerdotes; numina vestra silent.
Circumstat Cybelem Natorum turba Deorum,
Et matrem illacrymans quæ peragenda, rogat.
Mars fugis? invictum dextrâ quid proiicis ensem?
Tutelæ nonne est credita Roma tuæ?
Sed fuge: Majori munitur Præside Roma,
Ridet & hostiles te fugiente minas.
Prisca recesserunt: primi monimenta Quirini
Intereunt; leges surgere cerno novas.
Solvite, Lictores, antiquos, solvite fasces,
Vestraque Romani ponite Signa Duces.
Vexillum video; vexillum suscipe Roma,
Vincendi certum quod tibi pignus erit.
Auguror: exactis tibi denique serviet annis
Quidquid habet Tellus, quidquid & æquor habet.
Nec satis; æthereis præponeris arbitra portis,
Sentit & imperium janua nigra tuum.
Felix Roma, tuis olim insignita triumphis;
Cumque tuo felix Tybride, Roma recens.
Tybri pater, rapidos paulisper comprime fluctus,
Atque tuum dextro è margine tolle caput.
Res nova; res ingens; humilem mirabere fontem
Posthabitis oleum, qui modo currit aquis.
Num satis hoc? ipsi testantur gaudia Colles,
Exquiliisque novum crescit in Urbe decus.
Dextræ opus ætheræ video consurgere templa,
Templa per æstivas nobilitanda nives.

Virginei sunt hic monumenta perennia partus:
  Stat vigil ad cunas cum pietate fides.
Sed tibi portentum liceat jam grande videre,
  Quæque optare nefas gaudia, Cæsar habe.
Aspice: diductis aperit se nubibus aer:
  Aspice cum puero Regia mater adest.
Virgo parens illa est, sæcli Regina futuri;
  Æterni soboles est puer ille Patris.
Aspice: sed verum: num cessas? Numen adora;
  Dixit, & aspectu numinis icta silet.
Interea Cæsar propiùs nunc cernere Matrem,
  Nunc puerum vellet, nunc & utrumque simul.
Depressit bis, terque oculos, bis terque levavit;
  Lumina sed tandem victa nitore cadunt.
Ut sibi se reddit solos adstare ministros,
  Sola quod in medio stet Jovis ara videt.
Protinus impatiens, quo tu Sanctissima Vates,
  Quo puer, exclamat, quo bona Virgo? redi.
Quam rogo, parva mora est: licet abscedatis ab isto
  Non tamen abscedet gloria vestra loco.
Sic ait; attollique ingentem præcipit Aram.
  Hinc PRIMOGENITI est ARA vocata DEI.

EX HOMERI ILIADIS Ω.

PAtrocli manes postquam satiavit Achilles
Hectoris opprobrio: ter postquam exangue cadaver
Thessalicis raptavit equis ob mœnia Trojæ,
Membra sui Nati canibusque, Avibusque relicta
Iliacâ longè Priamus spectabat ab Arce,
Multa gemens, ignominiam, casusque suorum,
Infelix Genitor; quid enim post funera cæsi
Hectoris, heù misero superest cur vita Parenti?

Dixe-

Dixerat; & Phrygias Regali è pectore vestes
Reppulit, & turpi fædatus pulvere raram
Canitiem, pulloque humeros indutus amictû,
Egreditur tectis, & Fœmineo comitatû
Castra inimica petit, facies miseranda vel hosti,
Muneribus, precibusque Animum moturus Achillis,
Ut velit exanimis corpus sibi reddere Gnati.
Vix ad conspectum stetit illius, utraque longè
Brachia protendens lacrymis ità fatur obortis.
Mira quidèm, tibi quæ nunquam speranda fuissent,
Ut nunc Regnatorem Asiæ, lateque potentem
Imperio ingenti, quem Græcia tota timebat
Te sine Grajugenum spes una lacessere bello,
Orantem Priamum aspiceres, & supplice vultû
Ante tuos adstare pedes, & tendere palmas.
Qui fuerim, ex te jam ipse potes cognoscere, & ex his
Argolicæ ducibus Pubis, qui mille carinis
Ægeum texere mare, tanquàm orrida bella
Non Phrygiæ Regno vellent inferre, sed Orbi.
At qualis modò sim, & quantum mutatus ab illo
Ipse vides: supplex Genua en complector Achillis,
Osculaque heù dextræ quæ cæsi sanguine nati
Fumat adhùc, renovatque metus, Priamoque reportat
Jam non esse Patrem, quis credat? figere cogor.
Non ego pro Trojâ, pro viva conjuge, proque
Tot Nuribus viduis, pro nostrâ deniquè vitâ,
Te rogo: non etenim te quidquam tale rogarem:
Unum oro: exanimis corpus miserabile nati
Redde Patri, minimum est, quod possim poscere, quodque
Tu possis Patri de erepto reddere Nato.
Da mihi quod mox nec Priamus, nec habebit Achilles,
Sola sed obscurâ mors occultabit in urnâ.
Nondum oculis cecidere minæ? posuitque furorem
Vultus? & irata rubet inclementia fronte?

Me miserum! Regisque dolor, lacrymæque seniles,
Nilque meæ valuere preces; quidnam queror ultra?
Verba quid ante hostem non proficientia perdo?
Si Natum Patri renuis mihi reddere, Nato
Adde Patrem, tumuloque ambo condamur eodem,
Dixit, & obstupuit, Voxque intercepta dolore est.
Excussus tandem oh utinam melioribus, inquit,
Auspiciis superi servassent Hectora, proque
Hectore me potiùs Pelidis fortia tela
Pressissent, damnosum urbi, invalidumque senectâ,
Nec Prece nunc inhonora exoraremus Achivos,
Nec Priami cineres uxor mea posceret; Hector
Certè alio faceret, prece quam sibi corpora reddi.
Æacidè parcas; licet hoc dixisse Parenti.
Hectora dum laudo, quoque Te Fortissime Grajum,
Hectora qui solus potuisti vincere, laudo.
Ast Priami si nulla hostis Te cura remordet.
In Priamo proprii Te tangat immago Parentis.
Vivit adhuc Peleus Genitor tibi, vivat, & annos
Impleat incolumis tecum, nec funere tali
Incuset nimium productæ tempora vitæ.
At quoque Tu Pater es; Genitor miserere Parentis.
Munera si poscis pro corpore, munera tollas.
En Phrygias vestes, quas olim gesserat Hector
Conjugis Andromachæ manibus matrisque verendæ
Arte laboratas, sed non Pelidis in usus
Tradimus has etiàm, sint & pars magna Triumphi,
Et simùl accipias Auri, Argentique Talenta.
Talibus orabat; lacrymæque per ora volutæ
Regia, cæperunt iras avertere Achillis;
Qui Patris, & cari defixus imagine Pyrrhi
Paullatim tacitâ sensit mansuescere curâ
Pectus, & invito lacrymas exire Patroclo.
Nec mora. Rex, dabimus, dixit, Trojane quod optas;
Corpo-

Corpore in Hectoreo nostras explevimus iras,
Jam satis, & magnas Patrocli misimus umbræ
Inferias; stygias ultus transire per undas
Jam poterit, nobis liceat modò parcere victis.
Munera tecum habeas; non munera poscimus; hic &
Bella gerit, non busta auro permutat Achilles.
Sic ait, & famulis frigentia membra lavari;
Vestibus inde tegi corpus, curruque reponi
Imperat, extincti ne turpia membra videndo,
Fœdatosque Pater vultus, atramque cruento
Pulvere cæsariem, confossaque pectora largis
Vulneribus, lacrymas iterùm renovaret inanes,
Accepto Priamus, comitesque cadavere currus
Ascendunt, repetuntque urbem, quæ plurima contra
Fusa ruit, gemitusque inter, lacrymasque suorum
Excipit, atque illud sub avita sepùlcra recondit.

EPINICIUM.

ECLOGA.

Dicta in Arcadum cœtu super Aventinum Anno 1717.

TYbridis ad ripas nuper convenerat omnis
Arcadiæ cantare manus assueta; novaque
Concita lætitia victricia Cæsaris arma
Carmine fæstivo celebrare parabat; In illa
Cum medius turba vocemqne manumque Coralbus
Creditus attollens senior, desistite, dixit,
Arcades. Utque omnes siluisse intelligit, ipse
Os, animumque Deo plenus sic farier infit.
Quis me Pierides, quis me novus excitat ardor
Men-

Mentem, animumque trahens secum ? Quonam ire jubetis?
Strata Cadaveribus mihi quæ datis arva tueri,
Flumina quæ nigro spumantia sanguine ? quosque
Albentes circum nudatis ossibus agros ?
Aera quæ volucris generosis concutit alis,
Ungue gerens curvo stridentia fulmina ? Nosco,
Austriacas jam nosco Aquilas; quisnam ille feroci
Qui vehitur sublimis equo ? qui cuncta timore
Complet, & invicta passim dat funera dextra ?
Nosco Virum, o Divæ, nosco gladiumque potentem,
Et galeam Dominæ Munus venerabile Romæ.
Num virtus celebranda Ducum ? Num provida bello
Consilia ? extructi num propugnacula Valli
Dicemus ? Miro trajectaque flumina ponte ?
Turpiter hinc retro castris inimica relictis
Agmina versa fuga, devictas cernere Turres
Inde licet, nulloque redemtos sanguine muros,
Undique victoris nomen Ducis, undique Magni
Nomen Clementis, Magni sonat undique nomen
Cæsaris, ingentique exultant omnia plausu.
Vos quoque Cæsareis plaudit dum quisque triumphis,
Plaudite festivo mea carmina plaudite cantu.
Quis neget aspectu Superos tibi, Roma, secundo
Imperioque favere tuo ? quæ pallida Nuper
Cœlo vota dabat, sparsos nunc fronte capillos
Componis, meritosque Aris indicis honores,
En domitus rursus, rursus tuus ò fugit hostis;
En fugit, & versis repetens trepidantia signis
Mænia Byzanty, terroribus implet Abydon,
Qui modo tot populis, qui tot circumdatus armis,
Dilecti manes juraverat ante Maconis,
Nonnisi potato ferrum discingere Tybri.
Tybri Pater, Dominæ jam tutus ab aggere Ripæ
Tolle caput, nostrasque hilaris ne despice Musas.

Salve

Salve iterum Tybri felix ; tibi munere Divum
Concessum pulchro seù tempestatibus actos ,
Seù grandes virtute tuæ intra mænia Romæ
Excepisse viros , gremioque fovere superbo
Heroas ; Salve fluviorum maxime , salve
O Tybri , quascumque metit Terra Hungara palmas
Rere tuas , totus siquidem tibi militat Orbis ,
Et tibi Threicio creviſſe e sanguine lauros .
Plaudite festivo mea carmina plaudite cantu .
Inclyta cui dabitur tua facta æquare canendo
O spes Europæ , Italiæ nova gloria ? Menti
Pervia quæque tuæ , Dux invictiſſime , jamque
Eugenii solam propius timet Asia dextram ,
Atque unum Eugenii longè pavet Africa nomen .
Præviso seù Tu matures bella triumpho ,
Prælia seù tentes , mediosque feraris in hostes
Consilio , ferroque vales : sic tempore eodem
Cunctando Fabium , vicendique impete Drusum
Scipiadasque refers , superans pietate Camillum ;
Totque olim Heroas nunc nos spectamus in uno .
Plaudite festivo mea carmina , plaudite cantu .
Tu quoque , cui pleno arridet fortuna favore
Subdita cui virtus , nebulis cui militat æther ,
Carole , magnanimo laus acceſſura Parenti ;
Heu desiste armis penitus fera Thracia donec
Corruat Austriacis jam debellata sub armis .
I sequere , i Cœlum dedit omina prospera : tantos
Uni nempe tibi servarunt fata triumphos .
Plaudite festivo mea carmina plaudite cantu .
Nunc te Magne Parens , ætas quo nostra superbit
Alloquor , Audacis Clemens mirabere Vatis
Ingenium , nomenque meum licet illud in Urbe
Floreat , Arcadicos resonet nec vile per agros,
Ignotum tibi forsan erit ; tamen ipse sereno

Ne

Ne renue auguria, & praeconia sumere vultu.
Quidquid adhuc gestum est, quidquid sit fortè gerendum
Scilicet, alme Pater, peditumque, equitumque Phalanges,
Classis in Ægæo, Corcyra ex hoste recepta,
Et Themes, & Scythico decurrens Sanguine Savus
Uni cuncta tibi debentur Maxime Clemens.
Tota hæc, tota tuæ debetur Gloria menti,
Debetur lacrymis, debetur denique votis.
Et memini Exquiliæ cum nuper in æde Parentis
More triumphantis solito sublimior ires
Festivas inter voces, populumque frequentem
Euge-inclamantem, nec inanes undique plausus
Cantantem, nomenque tuum super astra ferentem.
Ipse tibi, ceu nulla foret pars debita laudum,
Frontem inflectebas, oculosque sub astra tenebas;
Et quamvis tanto gauderes jure triumpho,
Sæpius & tenero misceres gaudia fletu,
Non tamen oblitus Natorum vota tuorum,
Suppliciter pronos Te coram hinc inde potenti
Respiciens populos pandebas Æthera dextrâ.
Perge modo auspiciis evertere funditus istis
Regna Asiæ, Odrysiumque satis terrore Tyrannum
Persequere oppressum; nova jam Fideique, tibique,
Regna para; errantesque diu, quando annuit ipse
Bellipotens Deus, ad tua signa reducito Gentes.
Tu vero innumeros, quod Roma, quod optet & Orbis,
Vive dies, vivatque tuum per sæcula nomen.
    Plaudite festivo mea carmina plaudite cantu.
Dixerat; Ingeminant festivos undique plausus
Arcades, & læto repetunt præsagia cantu.

ADO-

ADONII.

Vivit in isto
Quilibet Orbe
Reddere sortem,
Tentat amicam;
Nemo nec optat
Vivere felix.
Irrequietus
Mille pericla,
Mille labores
Sustinet æger;
Mille lacessit
Pectora curis,
Mille fatigat
Numina votis,
Detur, ut olim
Posse cupitam
Tangere metam;
Detur, ut olim
Posse beatam
Vivere vitam.
Sunt, quibus acris
Occupat omne
Gloria pectus.
Sunt, quibus angit
Cor perituri
Major in horas
Cura peculj;
Sunt, quibus una
Visà placere
Blanda voluptas.
Ecce venusta
Optat amatas
Iste puellas
Vincere forma.
Nocte dieque
Æra recenset
Lætus, & ille
Cernit acervum
Crescere. Dites
Navigat audax
Alter ad Indos.
Militat alter,
Sperat & inter
Horrida Martis
Prælia famam.
Ille vetusti
Rudera Sæcli
Appetit. Ardet
Iste Mathesin.
Hic Sophus esse,
Hic Medicus vult;
Iste Poetæ,
Rhetoris ille
Nomen anhelat.
Parcite vecors
Turba; labores
Mittite: Inanes
Mittite curas.
Quæritur aurum,
Formaque frustra;
Gloria nulla;
Nulla voluptas:
Sit nisi vobis
Crimine purum

Pectus ab omni.
Unica certè
Semper ubique,
Credite, felix
Moribus insons
Est sibi recti
Conscia virtus.

ELEGIA.

NOn semper duro tellus laceratur aratro;
  Non semper dubias Navita scindit aquas;
Devovet interdum veterem Gladiator arenam;
  Interdum Elæo pulvere cessat equus.
Otia perpetuo sunt & miscenda labori,
  Et requies studiis invenienda meis.
Otia me poscunt; sed quæ tamen otia Vatem
  Conveniant, Phæbus quem probet esse suum;
Nuper eram totus rerum cognoscere causas;
  Quo res nascantur, quo pereantve modo:
An medio steterit Tellus immobilis Orbe:
  An circum Solis præcipitetur equos;
Quomodo nascantur flores, ut frondeat Arbor,
  Herbaque quæ prosit, quæque sit herba nocens:
Qua venti, & pluviæ, qua sint regione Cometæ:
  Quo sese obliquo fulmen ab axe rotet:
Vosque metallorum vires mihi panditis, altas
  Cura specus quibus est excoluisse, Deæ.
Nec minus errores Solis, Lunæque labores,
  Utque magis Phæbe splendeat utque minus.
Hæc ego quærebam, studiisque immersus in altis
  Gaudebam integros præteriisse dies.
Inde dolor capitis, tardæque ad cætera vires
  Et similis ceræ flavus in ore color.
Nec tamen, ut vellem, poteram subducere mentem
  His studiis, propius namque erat atte malum.

At

At vos iniicitis tandem mihi vincla camœnæ,
  Atque iterum in vestris cogitis esse choris.
Vos reducem excipitis; Vos docti ad culmina montis
  Ducitis, unde suas ornat Apollo comas.
Phæbe Pater; si sacra tuis ego signa reliqui
  Militibus; fuga si crimine nostra caret.
Et si sæpè tuas studui cognoscere laudes,
  Quæque Parens supra sub pedibusque fores.
Parce, precor; sic nulla tuos nubecula vultus
  Occulat, & fœtus dissipet atra tuos.
Sic tibi subcrescat proles longissima vatum;
  Plurima sic tua per tempora laurus eat.
Hæc ego: sic Phæbus. Parnassi ascendere collem
  Durum est, & pigros respuit ille Viros.
Scilicet instandum est; longo vix tempore Vates
  Prodiit, est magni namque laboris opus.
Non tibi, non rapio laurumque, hederamque Poetæ;
  Ipse tuas fugiens carmina perdis opes.
Perdis opes Vatum: magnum super Æthera nomen,
  Et dignum tota posteritate legi.
Vis ergo esse aliquid? noli dimittere Musas;
  Istę sint cymbæ, Portus & aura tuæ.
Nunc juvet Arcadicas numeris aptare cicutas;
  Nunc juvet Heroû bella referre tubâ.
Hactenus hæc Phæbus. Phæbum cognoscere verum
  Quis neget? Ipse Deum, consiliumque sequor.

CLEMENTI XI. P. O. M.

De Victoria è Turcis relata Anno 1716.

EX HETRUSCO GASPARRI.

JAM tria lustra (præcor tibi centum, & mille supersint)
  Navita jactatam cum regis alme Ratem.

Nec dum illi placidas blandiri vidimus auras;
Nec dum orta eſt illi non tenebroſa dies.
Nunc mugire ſolum, & tremere omnia vidimus, & nunc
Armenta occultam tota ſubire luem.
Nunc noſtros ſupra campos horrentia belli
Semina ſpargentes vidimus ire Duces.
Mox Aſiam Odriſiis armatam erumpere clauſtris
Europæ obliquis Regna tuentem oculis.
Tanta mole virum, quantam non viderit olim
Fervere Dardanio Xantus, & Ida jugo.
Victa tamen cecidit; tantæ victoria pugnæ
Tota tua eſt, CLEMENS; gloria tota tua eſt.
Fortunata dies, quæ longa incommoda penſat!
Tot merito annorum fletibus empta dies!

F U N E B R I A.

E C L O G A.

Acta Ludis Olymp. Dum in Arcadum proxime elapſa Olymp. defunctorum honorem celebrarentur. Eo ipſo die, quo lætiſſimum nuncium de fuſo Turcarum exercitu, & Alba Græca recepta Romam allatum eſt. Anno 1717.

Myræus, Phylocles.

Myr. DIc age quid ceſſas Phylocles cantare? tibi nam
Si memini, fuerat cantandi tanta libido,
Ut pugnam votis prævertere penè ſoleres
Impatiens, facilemque moræ, tardumque vocares
Cuſtodem, ludis qui nondum indixerit horam,
Nos & Olympiaco dederit concurrere campo.
Jam pugnæ accelerare diem, tardumque vocare
Deſine Cuſtodem; patet en tibi campus, & hora

Sæpe

Sæpe vocata venit: numne est tibi dicere promptum?
Scilicet est aliud sibi fingere prælia mente,
Quam pugnare manu, mediâque insistere arenâ.
Phyl. Quid possim, valeamque diù cognoscis, & ultro
Objicis ista mihi; nostrum est linguâque, manuque
Quando opus est, uti; sed & hæc tibi cedere fas est.
Verum ne rursus Tu hæc nostra silentia damnes,
Accipe cur taceam: non hæc certamina nostro
Præconcepta animo, nec solis vocibus uti
Arcadas, Elæo respersos pulvere quondam
Credideram, Arcadicæ cum sim novus incola terræ.
Ast ego Olympiacæ certandum more palestræ
Ludorum audirem cum nomina tanta, putavi;
Atque ideo hos mecum cæstus, habilemque pharetram
Attuleram, & longo duravi membra labori,
Proludens luctæ; at frustra: frustra & bona mater
Lubrica fallenti mea membra perunxit olivo:
Expectans siquidem currus, fremitusque rotarum,
Aurigasque videre super stimulare flagello
Tergora Cornipedum, & fugiendæ intendere metę,
Omnia muta silere, herbâque sedere quietos
Pastores video taciti sub Apollinis umbrâ
Floribus incinctos mæstis, tristique cupressu.
I nunc ò Myręe, & nostra silentia damna.
Myr. O certè Arcadicæ, Phylocles, novus incola terræ,
Quem studia, & nostros mores nescire putandum est.
Quære alias, possis queis te subducere pugnæ,
Quære alias causas: quamvis tibi carmina tardo
Improvisa animo numquam descendere dicas,
Non tamen effugies; & te cantare peritum
Novimus, argutum contraque stetisse Menalcam;
Corporis atque utinam pugnandum viribus esset!
Non mihi, non vires, non fortia pectora desunt.
Phyl. Non equidem effugimus, nec tardo carmen ab ore

Profilit, aut cantandi artemque, usumque negamus.
Incipe: Tu nostri da carminis argumentum.
Myr. Non opus est; sed enim nos huc convenimus omnes;
Pastorum ut sacro placemus carmine manes.
Phyl. Sed quorum nostro placandi carmine manes?
Myr. Illorum, qui curat oves, oviumque magistros
Custos Arcadiæ, Arcadiæ pater Alphesibœus
Nomina funereâ dispensat scripta tabellâ.
Sed quid plura? datam, ne te morer, accipe cartam.
Elige quos laudes; quos negligis ipse libenter
Excipiam, alternis cantabimus ambo camœnis.
Phyl. Prima mihi ante alios venit hic Amirisca legenti;
Sed quis erit notas possit qui dicere laudes,
Ac dotes Amirisca tuas? Tibi Gallia cunas,
Sarmatia Imperium, Tellus dedit Itala sedem;
Atque ingens quamvis, quamvis nil grandius illa,
Visa tuis tamen est augeri Roma triumphis.
Haud tamen Arcadiæ es tot grandia munia, totque
Regales inter curas oblita; tuumque
Arcadas ad tectum Pastores sæpe vocasti.
Ducite lugubres, ò Nymphæ, ducite pompas.
Myr. Armontis matrem celebrant tua carmina? nostris
Filius occurrit celebrandus versibus Armon.
Ah certè Hungariam supra, scythicisque superbus
Exuviis passim, sinerent modo fata, feroces
Victori comes Eugenio sæviret in hostes,
Tamque modo invictum virtute referret, & armis,
Quam prius ingentem referebat imagine Patrem.
Nos tamen, Europamque, suæque heu vota Parentis
Spesque tot, heu pietas!, mors immatura fefellit.
Dicite funereos, Pastores, dicite cantus.
Phyl. Carmine qui cecinere; canantur carmine Vates
Primus hic Eudossus, qui carmine per mare magnum
Ausus ad ignotas Columbum ducere Terras.

Olli

Olli dum caneret dulcis ridebat in ore
Gratia, Pastorumque adstabat Turba canenti,
Atque hilari circum plaudebat voce theatrum.
Ille mihi quondam, dum per saxa invia Pindi
Duceret, in summo monstravit vertice Phæbum,
Monstravit musas, & quo sit fonte bibendum
Edocuit; meminisse juvat: mihi tradidit artem
Dicendi, nomenque mihi dedit Ille Poetæ.
Ducite lugubres, ò Nymphæ, ducite pompas.
Myr. Carmine cantandi Vates? cantemus Aruntem.
Gratus erat musis, musis mox Ille relictis,
Concepit graviora animo; me namque docebat,
Qualiter in Triplici Deus unus imagine; qualis
Æterno Genitore satus descenderit astris;
Atque ita diluerit veteris vestigia culpæ;
Qua teneat nos lege Deus; qua præmia lege
Dispenset Justis, quo torqueat igne rebelles;
Quove....sed oh nostrum non est tam magna referre,
Quæ potius siluisse decet; nos olim hæc Ille docebat:
Grati hodie ad tumulum nos carmina reddimus Illi;
Dicite funereos, Pastores, dicite cantus.
Phyl. Vestrum opus, o Divæ, queis grandia nomina curę,
Diotimi meritum mandare in sæcula nomen.
Vestrum opus, o Divæ; memori vos mente repostas
Noscitis & causas, atque omnia lapsa videtis;
Diotimus sedenim memori quoque mente repostas
Noverat & causas, atque omnia lapsa videbat.
Sint qui mille legant, qui mille volumina scribant,
Possideant diti qui mille volumina censu;
Unus hic ingenio, cui par non ante repertum,
Plusquam mille viri, quam mille volumina, scivit.
Ducite lugubres, o Nymphæ ducite pompas.
Myr. O Dea quæ cœlo nomen deducis, & astris
Uranie Jove nata praees; tibi cura sit ingens

Alterii nomen, current dum ſidera cœlo,
Dum Phębum tellus, dum carmina Phębus amabit,
Vulgare, & tanto ne dedigneris Alumno.
Scis Dea, ſcis etenim quod vaſta per atria cœli,
Terrarum ingentes tractus, pelaguſque profundum
Non tantum Aſtronomus, ſed & ingens carmine Vates
Iverit, & ſolem propiùs, propiùſque recentes
Viderit inquirens, ſignum ferale, cometas.
Dicite funereos, Paſtores, dicite cantus.
Phyl. Hic mihi ſe gemini oſtendunt, Primus Philaretes,
Alter & eſt Hermes, ambo pietate, fideque
Et virtute pares; oſtro ſpectandus uterque
Dignus uterque cani.....At quæ vox quæ perculit aures?
Myr. Audieram Phylocles..quid nunc tot murmura? quiſnā
Ille triumphali, lætus qui terga fatigat
Præſultoris equi velatus tempora lauro?
Noſco equidem; noſco, fæliciaque omnia ſacræ
Frondis; Cæſareæque decus venerabile frontis.
Procubuere acies: rurſus fera Thracia victa eſt:
Ceſſit & Auguſtis iterum Græca Alba ſub armis.
Amplius haud certè noſtræ ſunt funera Gentis
Flenda hodie; majora premunt; majora canenda..
Phyl. Vos igitur, renuunt nam proſpera tempora luctus,
Parcite funereis ò Nymphę parcite pompis.
Myr. Voſque, novis quoniam licet exultare triumphis,
Mittite lugubres, Paſtores, mittite cantus.
Phyl. Quas tibi Paſtores, Dux inviċtiſſime, laudes
Dicemus? noſtris non hæc ſunt apta cicutis.
Vos ò, Vos melius decet iſta referre, feracem:
Qui Hungariam colitis, Vos ò, qui ſtrage recenti
Sanguineas potatis aquas; Iſtrumque, Savumque
Cernitis, & primâ memorandum cęde Tibiſcum.
Ducite ſolemnes, o Nymphæ, ducite Pompas.
Myr. Sub duce Magnanimo quæ non ſperare licebit,
Ar-

Arcades, Arcadiæ (lacrymis quis temperet ?) olim
Finibus expulsi ? rursus fortasse licebit
Sub duce Magnanimo patrias invisere Terras .
Patria salve iterum Tellus : salvete recepti ,
Quos desiderio videor jam tangere colles .
Dicite festivos , Pastores , dicite cantus .
Hoc cœlum , hoc belli spondet justissima causa ,
Hoc CLEMENS CAROLUSQUE,hoc & fortissima magni
Virtus EUGENII , & victurum in sæcula nomen .

DE FRANCISCO GRIMALDI S. J.

Tyburi commorante, & libros de Urbana Vita Scribente.

Ad Gherardum Comitem de Gherardesca.

CARMEN.

QUæ mihi silvestres dictarunt carmina Musæ ,
Grimaldo sacras referentia carmina laudes ,
Excipe, Gherardesca, altæ laus ò nova stirpi
Addenda , & Patriæ spes certè haud ultima nostræ .
Carmina, dixerunt mihi Musæ, carmina sunt hæc
Gherardo mittenda tuo :num dignior alter,
Qui tibi sit Patriâ , & studiis conjunctus iisdem ,
Quique tibi veros inter numeretur amicos ?
Adde quod & Vatem Vates quoque diligit Ipse
Grimaldum , & tanto de Præceptore superbit .
Ergo ades , ò Gherarde , leves ne despice lusus ;
Audieris mox ipse tuæ me Grandia Gentis
Nomina cantantem , laudesque , & facta tuorum
Dicentem , tragico facta heu referenda Cothurno ,
Adjiciesque meis decus immortale camœnis.
Urbe procul Dominâ , extremas Anienis ad undas
Forte ego constiteram , quà se prius edita sensim

Deji-

Dejicit, acclivesque salaria dividit agros.
Hic mihi sunt visæ fluvium dum miror, & ipsum
Impositum fluvio curvato tramite pontem,
Ex imo turbari undæ: Deus ecce repente
Fluminis ipse Anio propriis impellitur undis;
Illum discinctis plures hinc inde capillis
Circumeunt Nymphæ proles sua. Protinus illum
Ut vidi agnovi: talem sub mœnia nostri
Tyburis ex alto memini vidisse cadentem,
Fatidicæ tum cum prope diruta Templa Sybillæ
Nos quoque fatidica caneremus carmina voce.
Obstupui: numenque oculis, pedibusque secutus
Gressus continui, latas ubi Tybris in undas
Irrumpunt Anienis aquæ: hic nova monstra, novumque
Prodigium; medio sese attollebat ab alveo
Ipse pater glaucâ Tyberinus arundine canas
Præcinctus, lauroque comas; Lupa fœta Gemellos
Illius ante pedes pueros lambebat; at Ille
Centum inter Nymphas dabat altè jura, suamque
Augustâ vultus referebat imagine Romam;
Atque ita paulisper cursum laxaverat undis,
Sumeret ut solitum veniente Aniene tributum.
Amnibus hanc legem natura minoribus olim
Indidit, ut solemne aliquod de more tributum
Præter aquas, præter fluvialia dona, quotannis
Regi quique suo pendant; hinc sæpius illi
Cum stabulis armenta trahunt, sylvasque, ferasque,
Pastorumque casas; Vastant latè arva, feraces
Et Cereris segetes, & amabile munus Jacchi
Secum asportantes; fluvii quod & ante minores
Dant vectigal, idem dein flumina magna, sed auctum
Communi semper coguntur reddere Regi.
Sic Tyberis pelago fert debita dona, suoque
Debita sic Anio fert Vectigalia Tybri.

Ut

Ut ftetit ante illum, forfan mirabere, dixit;
Forfan & irata pænas meditabere mente,
Suppliciumque Pater quod munera fveta negemus
Pendere, quæ non ipfe vides; fed pone querelas
Pone iras, ò Rex, quovis majora tributo
Munera portamus; fimul hæc, tollitque finiftra
Partem operis, Grimalde tui, dein protinus addit.
Candida bis nondum reparavit cornua Phœbe,
Cum Tyburtinis ducentem Collibus horas
Afpicimus, noftræ jamdudum incognita Ripæ
Carmina qui cantat, proh qualia carmina! Vatem.
Nomen Grimaldus, facris venerabile Mufis
Nomen; aquas Pelagi, formidatumque Tridentem
Oceani teftor Patris, mea litora numquam
Majorem excepiffe animam, aut majora canentem,
Ille meis poftquam Vates degebat in oris,
Eridani Vates decus ingens, verfibus olim
Qui cecinit telo fruftra impenetrabilis ullo
Orlandi furias, permixtaque amoribus arma.
Sæpe meis, auras quando hic permulcet, ab undis
Emergunt Nymphæ, viridique in margine lætos
Exercent faltus, imitantes blanda choreis
Carmina; quin etiam cantus dulcedine capti
Nos quoque mufcofis crebro prodimus ab antris,
Noftraque præcipiti fubfiftunt flumina curfu.
Quos Pater ipfe vides defcriptos cortice nuper
Arboreo Vates defcripfit cortice verfus.
Hos ego detraxi truncis; nec vile tributum
Credidimus, noftro hæc laturi munera regi;
Tu vero hunc (manibus tendebat carmina) quamvis
Exiguum ne fperne librum; docet ifte venuftum
Qui deceant hominem mores, præceptaque Vitæ
Sufficit Urbanæ; quamquam, ò Mavortia pubes,
Moribus affuerit præftantibus; attamen ipfi

Ver-

Versibus illecti civili accommoda Vitæ
Dulcius hinc sument posthac documenta Quirites.
Vosque ò præcipue, placidissima Turba, puellæ,
Tybridis ò cultæ proles pulcherrima Nymphæ,
Vestrum opus in populos has leges spargere vestros,
Et pulchras vobis partiri ex ordine curas,
Ut sensim gentes per vos vulgentur in omnes.
Hæc verbis præsit, vestes paret illa decentes,
Instruat hæc mensas, instructis altera mensis
Præsideat, genti proprios notet altera ritus;
Quæque sibi impositum exercebit sedula munus.
 Dixerat hæc Anio: breviter cui talia Tybris.
Vane quid affectas? simulas quæ munera? nostrum est
Quod jactas nunc ipse tuum; vivebat in Urbe
Nuper, quem celebras: meus est cum carmine Vates.
Sed Tu rumpe moras, dando & pro munere, raptum
Redde mihi Vatem; quin imo hæc nomine nostro
Grimaldo mandata refer: Tyberina revisat
Litora; nec longum nostros defraudet amores.
 Hæc Tybris; nil contra Anio; sed lumina torsit
Turbida, submisitque caput. Sic protinus ambo
Diversum per iter; diversis sed mage curis
Discessere; suas ventosi ad Tyburis arces
Iste redit; dominæ petit Ille palatia Romæ.

EPIGRAMMA.

Dulcis ubi Cucumis nuper prostabat, & illum
 Altè clamabat Venditor esse gelu;
Hic modo Castaneę à Scurra venduntur eodem,
 Qui calidas illas altiùs esse monet.
Scilicet Æstatem Autumnùs jam trudit, & inter
 Se minimo distant tempore, bruma, calor.
Evenit hoc nobis; ęratem submovet ætas;
 Quique viri nunc sunt, hos facit hora Senes.

APOLOGETICA.
ECLOGA.

Acta in Arcadum nemore Parrhasio super Aventinum Anno 1717.

Myræus, Æmon.

Myr. Quo via te? Arcadicas fortasse revisere Sylvas?
Nos etiam Arcadiam, solitos quoniam Alphesibœus
Indixit cœtus, & ad arma canenda vocavit,
Pergimus, ò Æmon; si non piget, ibimus unà.
Æm. Haud renuo, Myræe, viam sermone levabis.
Sed qui Pastores hodie, qui carmina dicant?
Credo equidem plures, magni nam Cæsaris arma,
Victorisque Ducis Virtus, Fideique Triumphus
Acceptum præbent cantantibus argumentum.
Tu quoque, ni fallor, quoniam tibi lumina turgent,
Parturies Te dignum aliquid, dignumque Theatro.
Myr. Num dubitas? cantabo iterum; cantare necesse est.
Quippe jubet custos: custodi colla jubenti
Subdimus; Ille etenim qui temperat omnia nutu.
Rursus nos ergo nostri sub Apollinis umbrâ.
Aspicies hodie, o Æmon, rursusque videbis
Pertæsos longo Socios sermone morari,
Et vestras Latiis obtundere versibus aures,
Æm. Tu semper? Tu solus eris? quid? verba latina
Ignorant fortasse alii? tua carmina nobis
Certè equidem sapiunt: fatuo sed sæpe palato
Res eadem, magno quamvis condita lepore,
Displicet; Erastum toties hæc Sylva canentem
Audiit; Ottinium toties, toticsque Semirum:

Non

Non est Philacidæ, non est incognita nobis
Corsildi, aut magni doctissima Musa Lyconis.
Nytilus & Musis posset cantare secundis;
Posset & Uranius, Cratinus, Agesilus, Alcon.
Myr. Immò alios memini, Latiis lusisse camœnis:
Verum omnes sua causa tenet: hi jura, forumque,
Hi senium allegant, hi publica munia culpant.
Nil nobis valuere tamen causæque, precesque.
Vox mea me perdit. Naturæ munera sæpe
Sunt homini damnosa: mihi vocem, & latera ampla
Provida concessit nimium Natura; canendo
Hinc invitamur; Nostro quin fortè Theatro
Alterius (nosti) recitanda poemata si sint,
Protinus ad nostram defertur pagina dextram.
Æm. Et memini: Vox ista tamen, seù bella cruento
Concinat afflatu, facili seù mollis avena
Dulcibus in Sylvis Pastorum dicat amores;
Vox eadem, vox grande sonat; dum flere necesse est,
Tympana pulsasti: Capreas, pecudesque memento.
Rivus aquæ, calamique leves, juncique palustres,
Et teretem viridi fiscellam texere ibisco,
Pastori data cura; canat Pastoria Pastor.
Verum hodie Sylvas per te majora canentes
Audierint cives, & plusquam Consule dignas.
Bella canenda tibi: certè lituosque, tubasque,
Præliaque, armorumque sonos imitabere cantu.
Myr. Materiem præbe, cantus quæ poscat agrestes,
Protinus agrestes resonabit fistula cantus.
Nuper erat nostris dicendus versibus Armon;
Mater erat nostris celebranda Amyrisca camœnis.
Numquid oves, capreasque mihi, dum talia tracto,
Dicere par fuerat, tenuesque referre myricas?
Nunc ego Cæsareos jubeor cantare Triumphos,
Europæque, Asiæque atrox describere bellum;

Forsi-

Forsitan expectes, ut ficto nomine nostris
Hinc aries, illinc ponatur versibus hircus,
Qui flexo inter se committant prælia cornu?
Possem equidem, si ignota forent vel Cæsaris arma,
Vel Thracum feritas (feritas heu barbara Thracum)
Nota utinam foret illa minus! nec nostra secarent
Arva truces Arabes, Patriis nec finibus actos
Diversa exilia, & diversas quærere terras
Arcadiæ semper Fortuna adversa juberet.
Quod si Parrhasiæ mores perpendere Sylvæ,
Et genus Arcadicum, nostramque ab origine sortem,
Lance velis justâ; certè tam rustica turba
Non sumus, ingenioque rudi, crassâque Minervâ,
Ut Pastorales impunè excedere fines,
Civica nec liceat quandoque evolvere facta.
Nequidquam stellis genitos, lunâque juvaret
Esse prius, Puerumque Jovem, Dominumque Lycæi,
Numina totque olim nostris reptasse sub antris,
Si tantum calamos, armentaque dicere nostrum est.
Sed quid commemoro vetera hæc? modo cerne quot inter
Jura Senatores dicant, causasque perorent
Arcades, & forti tractent quoque prælia dextrâ,
Imperioque regant populos, terrasque, Polumque
Concilient nobis, superumque arcana recludant.
Æm. Magna canas, dū magna placent: Haud te moror; at Tu
Quod tibi dicendum (longa est via) perlege carmen
Myr. Et juvat: incipiam, Pastor, majoraque nostro
Utrum argumento, sis Judex ipse, canamus.
Sentio. Jam rapior; sese in præcordia Phœbus
Inspirat, dubiique pedes nutare videntur,
Implerique nova veterem caligine mentem,
Ut soli pateam Phæbo; nunc vera monenti
Credite Pastores, veluti Cyrræus ab antro
Hæc caneret, venturaque fata doceret Apollo.

Occi-

Occiduo jam grande aliquid meditatur ab Orbe
Cæsar in Otthomanum: video consurgere contra
Massagetasque, Getasque, sagittiferosque Gelonos,
Et septem gemini populos decrescere Nili.
Nequidquam miseri. Non dum tot cæsa Virorum
Millia? tot vestro spumantes sanguine Campi?
Nec non Pannonici duo propugnacula belli
Capta monent? faustis en jam fortissimus Heros
Auspiciis super Hungaricos movet agmina Campos
Eugenius Victor; Sociæ comitantur euntem
Relligio, Virtus, Fortunaque Cæsaris. Ibis,
Ibis io Dux clare.
  Æm. Satis, clamose Poeta;
Jam satis. Hæc hodie recitabis? Carmina nobis
Dura quidem; verbis constant nimis illa sonoris.
  Myr. Nempe tibi quod serpit humi, quod simplice cultu
Enitet, hoc placeat carmen. Non improbo; Verum
Non omnes ita conveniunt. Ego Judice tota
Arcadia, damnanda, rear, laudandave nostra
Carmina, cum pleno cantabimus illa Theatro.

IN LABIENUM.

EPIGRAMMA.

Quisque suos patimur manes; hunc cæca libido;
  Illum angit fędæ crimen avaritiæ;
Plures ambitio, plures tenet improba ventris
  Ingluvies; Atrox pluribus ira nocet;
Invidiæ stimulis est qui crucietur amaris;
  Est qui desidiam nutriat usque suam.
Tu ne quo tantum vitio, Labiene noteris;
  Traducis vitam per scelus omne tuam.

AD

DE FRANCISCO VALESIO, ET CALLISTRATO

EPIGRAMMA.

Quid non Valesius? quid scis Callistrate? semper
Tu tamen heu loqueris, semper & Ille tacet.
Sive tua hoc pariat levitas, prudentia sive
Illius, in nostrum cedit utrumque malum.

AD LYRENUM P. A:

HENDECHASYLLABI.

Dum Tu carminibus canens Latinis,
Vires, & Veneres, originesque
Hetrusc.æ memoras, Lyrene, Linguæ;
Hetruscam celebres licet Poesim:
Nil cum carminibus tuis venustis,
Nil ipsi, mihi crede, Amice, prodes.
Quin nè illi noceas cavè Poesi:
Nam dum carminibus facis venustis,
Ut Linguæ pateat decus Latinæ:
Musis posthabitis nitentis Arni,
Omnes ut Latiam tuo sequantur
Exemplo tacitus mones Poësim.

AD NICOLAUM FORTIGUERRA

Inter Arcades

NIDALMUM TISÆUM.

EPIGRAMMA.

Thyrsidis ah fatum, queis carmina flevimus olim,
Fortiguerra, eadem nunc Tibi missa vides.
Illa nec audebam manibus committere Vatum,
Illa nec audebam credere digna tuis.

Legisti postquam ; postquam Tu lecta probasti ,
Digna patrocinio credimus , esse tuo .
Accipe : Venturos jam nostra elegia Poetas
Provocat , & nulla a tempore damna timet .
Judicio hoc audet tanti secura Poetæ ;
Hoc titulis tanti nobilitata Viri .

IN FUNERE JO: BAPTISTÆ ZAPPI

Inter Arcadas

THYRSIDIS LEUCASII

ELEGIA.

Habita ad Arcadum Cœtum paucos ab ejus obitu dies.
Anno 1719.

JAM satis est lusum : non hoc vult ludicra Tempus ;
Tristia sunt tristi verba canenda die .
Pastores vestro fas est ignoscere Vati ,
Si nec festivè , si nec ut ante canit .
Tristia non semper nos odimus ; ipsaque damna
Nescio quid blandum dum memorantur habent .
Interdum lacrymæ lacrymis explentur ab ipsis ;
Interdum curas mulcet & ipse dolor .
Jam notum quæ causa meis sit questibus , & jam
Quod flendum vestra nomen in aure sonat .
Ille hujus , qui nuper erat pars inclyta cætus ,
Hujus deliciæ qui modo Collis erat ,
Thyrsis , amor Phœbi , Sylvarum gloria Thyrsis ,
Thyrsis Pastorum , Pieridumque decus ,
Occidit ! heu quali tristamur funere ! Tuque oh
Arcadia infelix quo viduata viro es !

Infelix !

Infelix ! dum tot, dum talia pignora defles;
Nota nimis propriis incipis esse malis.
Nec tantum ut Mater ploras mæstissima; nunc Te
Amisso gnatam ceu Patre flere decet.
Hunc inter primos dudum ostentare solebas,
Qui Te iterum nobis instituere Patres.
Debetur Patribus per Nos reverentia primis;
Exemplis illi Nos docuere suis.
Quod sumus: interdum quod carmina nostra leguntur,
Arcades, illorum cura, laborque fuit.
Nunc quantum exemplar, quæ gaudia rapta dolemus !
Quot bona in hoc uno non reditura viro !
Fas Oratorem, fas est lugere Poetam;
Nomine, scitis enim, dignus utroque fuit:
Qui gestus, quæ vox, quæ gratia frontis, & oris !
Quis lepor in verbis dum loqueretur, erat !
Nunc quoque dum recito mihi Thyrsis adesse videtur;
Fallor? an herboso sedit & ipse thoro?
Fallor? adest; plausus præeunt, plaususque sequuntur;
Dulcia num ne audis carmina? Thyrsis adest.
Heu misero pietas cur sic illudis amori?
An ne illum visum est interiisse parum?
Æger erat; flebant illo ægrotante Camœnæ;
Flebat inornatis Delius ipse comis.
Pastores, Nymphasque dolor torquebat amarus;
Pascebat mœstas Pan quoque mœstus oves.
Sed tot vota hominum, ipsorum tot vota Deorum
Flectere crudeles nil valuere Deas.
Heu dolor, heu pietas ! Tu nos melioribus annis
Deseris? ah fletus dicere plura vetat.
Quisquis ades nostris modo fletibus adjice fletus;
Ferreus es certè qui modo flere negas.
At quid inutilibus nemus hoc agitare querelis?
Quin Cineri justas reddimus inferias?

Stat vetus innuptæ prope Palladis antra Theatrum;
Fons ibi non unus, densaque sylva viret.
Manibus hunc sacrum nostri statuere Parentes
Esse locum; insignes hic posuere Viros.
Rarus honor, solis concedendusque Poetis;
Ut rari Vates, sic quoque rarus honor.
Nam si de numero selegeris Arcadas omni,
Quæ canat in Sylvis plurima turba sumus;
Sed quorum æternam mereantur nomina vitam,
Vix decimum supra primus, & alter erunt.
Hic celebres multâ scribemus in arbore versus,
Quos cythara Thyrsis, quos cecinitque tubâ.
Atque utinam possemus iisdem incidere truncis
Carmina, quæ subito ducta furore dedit!
Mox inter scriptas fabricabitur urna Cupressus
Rustica; sed veri quæ sit amoris opus.
Sculptilis in medio Cytharam confringat Apollo,
Mœstaque circumstet Turba Heliconiadum.
Thyrsidis à læva stet dulcis cura Poesis,
Cura stet à dextra non minor æqua Themis.
Utque magis pateant; sacrâ caput illa coronâ:
Lancibus, & gladio prægravet ista manus.
Extinctis supra facibus, positisque sagittis,
Cæcus, & illacrymans conspiciatur amor.
Nec minus & fratres adsint, Risusque, Jocusque,
Quos tamen agnosci vix dolor ipse sinat.
Post ubi funereis conspersam floribus urnam
Lacte Sacerdotes, proluerintque mero;
Ante illam agrestem de more sacrabimus aram:
Quisquis adest faveat; nos nova pompa vocat.
Parte hac Uranius, parte hac adstabit Alexis,
Dignus amicitiâ flebit uterque pari.
Illis cæptus amor pueris: mox tempore longo
Crevit, & extincto in Thyrside vivit adhuc.

Stabit

Stabit & Aglauro, lectæque ex ordine Nymphæ,
Quæ molli interent florea serta manu.
Ipsa chori princeps, tanto viduata Marito
Carmina cum lacrymis, cum prece thura dabit.
Nec deerit Custos lauro redimitus, & illum
Flebilis hinc cinget, cinget & inde chorus.
Dumque alii tibi dona ferent, dumque ossa piabunt
Dicemus laudes, O bone Thyrsi, tuas.
Et prius in sterili nascentur littore pisces,
Nutriet Arcadicas æquoris unda feras:
Ante diem tenebræ, tenebras adducet Apollo,
Flammaque cum gelidâ fœdus inibit aquâ:
Immemores laudum quam simus, Thyrsi, tuarum,
Excidat ex isto quam tua fama loco.
Donec producet sacros hæc sylva Poetas;
Grata Juventuti carmina donec erunt;
Semper apud Vates meritò celebrabere: semper
Addiscet numeros læta juventa tuos.
Sic Tibi solemnes quoties statuemus honores,
Dicemus laudes, O bone Thyrsi, tuas:
Turba frequens Thyrsin. Thyrsin nemus omne sonabit:
Thyrsin clamabunt littora, Thyrsin aquæ.
Postremùm tumulo mos est superaddere carmen;
Plura quod includat, sed breve carmen erit.
Hic jacet immiti consumtus funere Thyrsis.
Quid sit ab hoc uno noveris Arcadia.

AD SEMIRUM ACIDONIUM P. A.
EPIGRAMMA.

SCribere post duplex cessas Epigramma: severis
Scribendo studiis, ne noceamus, ais.
Falleris. Interdum studia intermittere fas est;
Illorum levius mens ità sentit onus.

Adde : licet lepido videaris ludere versù ;
Carmina, queis ludis, quid doceamur, habent.
Sic mihi pro studiis fiunt satis illa severis ;
Dumque taces, mihi tunc, docte Semire, noces.

E C L O G A.

Acta in Arcadum Nemore Parrhasio super Aventinum Anno 1719.

Dorindus Pastor, Syralgus Piscator.

Dor. HEus Tu Piscator! Piscator: num mare surdum
Murmure te fecit? par est attollere vocem;
Forsitan hic dormit, sive est Deus æquoris: heus Tu.
Syr. Heus Tu qui vigilas; vigiles, vigilesque precamur
Æternum; Deus ò Telluris, qui maris undas
Vincis, & horrisonâ propulsas littora voce.
Dor. O bone Piscator parce ò clamoribus; is nam
Pastorum mos est; ita nos clamare solemus
Lustra per & Sylvas, atque arva ingentia, tum cum
Ad sua palantes revocamus ovilia Tauros.
Syr. Pulchrè: nunc Taurum te compellare putabas?
Dor. Non equidem. Verum quia sunt tibi littora nota,
Dic ubi se pelagi tutissima colligit unda?
Namque lues nostris pertentat dira juvencis
Corpora, quæ nitro toties, & sulphure vivo
Incassum lavi; spes non erat amplius ulla;
Dixit at Eurimedon, pete salsas æquoris undas,
Scilicet æquoreis ter sunt mergenda sub undis;
Dixit; & afflictos en ad æquora salsa juvencos
Adduxi; Pontum quippe inscius ipse putabam
Alphæo similem nostro; sed flumina Pontus
Proh quantum superat! vix nos aspeximus eheu

Hæc si-

Hæsimus; horret adhuc trepidum formidine pectus,
Forsitan & nostro tu pallida signa timoris
Aspicis in vultu; sed jam qua parte juvenci
Tutiùs in pelagus possint descendere, monstra.
Syr. Hic locus, hic sese tutissima colligit unda.
Sed prius, ò Dorinde, tuum cognosce Syralgum.
Dor. Tu modo Piscator, tu maximus Ille Syralgus,
Qui reliquos dulci Pastores vincere cantu,
Et poteras celeri cervos prævertere cursu?
Tu modo Piscator, tu maximus Ille Syralgus?
Verane Te facies? an ludor imagine veri?
Vivis adhuc? ....
Syr. Vivo, ni fallor: lingua locuta est,
Auribus accipio voces, oculisque vicissim
Aspicimur; prompti dentes, certumque palatum;
Singula, quæ pueri quondam percepimus esse
Præsentis nobis signum indubitabile vitæ.
Dor. Semper idem tua verba sonant, semperque jocosis
Seria commisces; sed quæ fortuna quietum
Movit; ad has artes vel quis te casus adegit?
Nam bene si memini si mens nec fallitur annis,
Frugiferas decies collegit Messor aristas,
Compressit toties maturas vinitor uvas,
Ex quo abes à nobis, & Te Nonacria Tellus
Deflet adhuc; quamvis extinctum fleverit olim;
Nam licet absenti; summas Cineri tamen ipsi
Fecimus Inferias, tacitamque vocavimus umbram.
Syr. Quæ, Dorinde, tuos nunc angit iniqua juvencos
Atra lues, hæc me jam primum ad littus adegit;
Namque Ego, nec pingues, Grex ò ditissime, septem
Servabam capras, totidem mors dira peremit.
Ast ego defunctis capris cum mœstus, inopsque
Nil quo vita mihi sustentaretur haberem,
Arcadiam, sacrumque nemus, camposque relinquens.

 Litto-

Littora Piscator mox evasurus adivi.
Atque hic non inopem, nec cœli munere tristem
Propter aquas duco vitam; nam quidquid ubique
Piscator, seu Pastor agas, Deus omnibus idem est.
Sollicitat tamen una meam quandoque quietem
Cura; inter nassas, atque inter retia, & hamos
Dum veteres artes, vetere sque recordor Amicos;
Imo age dic nobis quæso; quos Inclyta cantus
Arcadiæ pubes; aut quas exerceat artes;
Num valeant chari, quos ultrò affarer amici?
Num valeat noster suprema potentia Custos?
Dor. Pastorum plerique valent, plerique canendo
Sæpe sacras resonare docent sua carmina sylvas.
Præcipua interea, gravioraque pondera tractat
Sedulus, inque dies Custos dilatat ubique
Arcadici fines Regni, expertosque colonos
Delegat, qui jura ferant, qui mœnia condant,
Quique peregrinis imponant nomina Terris,
Ut sensim nostros gens quælibet induat usus,
Atque ita Parrhasiæ surgat nova gloria Sylvæ.
Nec tantum Ethiopes, Seresque, Indique, sed ipsa
Audiet Arcadicas Tellus incognita leges.
Syr. Credo equidem, sed perge...
Dor. Satis non ista videntur?
Quin potius tua dum expectant ad pabula pisces
Retia, dum nostri merguntur in æquore Tauri,
Non juvet alternis inter nos ludere Musis?
Syr. Incipe, Tuque prius Pastor pastoria prome
Carmina; littoreâ nos deinde sequemur avenâ.
Dor. Juppiter immensi Deus ætheris, & bona Juno,
Numina, quæ nostris humorem inducitis agris,
Aera purgate, atque herbas, extinctaque fœtus
Suppleat, amissamque habeant armenta salutem.
Syr. Neptune undisoni Deus æquoris, & vaga Doris,
Si

Si vos rite precamur, àquas excite, profundo,
Ut neque sustineant immensam retia prædam,
Et possint nudo saltare in littore pisces.
Dor. Phœbe potens nostris morbos expelle juvencis.
Hoc precor: adversâ tamen si forte peribunt;
Sunt mihi, namque greges nequeam numerare minores;
Sunt mihi centeni reboant qui in valle juvenci.
Syr. Pauca licet Fortuna mihi donarit iniqua;
Est tamen ad versus mens inclinata canendos.
Nobile cœlestûm donum hoc incommoda quæque
Compensat; nobis fac desit cœna, canemus.
Dor. Sylvarum mihi sæpe Deæ, Faunique sequaces
Adsunt, & nostro capiuntur carmine, versus
Ipse meos carâ dum mulcet arundine sylvas,
Pan Deus Arcadiæ nedum laudare recusat.
Syr. Sæpe mihi Triton raucâ dum littora conchâ
Personat, æquoreasque trahit dulcedine Nymphas,
Adstitit; ille meos nonnumquam audivit amores,
Audivit quæstus, & carmina nostra probavit.
Dor. Quot poma Autumnus, quot spicas parturit Æstas,
Quot Ver delicias, quot Bruma novissima glandes. . .
Syr. St' Dorinde sile; st' aspice concutiuntur,
Insolitoque gemunt curvati pondere funes.
Adde manus Dorinde tuas, ne retia pondus
Frangat; Io Dorinde ingens ad pabula Tynnus
Venit; Io pisces secum venere minores.
Quam bene! munus in Arcadiam hoc; sed nomine nostro
Ipse feres, propriumque dicaveris Alphesibœo,
Ut possit de more suos recreare sodales.
Interea prædam, quæ nobis restat, edamus.
Cras repetes patriam, dulcesque videbis amicos;
Et postquam vivum narraveris esse Syralgum,
Debita Custodis per me dabis oscula dextræ.

DE STATUA PALLADIS ROMÆ

In Ædibus PHILIPPI ACCIAJOLI Protonotarii, & Cam. Apost. Clerici.

Alluditur ad celebre Athenarum, imo totius fere Graciæ Dominium, quod diu Acciajolorum possedit Familia.

ACciajolæa merito stat Pallas in æde.
Præses Athenarum, scis puto, Pallas erat.

INSCRIPTIO FONTIS FLORENTIÆ.

QUi bibis hos latices, COSMI quoque munus adora.
Hoc & Nympha loci, dum cadit unda, facit.

ELEGIA.

Præfixa Coronæ Poeticæ, quam MARCO ANTONIO ZONDADARIO

Magno Hierosolymitani Ordinis Magistro nuper electo Arcades obtulerunt. Anno 1720.

NYmpha Ego Parrhasiæ Præses notissima Sylvæ,
Primaque silvestres inter habenda Deas,
Collis Aventini liquens fastigia, Princeps,
Tybridis ex undis huc tibi missa feror.
Arcades, innocuis gens acceptissima Musis,
Miserunt, studiis gens mihi cara suis.
Perge, mihi Arcadiæ, qui temperat omnia, Custos,
Perge, ait, est Melitæ Terra petenda tibi:

Inve-

Invenies sceptro Magnum, Magnumque triumphis,
Qui major tamen est Relligione, virum;
Augusto invenies Heroum adstante Senatu,
Tractantem forti tradita sceptra manu.
Huic Tu, quæ nostræ, dum tanto est auctus honore
Gaudia dent silvæ, votaque nostra refer;
Arcadici adjicies non vilia munera Cœtus
Carmina; sunt ipsis carmina digna Deis.
Neve locum timeas, majestatemque sedentis;
Forsitan adventu gestiet Ille tuo:
Ille dedit nostris olim sua nomina Sylvis;
Ille rudes calamos, & leve carmen amat.
Ergo age; Te Boreas, te spes comitetur euntem;
Cum redis, illius tuta favore redi.
Finierat Custos, nutuque, & murmure læto
Quisque meum Pastor laudat, & urget iter.
Jamque abiens geniumque loci, Nymphasque Sorores
Affabar: propior reddidit unda vale.
Sensit, Romuleas dum præterlabitur Arces
Tybris, & è medio substulit amne caput.
Mox ait, accelera; quem Tu modo Nympha videbis,
Vidimus; in nostro vir fuit Ille sinu.
Noscere concessum est quæ sit prudentia mentis,
Ingeniumque sagax, eloquiumque potens.
Nam quantum durâ Martis valet ille palestrâ,
Tantum facundâ Palladis arte valet.
Gratia sed superis, solio dum splendet ab alto,
Jam retulit factis præmia digna suis.
Cura mihi Fratrum sed compensare labores;
Inclyta quis Fratrum gesta referre queat?
Legibus ille sacris patrium moderatur ovile:
Iste sacras ostro cingit in Urbe comas.
Magnus uterque animis, & adepto magnus honore;
Sed manet & majus forsan utrumque decus.

Non-

Nondum ea : se præceps in se occultavit, aquasque
Impulit ; impulsis pergere cogor aquis.
Vix mare pertingo, vix duplicis ostia Tybris
Desero, vox aures percutit ecce meas.
Vertor & Italiam video, quæ voce Senili
Turritum quassans, laurigerumque caput,
Me vocat : hanc mixtus tenet inter gaudia fletus,
Sed lacrymæ in vultu causa decoris erant.
Vivit adhuc, vivit Tyrrhenæ gloria Gentis,
Gloria nec penitus nostra peribit, ait.
Est & adhuc, qui me priscis virtutibus ornet;
Quique meum Terris nomen, ut ante, ferat.
O tibi me Comitem possem, bona Nympha, per undas
Jungere : sed quando hoc ferrea fata negant,
Nomine Tu nostro invictam complectere dextram :
Tu prior Italiæ nuncia Matris eris.
Italiam tandem pedibusque, oculisque reliqui,
Ausa per immensas æquoris ire vias.
Ecce mihi plures occurrunt undique Nymphæ.
Quò via, quæque viæ sit mihi causa, rogant.
Mox dotes narrare tuas, & grandia facta;
Mox interpositis te celebrare choris.
Illa mihi Scythico insignes ex hoste triumphos,
Disjectasque refert, enumeratque rates,
Navibus hæc memorat te munivisse Triremes,
Unde vigor classi crevit, & unde decus.
Altera privati notas tibi militis artes,
Altera perfectum te canit esse Ducem.
Omne tuis, Princeps, resonabat laudibus æquor,
Reddebat laudes ora remota tuas.
Portubus his demum, Melitesque allabor arenis,
Vestraque me forti suscipit aula sinu;
Hic spectare juvat quas tu fundaveris arces,
Arcibus & veteres æquiparare novis.

Hic

Hic audire juvat quæ longè audire solebam,
 Pluraque quæ de Te, veraque fama canit.
Nam canit, ut sedem hanc zelo tuearis, & armis;
 Et quâ justitiâ, quâ pietate tegas.
Sed licet ingentem, vincit præsentia famam:
 Inferior meritis est nimis illa tuis.
Salve inter Magnos, Ductor fortissime, Reges,
 Inter & Heroas connumerande sacros.
Cum Duce Te Miles, Te Navita, Teque Senatus,
 Advena Te, Princeps, Te quoque Civis amat.
Hos super Arcadiæ ne dedigneris amores;
 Nempe amat ut mater, sis licet ipse procul.
Excipe quos placuit per Me tibi mittere versus,
 Illius & certum pignus amoris habe.
Ne vero hos habitus, pastoralemque decorem
 Spreveris, hoc nostrę est simplicitatis opus.
Sic Roma fovet, sic Reges alloquor me; & jam
 Nescio quid grande hęc rustica vestis habet.
Quod mihi si facilem Te nunc ostenderis, olim
 Nostra tibi majus Sylva parabit opus.
Sic tibi captiva Solymę contingat in arce
 Ponere victricis Candida Signa Crucis.
Sic se Threjiciis valeat subducere ferro,
 Jamque gemens redeat sub tua signa Rhodos;
Majori tunc Nos inflabimus ore cicutas,
 Nostraque raucisonas vincet avena tubas.
Carminibus textâ sed jam Te cinge coronâ;
 Virtutes in se continet ista tuas.
Ergo tuis, Princeps, frontem virtutibus orna;
 Tum serto ornari nobiliore potes?

AD

AD ALEXANDRUM FALCONERIUM

Almæ Urbis Gubernatorem, & Romanæ Rotæ Auditorem, postea S. R. E. Cardinalem pro recepta salute.

GRATULATIO.

Justitiæ quæ vis, reliquas quantum ordine vincat
Virtutes, quam cara homini, quam cara Tonanti,
Re certè patuit, Præses justissime, nuper
Dum tua fatali staret sub forcipe vita.
Scilicet ægrotum cum Te vidisset, ab alto
Hæc tibi continuò virtus affulsit, amorem
Hæc populi in Te commovit, vimque intulit astris,
Et sua cęlestum mentes in vota coegit.
Languebas. Tecum visa est languescere Roma;
Mirus amor! mœstus cum civibus advena mœstis
Errabat, mœsta mœstus cum Plebe Senatus;
Quin etiam tanti motus pietate ministri
Ipse Quirinali Princeps mœrebat in aula.
Omnibus in Templis aderat, supplexque, frequensque
Turba tuam superos exoratura salutem.
Turba tuos paritèr complebat ubique Penates,
Ingens quotidie numerus, Juvenesque, Senesque,
Nobilibus vulgus permixtum: in te velut uno
Communisque salus, & publica vita periret.
Et merito: quis enim videat, Te præside, Romam,
Claraque Romulei non laudet Præsidis acta?
Quod tuti sub luce Urbem, tutique vagemur
Nocte, quod in tuto sit res, sit vita bonorum,
Quod timeant peccare mali, quod crimina cessent;
Ordine procedant quod Bacchanalia: nobis
Quod placeant breviora magis, pro ducta scelesto

Pau-

Paucorum quondam arbitrio spectacula : quodque
Intremus vulgo non irridente Theatra ;
Uni cuncta tibi debemus ; maxime salve
Justitiæ assertor, delictorumque flagellum.
Gratia sed superis. Poscenti es redditus Urbi,
Redditus es nobis; vicit tua denique virtus,
Vicit amor, vicere tuæ suspiria Romæ.
Roma, viden? quam mœsta prius tam nunc Tibi læta
Applaudit, meritosque diù festinat honores.
Perge igitur Sanctis tutari legibus Urbem,
Atque inconcussa culpas avertere dextra,
Perge : tuas Vates mansuro carmine laudes
Dicemus, nomenque tuum super astra feremus.
Ante alios viridi præcinctus tempora lauro
LAURENTINUS erit. Summo hunc in vertice Pindi,
Virtutum plaudente choro, Phœboque favente,
Artibus egregiis informavere Camœnæ;
Invidiæ mox Tu jaculis, & sortis iniquæ
Ictibus expositum virtute tueris avitâ,
Ingentemque Virum, propriam deducis in aulam;
Quod Tibi Pieridum, Vatumque inspirat amorem,
Quodque tuæ fuerit non ultima portio laudis.

DE ADVENTU ROMAM

THOMÆ PHILIPPI S.R.E. Cardinalis ab ALSATIA, Archiepiscopi Mechliniensis &c.

Inter Arcadas Acclamatos Carisli.

CARMEN.

DEbita neu rapiat Virtuti præmia Tempus :
Regali Alsacidum veniens ab origine Princeps,
Quod populos in pace regas, quod sæpè rebelles,

Aut

Aut terrore abigas, aut facta ad signa reducas:
Quod meritis tantùm faveas: Quod crimina plectas:
Quod foveas Artes: foveas quod carmina: quodque
Invictus, docilisque simùl Templumque, Fidemque,
Ingenio, exemplo, & sanctis dum moribus ornas,
Doctrinæ tuearis inexpugnabilis armis:
Europæ extremis quod per Te deniquè in oris
Religio circum niteat purissima; quodque
Rideat infernas, Te Præside, Belgica vires:
Purpurea splendens in veste, & honoribus ingens,
Ingentes olim fortasse aucturus honores
Ingrederis sanctæ quando advena mœnia Romæ,
Arcadiæ Tibi turba olim haud invisa Sorores
Non visum vulgò, sed onustum hinc indè trophæis
Ecce triumphalem *Musæ Tibi* ponimus Arcum.

A D
INNOCENTIUM XIII. PONT. O. M.
NUPER ELECTUM.

Inter Arcades ARETALGUM ARGIRÆUM.

Cum in Arcadum Cœtu recurrente Olympiadis initio Ludi in ejus honorem agerentur, & de more à Pastoribus diversi generis Coronæ Optimo Principi offerrentur.

ELEGIA.

ARcades hæc circum texebant Prata corollas,
Si quæ forte novo Principe digna foret.
Sertum ego texebam variis è floribus, ecce
Pierides oculos ante stetere meos.

Proy.

Projice, dixerunt, collectos projice flores;
Atque interceptum desere Pastor opus.
Nos sequere, & majora animo jam concipe; serta
Nos dabimus sertis nobiliora tuis.
Parueram: Musæque omnes sua signa sequutum,
Illarum in medio me statuere choro.
Aurea Melpomene dat serta; ut scilicet aurum
Labe caret, Princeps sic quoque labe caret.
Porrigit ignotos Erato pulcherrima flores;
Sub quovis virtus sed sua flore latet.
Terpsichore viridis frondes decerpsit olivæ;
Fertilis hæc arbos omina pacis habet.
Transtulit occiduo plumas ex orbe Thalia;
Communi applaudit sic America Patri.
Protulit Euterpe detracta corallia Ponto;
Est bene; sic illi serviet unda Maris.
Præbuit ereptas Indis Poliimnia gemmas;
Illi nempe suas India mittit opes.
Serta dedit Clio quernâ silvestria fronde;
Romuleum civem civica serta decent.
Detulit Uranie quam formant astra coronam;
Astra decent, astris qui dare jura potest.
Ultima Calliope laurum contexuit; atque hæc
Quam propria est votis visa corona meis!
Finierant Musæ: donis ego lætus abibam,
Alphæum repetens, Parthasiumque nemus.
Vincam Ego, dicebam, reliquorum munera Vatum,
Et numero, ac rebus grandia serta dabo.
Interea Custos Pastores advocat omnes;
Sertum quisque suum gestat, & Ille præit.
Ipse sequor; mecum serta omnia ferre putabam;
Sed vacuas sertis novimus esse manus.
Protinus ingenti revocavi voce camœnas:
Ad vocem sese proripuere meam.

Quæsivi flores: flores collegerat alter;
Nilque ingrata mihi suppeditavit humus.
Quid faciam? sequar ipse tamen, sequar, Optime Princeps;
Nec timeam vultus pauper adire tuos.
Florea, Castalides sinerent, tibi serta dedissem:
Serta mihi desunt florea? sume animum.
Scilicet hoc miseris contingit sæpe Poetis.
Fingunt, & sperant plurima; sed quid habent?

IN PRISCUM.

ADONII.

Quid tibi vano
Plaudis honore?
Quid mihi semper
Grande tuorum
Objicis amens
Nomen avorum?
Parce vetustæ
Stemmata gentis;
Non tua parce
Gesta referre.
Si genus olim;
Nobilitatis,
Si benè veræ
Quæritur ordo;
Crede, videbis,
Quod tibi falso
Prisce superbis.
Scilicet omnes
Nos ab eodem
Surgimus ortu;
Scilicet omnes
Nos ab eodem
Fonte venimus,
Quique tenaci
Findit avaras
Vomere glebas;
Quique per udos
Ducit agros ar-
Menta pecusque;
Quin luteis, qui
Nudus, inopsque
Remigat undis;
Lance severa
Pendere si vis,
Nilve, parumve,
Invenies te
Prisce minores.
Unica Cœlo
Asserit ortos
Nobilitas est
Unica virtus;
Degeneresque
Unica luxus
Inter, & inter
Crimina reddit
Vita peracta.

AD

AD INNOCENTIUM XIII. PONT. MAX.

Re Frumentaria restituta Anno 1721.

ELEGIA.

PRincipis in laudem versus de more parabam,
  Nutibus insistens Alphesibœe, tuis.
Jamque tubam conatus eram divellere lauro,
  Ingentique graves voce referre sonos.
Ecce mihi agrestis venit sub imagine Nymphæ,
  Nulla gerens capiti spicea serta Ceres.
Illa quidem primo detersit lumina fletu,
  Pulcrior & solito conspicienda fuit.
Mox ait, o Pastor, laurumque, tubamque requiris?
  Falleris; ad vestras spectat avena manus.
Heroum decet, & Vatum sacra tempora laurus:
  Tempora Pastorum myrtea serta decent.
Adde: quod inculto Pastoris cinctus amictu
  Aptior ad laudes Principis esse potes.
Principis immortale sonat jam nomen in arvis
  Arvaque materiem, qua celebretur, habent.
Ille etenim Latios ultro miseratus Agrestes
  Hinc procul insanam cogit abire famem.
Per Te, summe Pater, veterum tua Roma malorum
  Immemor, afflictum tollit ad astra caput.
Tempus erit positis iterum quo cingat aristis,
  Ereptusque agris restituatur honos.
Gaudeat omnis ager; miseri gaudete coloni:
  Qui campos, qui vos, vestraque curet, adest.
Tellurem, quid statis adhuc? proscindite aratris,
  Ponite desuetos sub juga prima boves.
Ipsa adero, vestroque adspirans læta labori,
  Virtutem sulco, seminibusque dabo.

Cernitis, ut plenis exultent frugibus agri,
  Augeat & vestras arca dives opes?
Tantorum certè est Aretalgus origo bonorum.
  Pastores tanto digna rogate Viro.
Illius oh verax accrescat Juppiter annos!
  Illius & longum Pax regat imperium.
Desiit Alma Ceres, tenuesque recessit in auras:
  Principis at nomen dum fugit illa, sonat.
Oh mihi si superum pietas donasset agellum,
  Quem gemino possem sollicitare bove!
Riderem nunc vulgus iners, & spicula fortis,
  Meque magis felix nullus in orbe foret:
Sed mihi si Tauri, durum si desit aratrum,
  Quique coli possit, si mihi desit ager;
Saltem inter Nymphas liceat decerpere frugem:
  Quæ de collectâ messe superstes erit.
Et quoties, parvæ non ultima portio cœnæ,
  Perpetuusque cibus, Panis edendus erit,
Summe Pater, dicam (sic Dij tibi talia reddant)
  Munere stat nobis, vita, salusque tuo.

JASPIS.

EX ITALICO CHIABRERÆ.

FOrtè sub auroram, quò tempore Cypridis astro
  Mollior in terris animos exponit Aprilis,
Bellaturus amor sua protulit arma pharetrâ;
Singulaque incautus partes dum versat in omnes,
Telorumque acies digitis explorat eburnis,
Heu miserum! leviter quamvis, digitum tamen unum
Perfodit, & roseam deturpat sanguine palmam.
Protinus insolito tremefactus vulnere plorans

In-

Ingemuit, Phœbumque imploraturus abivit.
Nec mora: mobilibus sic fertur in aere pennis,
Solis ut ad Sphæram properè devenerit, omnemque
Admirandam intus Phębi peragraverit aulam.
Aurea gemmatæ prægressus limina Portæ
Singula lustravit: pressis neque substitit alis,
Donec amica Dei propiùs datur ora tueri.
Currus adest; gemmisque idem distinctus, & auro,
Chrysolitoque ardet, flammasque imitante pyropo,
Electroque; Phlegon, Pyrois, Eous, & Æthon
Stant simul ambrosias efflantes naribus auras.
Jamque moras omnes, nativaque claustra perosi
Interdum aereos facto velut impete, campos
Passibus incertis, solidoque adamante terebant.
Fulgida jam Phœbus stringebat fræna, paratus
Stellatum per iter terras circumdare, tum cum
Idalium aspexit puerum, solitoque removit
Protinus officio dextram, tenuitque flagellum,
Tergora Cornipedum quod desuper impendebat:
Exiliensque Deo venienti occurrit, & illum
Comibus excepit verbis, vultuque sereno:
Hospes, ait, mihi care, quibus nunc advenis oris,
Quæ te causa movet nostris succedere regnis,
Aspectu fraudata tuo quæ tempore longo
Deseris? ò validi possessor, & arbiter arcus,
Quo tua victor ubique exerces jura; sed iste
Quid sibi vult fletus? jucundæque unde venustas
Turbatur frontis? cui mox Cythereja proles,
(Sanguineumque effert digitum) haud sine fletibus inquit.
Aspice quam sævo cruciemur vulnere, quantus
Exeat hinc sanguis, rivos imitatus apertos.
Ipse ego dum telorum acies hinc inde meorum
Pertracto, cupidâque manu quid quodque valeret
Exploro, digitum transfodi; vulnere sanguis

Nec desistit adhuc decurrere multus acerbo.
Tu modo præclaræ Dominus qui diceris artis,
Unde salus ægris, quem non latet herba, sit illa
Vallibus obductis, vel montibus abdita summis,
Quique tuâ scis succum omnem dignoscere mente,
Nunc adsis, aliquodque malis concede levamen.
Effice, ne sanguis fluat amplius, effice, ut istud
Claudatur vulnus, quod me vetat esse beatum;
Nec memori posthac tua munera mente recondet
Solus amor; sed & ipsa bonum pulcherrima factum
Laudabit Genitrix sæclis Tibi grata futuris.
Sic ait; inque genis nativum palluit ostrum.
Atque olli ætheræ moderator talia lucis.
Non equidem mala prisca novis iterare querelis,
Nec pœnas augere tuas mihi cura; sed audi.
Tu modo, Tu luges, cœlum tu questibus imples,
Quod levitèr læsere tuam tua spicula pellem;
Sed fera robustâ cum Tu jacularis ab arcu
Tela manu, largis alienaque pectora plagis
Percutis indignè; tunc risibus ora resolvis,
Improbe, nec gemitus, alienaque vulnera curas.
Funesto sic nempe die, cum tu mihi pulchram
Objiceres Daphnem, cumque Illius ipse latentèr
Ex oculis validum, & quo nullum ardentius in me
Vibrasti telum, tua tunc mihi, dire Cupido,
Innotuit Pietas. Momento, noscis, ab illo
Arsimus, & venas atrox circumdedit ignis,
Tectaque secretas urebat flamma medullas.
Cumque foret nostræ spes nulla aliunde saluti
Junximus, heu, precibus lacrymas, Nymphæque gementes,
Cor nimis ah durum! frustra exoravimus; illa
Alipedum cursu fugiebat, nostra relinquens
Irrita dum fugeret, rapidis suspiria ventis.
Tunc ego suppliciter quoties tua nomina dixi,

O cru-

O crudelis Amor! quoties tua tela vocavi!
Cum tamen interea rideres ipse, nec ulla
Conjiceres Nympham remorantia tela superbam.
At bene si novi, tibi non levis inde fuisset
Gloria detrectantem animam deducere vinctam.
Sed taceo; nam vera licet, vindicta videri
Possent quæcumque objicimus, vindictaque mentes
Dedecet ingenuas. Animos nunc sume priores.
Pelle metum, lacrymisque oculos deterge madentes.
Promptus Ego, quam poscis opem, tibi ferre, tuisque
Vulneribus certâ nunc, ocyùs arte medebor.
Hæc ait, & dextrâ lævam amplexatus Amoris,
Perque coloratas nubes rapidissimus instar
Fulguris ad montes secum asportavit Eoos.
Illic subter inaccessæ, præruptaque rupis
Antra silex fuerat, studio cui semper inani
Ferro armata manus, damnumque, ictusque pararet.
Indomitum lapidis genus est; viridi tamen extra
Ornatur facie, velut humida tempore veris
Frons viret, arguti quæ creverit amnis ad undas.
Hunc super afflictam Pueri sine fine gementis
Applicuit dextram; qui venis ibat apertis,
Restitit extemplo sanguis; dolor omnis abivit.
Hinc Amor exultans hylari nova gaudia fronte
Concipit, & pharetram impatiens, arcumque sonantem
Tendere contrectat manibus, visusque repente
Aera per vacuum levibus discurrere pennis.
Mox Juvenem Phœbo, Nymphâque Coronide Natum
Edocuit Phœbus tantæ miracula Gemmæ.
Perque illum patuere brevi mortalibus ægris.
Ipsa inter virides maculis hinc inde colores
Splendet Sanguineis, veterisque insignia facti
Servat adhuc, vulnusque Eadem testatur Amoris,
Nomine quæ proprio nunc appellatur Jaspis.

AD ANNIBALEM CARD. ALBANI

S. R. E. Camerarium

Cum Sacerdos Urbini primum sacris operaretur Anno 1722.

E L E G I A.

Ex Italico Gasparri.

INcola Carmeli, Gentem qui sæpe rebellem
  Impulit ad Domini sacra redire sui,
Impia quem timuit sibi fata horrenda canentem
  Jezabel, ultorum præda futura canum,
Qui tandem æthereas, meliora in Regna, per auras
  Transiit ignitis (res nova!) raptus equis,
Turbine stridenti dum circumseptus abiret,
  Perque suum ad nubes progrederetur iter,
Quà super induitur portentorumque ministram
  Discipulo vestem deserit Ille suo;
Cessit Eliseo Vestis, cessitque Magistri
  Spiritus; at duplex spiritus ille fuit:
Hinc cœlo dilectæ acies fregere Tyrannos;
  Corporis & Naaman reddita mundities;
Hinc & progeniem fato Sunamitis ademptam
  Vidit in amplexus læta redire suos.
Ad Cælum CLEMENS meritis ascendit onustus,
  Vanaque Leteæ somnia risit aquæ.
Abstulit illius partem Libitina minorem;
  Grande adeo crevit nomen ab interitu.
Crevit; & impatiens humilem cadit hospes ad Urnam,
  Et dicti lacrymans oscula figit humo.
Crevit; & hæc ætas CLEMENTIS facta futuris
  Objicit: & quævis, ceu tuba, lingua sonat.
Scilicet hoc pereat, quod Dii mortale crearunt:
  Virtuti æternos constituere dies.

Scimus

Scimus adhuc sortem te flere, & funus acerbum,
  O Sacer, ò tanto digne Nepos Patruo.
Parce tamen; CLEMENS in te nam vivere pergit,
  Cumque tuo illius crescit honore decus.
Regia sic arbos, quæ jam ventosque, ferasque
  Spreverat, & potuit credier una nemus
Frondibus, & viridi tandem spoliatur honore;
  Ad vitam in ramis sed redit inde novam.
Ipse coruscanti ceu sidus lumine fulges:
  Æther, qui lumen traderet ille fuit.
Par Ille Oceano rerum, undarumque parenti;
  Amnis Tu veluti Regius inde fluis.
Mons fulvi custos, dispensatorque metalli
  Ille erat; utque aurum Tu sine labe micas.
Nempe suos mores in Te depinxit, & inde
  Purpureo meritas cinxit honore comas.
Hinc est illius quod sis virtutis alumnus,
  Teque sui hæredem nominis esse probes.
Hinc celer ad Templum pergis, cœlique minister
  Grandia jam dictis fers Holocausta sacris.
Credidit heu Magnum, sed frustra Urbs alta Metauri
  Se civem in Patrio posse fovere sinu;
Credidit heu frustra sacra dulcibus oscula verbis
  Jungere, & acceptum grata referre decus.
Nunc tua, nunc quando, Princeps, datur ora tueri;
  Longis imponit quæstibus illa modum.
Sic Genitrix nati, quæ luxit fata prioris,
  Aspectu curas mulcet in alterius.
Tu Natale solum, quod Te, Patruoque superbit,
  ANNIBAL, immenso lucis honore reples.
Ergo vive: tuos nec tantum vive; sed illos,
  Quos potuit CLEMENS vivere, vive dies.

PRO

PRO ARCADUM COETU

Kal. Jan. 1725.

IDYLLIUM.

Dictum in Cancellaria Apostol.

Quod sibi Tartarea Pluto metuebat in aula;
Crebra quod in terris Populorum vota petebant;
Quod pavidi multis nos expectavimus annis,
Tempus adest; Sanctæ patuerunt denique valvæ:
Roma peregrinas invitat sedula Gentes,
Et sacra post quintum renovat spectacula lustrum.
Jano Roma vetus templum statuisse bifronti
Dicitur; & pugnæ signum ferale futuræ,
Horrida dum templi reserasset limina Consul,
Ipsa videbatur scissâ discordia pallâ,
Et furor, & tristes illinc erumpere lites.
Scilicet ut fortes mituri in prælia cives
Relligione loci, atque atrocis imagine pompæ
Commoti affluerent bello; impavidosque, trucesque
Induerent animos. Mores abiere prophani;
Sanctaque dum reserat Romanus Templa Sacerdos,
In populos larga cælestia gaudia dextra
Spargit, & ex illâ prodit Pax aurea Porta.
Vera quies hominum, cœli venerabile munus,
Pax accepta Deo, Pax optatissima, salve.
Vosque pruinosas, qui mox superabitis Alpes,
Vosque procellosum qui mox sulcabitis æquor,
Advena, seu Civis, pueri, Juvenesque, Senesque,
Pacem orate omnes: omnes, dum Porta dehiscit,
Sacras ante fores venienti occurrite Paci.
Noscitis? hæc illa est, cœli quæ missa per auras,
Innocuos prima, lætosque ætate parentes

Sola

Sola voluptatis jàm custodivit in horto,
Ante dolo Stygij quam captus uterque colubri
Se simul, & miseros viduaret pace Nepotes;
Sed culpas pertæsa homines, terrasque reliquit,
Et cœlum sese, primamque recepit in aulam.
Quæ fuerit Pax illa tamen novisse Noemum,
Cum Deus antiquum stabiliret in Iride fœdus,
Credimus, & Lothi Patruum, Natumque paterno
Cœlitus ereptum gladio. Cognovit Jacob,
Et Rachael, & Sarai, Nurus & formosa Rebecca,
Et qui fatidica pandebat somnia mente,
Et qui divisos suspendit in ęquore fluctus,
Et qui prostravit Terebinthi in Valle gigantem,
Et qui Pacifici post hunc sibi nomen adeptus,
Et Debora, & Judith, & Job, & uterque Tobias,
Invictique Duces, consummatique Prophetę.
Sed neque perfectæ novere hi gaudia Pacis;
Nec nisi vicinam, vel speravere remotam;
Temporibus donec plenis, Pacisque sequester,
Promissique memor mortales induit artus
Filius, æterno æternum de Numine Numen.
Tunc demum in nostrum rediit Pax aurea mundum,
Humanumque genus longum mansura revisit.
Illius adventum noverunt omnia; Pacem
Aligerum cecinere chori, pacemque per ima
Regna Patrum manes responsavere beati.
Mox & Bethlemio Pacem repetere sub antro
Pastores; venere Arabes, venere Sabæi,
Pacis ut auctorem, possessoremque viderent,
Et sua pacifico deferrent munera Regi.
Pacem sensit humus, senserunt æquora Pacem,
Pacem quadrupedes, pacem volucresque, feræque;
Pacem homines; pacem totus repetebat & Orbis.
Felices animæ! felicia tempora! tunc cum

In-

Infantem licuit Pacis cognoſcere Regem !
Non licet hoc nobis : ſed ſi ſacer incitat ardor ,
Exquilias ſaltem , Templumque ſubire juvabit ,
Bethlemium naſcentis ubi Præſepe Tonantis ,
Et vultu liceat venerari ſupplice Cunas .
Illuc Paſtores , humili dum mitis in antro
Stat Deus ; æternæ dum tela recondidit irę ,
Et ſolæ circum Charites , Pax ſola vagatur ,
Ibimus , expertemque malorum orabimus annum .
  Annue , Sancte Puer , noſtris Puer annue votis .
Ut bona promiſſæ guſtemus gaudia Pacis ,
Adverſas perrumpe acies , hoſtemque coerce
Tartareum ; atque bono nos , noſtraque reſpice vultu .
Te timeat , te ſemper amet Gens omnis , & uni
Thura tibi , tibi vota ferat ; Tu triſtia bella
Fac ſileant : Tu pelle procul peſtemque , famemque :
Cuncta regat Pietas ; totum regat unus Ovile
Paſtor : & in toto regnet Pax aurea mundo .
  Annue, Sancte Puer ; noſtris Puer annue votis.
Carmine Paſtores , mea carmine vota ſecundent .
  Carmen , io , carmen! Deus ; oh Deus annue Votis.

HOMINIS NOVISSIMA.

MORS.

MOrte mihi in vita nil certius ; & tamen eheu !
  Vitam Ego ceu numquam ſim moriturus , ago !

JUDICIUM.

JUdicis æterni ad nomen , vultumque tremiſco :
  Quam timeo, ne me deſerat iſte timor!

INFERNUS.

INfernus data pœna reis; duriſſima pœna !
  Criminibus tamen eſt heu! minor illa meis .

PARADISUS.

VIrtutis merces cœlum eſt ; pulcherrima merces !
  Et vitæ illecebras deterioris amo ?

DE

DE BERNARDINO EQUITE PERFETTI,

Inter Arcades ALAURO EUROTÆO,

CARMEN.

Habitum in Capitolio eo ipso die, quo insignis Poeta Extemporaneus jubente Benedicto XIII. Pont. O.M. Adstante Violante Beatrice è Bavaria Magna Etruriæ Principe,

A' S. P. Q. R. Laureâ coronâ donatus est Anno 1725.

PAnde triumphales Arx invictissima Portas
Ingentemque tuo complectere colle Poetam,
Grandia dum recipit jam tot post sæcla Poesis
Præmia; desuetique illi redduntur honores.
Scilicet eversam postquam Petrarca Saguntum,
Et domitam Lybiam, debellatumque Siphacem
Voce canens Latiâ viridi sua tempora lauro
Cinxit, & insigni petiit Capitolia pompâ:
Tristibus auspiciis Arbos generosa repente
Aruit, & semen quod forte superfuit; illud
Longius immites asportavere camœnæ.
Omnes'ex illo nequicquam tempore Vates
Speravere sibi Phœbeæ præmia frondis.
Sic Franci nemus omne soli lustravit, & omnes
Europæ fines, Lybiæque Areostus arenas;
Sancta Palestinæ sic irrequietus obivit
Littora, dum Lauri Torquatus fervet amore,
Visurus, si forte sacras Jordanis ad oras
Surgeret, aut Libani foret hæc intersita Cedris;
Adfuit & pelagi qui se committeret undis,
Viseret & positas alio sub sydere Gentes,

Alter ad Hispanos; alter peragravit ad Indos;
Nulli forte datum felicis munera plantæ
Carpere posse manu, capitique aptare coronam.
Irrita sed toties vota, exhaustosque labores
Pacato tandem vultu aspexere Camœnæ,
Atque huc ignotis abductum semen ab oris
Mandavere solo, & spem concessere futuram
Quâ Septicollem Tyberis præterfluit Urbem,
Et Capitolinâ veneratur in Arce Senatum.
Adfuit occulto *Regalis Fœmina* facto,
Præsentique adeo firmavit Numine plantam,
Ut cito prodierit, citiusque adoleverit; & jam
Frondibus ornetur, vetere sque imitetur honores.
Sed tibi qui plausus? tibi qui feliciter audax
Solus inaccessam potuisti invisere plantam,
Invictâque manu hærentes convellere ramos,
Et caput insigni primus redimire coronâ?
Pande triumphales Arx invictissima Portas,
Ingentemque tuo complectere colle Poetam.
O decus! ó nostri laus constantissima sęcli;
Additaque Hetruscis Vates novā gloria fastis!
Laurus io! *Perfettus* io! date laurea plenâ
Serta manu, socioque hilares assurgite Vati,
Arcades, & magno concedite carmen *Alauro*.

DE MONTIS CASINI LAUDIBUS.

Hujus quicumque ad Collis fastigia tendis
Cassini cupidus coram novisse recessus,
Nè tantùm hic credas Benedicti habitare sequaces.
Hic & Pax habitat, Pietas, Sapientia, CHRISTUS.

AD HIERONYMUM COMITEM DE OSASCO.

Vilia sint quamvis quæ do Tibi munera Osasce,
In manibus fiunt nobiliora tuis. FI-

FIDALMÆ NYMPHÆ ARCADICÆ

EPITAPHIUM.

INteriit Fidalma. Poetria doctior illâ
Non fuit Arcadico, non erit ulla, choro.

EPIGRAMMA.

SCripserat Orator de Luce; sed hoc ita clarè,
De tenebris ut eum disseruisse putes.
Scripsit Achemenides post hunc de Luce Poeta;
Lucidus, ac veluti res jubet ipsa, fuit.
Quæ vestro, Orator, quæ, Vates, digna labore,
Dignaque quæ vestrâ præmia luce rear?
Æternum tenebrose tuis tibi vive tenebris;
Lucidus in lucem proferat Auctor opus

PRO ARCADUM COETU.

Kalend. Augusti Ann. 1725.

ELEGIA.

URimur: Augusti rabidę venere Kalendę;
Bacche, tuis aliquam vatibus affer opem:
Aspice: deserta Musarum, & Apollinis umbra,
Unica Nos Vitis protegit umbra tuæ.
Post longum tempus veteri de more canemus,
Nostraque cui demus carmina, primus eris.
Ergo age pampinea redimitus tempora fronde,
Nos inter Phœbi suscipe, Bacche, vices.
Vosque ó Castalias ò Vates spernite lymphas.
Postulat æstivus fervida vina calor.

Des-

Deficiente die ; mox & ſurgente bibamus ;
 Stetque coronatus tempus in omne calix .
Evoe : Cuſtodi Juvenes , aſſurgite noſtro .
 Hoc tibi nempe ſacrum eſt , Alpheſibœe , merum .
Dii tibi dent annos , validam tibi dentque ſenectam ;
 Æternum noſtros ut tueare greges .
Vidiſti infantem ; vidiſti aſſurgere cœtum hunc ,
 Qui ſtabili tandem ſede beatus erit .
Ipſe ſuos olim certè tibi debuit ortus ,
 Fortunam tibi nunc debet & ipſe ſuam .
Perge ; ſed heu laſſis vox faucibus hæſit , & ipſa
 Immodicâ languent arida membra ſiti .
Bacche iterum faveas : calicem mihi ferte ſecundum .
 Quiſquis ades puro prolue labra mero .
Evohe : fortunent Elbaſci Numina dextram ,
 Conſtruet Arcadicum quæ modo dextra Nemus .
Sunt tibi , ſunt animi , vireſque Elbaſce , tuumque
 Non minus hinc certè nobile nomen erit .
Arte laboratum mirâ diſpone theatrum ;
 Ars tamen ut proprium callida velet opus .
Muſcoſo ſurgant ſubſtructa ſedilia topho ;
 Præbeat & molles ſæpius herba toros .
Interdum patulis arbuſta interſere plantis ,
 Protegat & Vates Parrhaſis umbra ſuos .
Inter non ſteriles Alphæus ſerpat arenas :
 Mox Arethuſeas ſponte ſequatur aquas .
Hic Regum benefacta , hic dignas Arcade leges ,
 Functorum hic ſervet nomina clara lapis .
Sint precor Arcadicos imitantia ſingula mores ,
 Et niteat priſca ſimplicitate locus .
O plauſus ! ò læta dies ! cum noſtra licebit
 Dicere ſub domino preſſimus arva pede !
Ibimus , & clauſæ ſtatuemur ad oſtia ſylvæ ,
 Quoad Nemoris Cuſtos pandat utrinque fores ,

Tunc

Tunc neglecta diu ruet in certamina pubes,
  Arcadicum culto carmine fassa genus.
Pan Deus Arcadiæ præerit: Te Pana sequemur;
  Tangemusque hilari sistra canora manu.
Vos quoque Pierides; tu Phœbe domestice faustis
  Parrhasium auspiciis ingrediere nemus.
Centum aderunt Dryades, centum de monte Napææ,
  Ducet & argutas plurima Nais aquas.
Mox & Faunorum, Sylvanorumque per agros
  Cum Satyris ludet, sed sine lege, cohors.
O plausus! oh læta dies! ò plausibus impar!
  O inter faustas semper habenda dies!
Hæc olim; interea lux hæc genialis agatur;
  Efficiantque novam pocula lætitiam.
Evohe! quid statis? mihi pocula plura ferantur:
  Pocula principium, pocula finis erunt.
Carmina Bacchus amat; Bacchum celebremus Amici;
  Et sacra sint hilari carmina nostra Deo.
Gratulor: angusto recitabimus ecce theatro:
  Sed specimen longè nobilioris erit.
Carmina nunc raræ dicemus nostra coronæ;
  Audiet hinc nostros ampla corona sonos.
Scilicet humanis quidam præscribitur ordo
  Rebus, perque aliquos itur ad alta gradus.
Sic prius, Oceano quam se committat aperto,
  Solers littoreum Navita tentat iter.
Sic prius, æratas quam ducat in arma phalanges,
  Dux jubet innocuâ bella ciere manu.
Sic prius, infensos Tubicen quam terreat hostes,
  Provocat altisonâ concavâ saxa tubâ.
Quod Tubicen fueris, quod Dux, quod Navita Nobis;
  Adjice & hoc fastis Alphesibœe tuis.

CUM IN PARRHASIO NEMORE

Novum Arcades Theatrum ad Janiculi Radices dedicarent Anno 1725.

DEO NATO.

Hymnus.

O Puer nascens humili sub antro;
O Puer summo genitus Tonante,
Quique Pastorum genus Innocentum
Pastor amasti;
Si tuâ semper fuimus sub umbrâ,
Si tibi lætis canimus quotannis
Vocibus, Magni sacra dum recurrunt
Gaudia Partus;
O favens adsis, facilisque Sylvam,
Quæ tibi crescit, Puer, hanc tuere;
Arcadum supplex tibi dum dicamus
Turba Theatrum.

INSCRIPTIO FONTIS PRO EODEM NEMORE PARRHASIO.

Prospiciant Reliquæ, Nemorisque, Locique decori;
Extinctura venit Naias ista sitim.

DE NOBILISSIMA HORATII Versione Italica Eriphyli Criuntini P.A.

EPIGRAMMA.

Te legisse puta Venusini Carmina Vatis,
Eriphyli quisquis carmina culta legis:
Sunt eadem; nisi quod numeris olim Ille Latinis
Scripsit, at Hetruscis nunc canit iste modis.

TEM.

TEMPLA.

ECLOGA.

Acta in Cancellaria Apostolicâ VII. Kal. Jan. anni 1726.

Cum in Arcadum Cœtu Nativitas Domini celebraretur.
Alpagus. *Myræus.*

My. SÆvit hyems quando, nivibus quando, Alpage, latè
Omnis nos circum tegitur vicinia; nec fas
Ire procul, pecus aut educere; carmine saltem
Certandum; alterno certemus carmine.
Alp. Numquam,
Me Myræe tibi renuentem videris; at Tu
Argumenta hodie, quæ sint tractanda moneto;
Neù tamen argumenta petas ab amore: levesque
Mitte jocos; majora canant ad magna vocati
Arcades.
My. Imo sacro, si vis, mea carmina cantu
Mixta tuis resonent; plectrum percurrere dextrâ
Tiresias poterit, qui nos adit ecce, magistrâ.
Et prope Virginei quoniam sunt tempora Partus,
Virgineum alterno celebremus carmine Partum.
Alp. Viribus heu nostris tentas majora, nec ipse
(Fabor) opus tam grande meis sim viribus ausus.
Verum age, quandoquidem memori omnia mente tenemus.
Virgineâ de Matre canens quæ carmina quondam
Diceret ELMIRA, Arcadicis Nympha inclyta sylvis,
Hadriacas dum propter aquas Genitricis adiret
Templa Dei, Laurique Urbem de nomine, dicam.
My. Imo ego, ni renuas, subjungam carmina, quę jam
Numinis ad cunas, Matris quà Virginis Ædes

Surgit in Exquiliis non raro AMYRISCA canebat.
Nec procul Exquiliæ. Templi hinc Turresque, tholosque
Aspectare licet; quam sit locus ille verendus,
Cætera defuerint quamvis, satis ipse doceres
Exemplo CRATÆE tuo; Te vidimus illâ
Nempe die, sacrâ cum circumstante caterva
Grandis in Exquiliis Præsul data munera obires,
Et gravis aspectu, lacrymisque decorus obortis,
Ingrederere sacrum curvato poplite limen.
Quid quod regali splenderet & undique pompâ
Templum, & dispositis lucerent atria flammis?
Dona quid ampla, tuum quæ testarentur amorem,
Auro intertextæ vestes, & principis Aræ.
Utraque, quæ constat facies solido ex argento?
Quid tua quod recipit Pastores aula quotannis
Infanti cantanda DEO qui carmina promant?
Et tua non raro promis quoque carmina Vates?
Alpage, parce animo, memorat dum talia grato.
Si libet ad metam redeamus, Amice, relictam.
Incipe tu prior; Elmiræ jam carmina nobis
Pande: Ego quæ cecinit tibi mox Amyrisca, reponam.
Alp. O superis dudum, ò nostro venerabilis Orbi
Alma domus, primæ hospitium cui contigit uni
In terris præbere Deo: cum sponte subivit
Virginis intactæ gremium mirantibus astris!
Heic illa Angelicos expavit pallida vultus,
Audiit heic primùm perterrita, se super omne
Evectam muliebre genus, Matremque futuram,
Ancillam sese heic dixit, nostræque saluti
Prospiciens monitis cessit, Vocique potenti.
In te parva domus primùm reptavit: adultus
In Te virtutis Deus argumenta severæ
Prima dedit, visusque suis præludere pænis.
Salve ò Virginei Testis domus alma pudoris

Con-

Conſcia, quæ miri fortunatiſſimâ facti
Celſa Palæſtinas ieras laudata per Urbes,
Aligerum mox tu manibus traducta beaſti
Italiæ fines, Picenæ & littora terræ.
Italiæ propius Te Gens, te maxima longè
Suſpicit Europe, Europe, quæ huc undique ſupplex
Sæpe venit, magnoſque tibi ſubmittere Reges
Prona ſolet. Salve; en humili tua limina fronte
Oſculor. ah faveat lacrymis mitiſſima noſtris,
Virgo Parens, precibuſque meis tuus annuat Hoſpes
Alma domus, ſemperque tui celebrentur honores.
Hæc Elmira; mihi quæ dic Amyriſca canebat.
My. Quis mihi det voces, queis ipſa æquare canendo
Exquilii miranda queam præconia Templi?
Sacra Ædes, Nivibus quæ ſat diſtingueris, & quam
Virgo Parens viſa eſt terris magis omnibus unam
Prodigiis propriam ſibi velle ingentibus: Illi
Dum tribuit toties, peſtemque arcere, famemque,
Bellaque, & inſtanti Romam prohibere periclo.
En ego Te ſupplex adeo, Noctiſque verendæ,
Quà Deus in Terris voluit de Virgine naſci
Tempora dum redeunt, genibus tua limina flexis
Ingredior: Placitum ſacras accedere cunas;
Bethlemiumque in Te Præſepe Tonantis adoro.
Heic igitur Puer ille Deus, novitate Parente
Attonitâ rerum, ſuperiſque ſtupentibus ipſis
Vagiit? ò pignus non enarrabile Amoris!
Quot tibi ſe populi vovere! quot ampla dederunt
Thura Sacerdotes! tibi quot diademata Reges
Submiſere! iſtas quot in omni tempore ad aras
Inſignes pietate Viri lacrymaſque, preceſque
Obtulerunt! nec vana ſuo invenere labori
Præmia! ſcit NERIUS! ſcit BORROMÆUS, & ingens
LOYOLA, & patriæ laus non moritura THYÆNES.

 O mihi

O mihi ſaltem aliquid detur ſi poſſe mereri !
O ego quæ repetam Exquilii præconia Templi !
Atque hæc Exquilias Amyriſca canebat ad Aras.
Apl. O Fortunatæ, natæque ad grandia Nymphæ !
Ambæ Regali ſublimes ſtemmate, & ambæ
Inſignes titulis ! virtutibus utraque dives;
Utraque plena Deo: pietatis & utraque cultrix !
My. O Felix, ò cara Deo Terra Itala ! cunctas
Quæ Maris, & Terræ rides ſecura procellas,
Dum Mater tibi Virgo favet, dum ſplendida utrinque
Hæc tibi Templa, duo ceu propugnacula, ſervant
Illinc Hadriaci, Thyrreni hinc æquoris oras.

AD NICOLAUM SERRA
Patricium Genuenſem.

Nunc Utriuſque Signaturæ Referendarium, & Anconæ Gubernatorem.

ELEGIA.

SErra, quid optatos aliis contemnis honores?
Quid refugis Latiam cingere, Serra, togam?
Horrida quid cupidâ meditaris prælia mente?
Quidue tuo Mavors ſemper in ore ſonat?
Crede mihi; quæcumque tuum det prẹmia bellum,
Non adeo votis ſunt adeunda tuis.
Crede mihi; quæcumque paret tibi præmia Roma,
Non adeo votis ſunt fugienda tuis.
Mitte truces animos; illoſque reſumito ſenſus,
Qui deceant vultus, mitis Amice, tuos.
Non bene conveniunt leni fera prælia dextræ,
Martius, & docili torpet in ore furor.

Dii

Dii Tibi non dederunt atras ſpirantia cędes
Lumina, nec ſævas ora imitata feras.
Blanda quies oculis, nitido pax aurea vultu
Splendet, & ingenuus ſtat tibi fronte pudor.
Adde quod ingenium dederint, mentemque capacem,
Conſtantemque animum, conſiliumque ſagax.
Ne dubites: ſacro digni tibi Principe mores;
Dignus & imperio forſitan Orbis eris.
Mitte moras omnes: ſtudia in contraria verſum
Pone animum; Te vult Tybris, & Aula vocat.
Te gravis hoc Genitor, Te ſpectatiſſima Mater,
Te tuus hoc etiam Frater uterque rogat.
Hoc Avus, hoc Proavus, majorum hoc quiſque tuorum,
Te ſolet hac intus voce monere, Nepos.
Eſto: ſit antiquo deducta è ſanguine, dicunt,
Fulgeat & titulis Stirps generoſa ſuis.
Splendida divitiis, alienis cognita Terris,
Jactitet Heroas ſemper ubique ſuos;
Dulcitèr hinc Patrii præſcribat jura Senatus,
Hinc dederit fortes Fortis ad arma duces.
Nec deſit ſacro qui ſplendeat inclytus oſtro,
Grandeque cujus adhuc nomen in Urbe ſonet.
Hoc tamen, hoc volumus; Romam te confer; avemus
Antiquum per Te ſic renovare decus.
Sic ipſi; & ſi forte velis Tu vera fateri
Intus ſæpe aures vox ferit illa tuas,
Interea Te Roma fovet; Te Roma fovebit;
Veri alitèr Gnati non patietur amor.
Splendebant triplici contenti Prole Parentes,
Muneribus natos dum ſtatuere ſuis.
Primus erit Patriæ: teneat bona Roma Secundum.
Tractet inoffenſa Tertius arma manu.
Creſcite: felicem Pueri ſic vivite vitam,
Impleat ut munus quilibet inde ſuum.

Sic tacito Genitor, voto sic Mater aperto,
Infans ipse domi dum gradereris, ait.
Ergo erit, ut spe tam pulcrâ viduare Parentes,
Unus & hanc legem dissociare velis?
Adde quod & fidi Te sic hortantur, amici.
Unus amicorum spernere verba potes?
Perge: quid arma olim; quid martia signia secutus
Sperandum votis credis, Amice, tuis?
Irrequietus ages per mille pericula vitam,
Finis & heu numquam, quem tibi fingis, erit.
Fęda per humanas quærenda est gloria cædes,
Ut referas duri nomen inane Ducis.
Tutius at contra meritos tibi servat honores,
Pacificos semper Roma datura dies.
Hic tibi nil non sperandum; triplicique coronâ
Scis, puto, Te dominum cingere posse caput.
Eja age rumpe moras, Patriæque, Patrisque, meique
Mitior haud spernas jurgia, vota, preces.
Eveniet. Mihi Pallas idem, mihi spondet Apollo;
Vera mihi semper Numen utrumque canit.
Novimus: ostensum, Juvenis clarissime, magnis
Fortitèr auspiciis ingredieris iter.
Quod si carminibus victus memorabere nostris,
Desperent majus carmina nostra decus.

DE CATHARINÆ BORGHINÆ
Nobilissimæ Virginis Pisanæ Elegiis.
EPIGRAMMA.

Hos cultos elegos, culta hæc quis crederet unquam
Carmina fęminea scripta fuisse manu?
Fœmina sed scripsit, cecinit sed Fœmina; Tuque
Tam benè dum latiis dulce canis numeris;
Haud dubiè, BORGHINA, queat quid fœmina, quàmque
Felix ingenium sit mulièbre, doces. ARE-

A R E T E S.

E C L O G A.

Acta Ludis Olympicis, cum Arcades illos in honorem Joannis V. Lusitaniæ Regis in Nemore, ac Theatro ab Eodem Ipsis donato, & erecto celebrarent. Anno 1726.

Pan, Apollo.

Pan. PAn Ego: Montanę genialia numina Nymphæ,
Capripedesque Dei, studium queis subter opacas
Sylvarum latebras, & dulces inter avenas
Sepositis curis placidæ indulgere quieti,
Hoc super unanimes mecum requiescite colle.
Hic ego, posthabito, quem fovimus ante Lycæo,
Mœnalijsque jugis, & vertice Nonacrino,
Auspiciis vos sistam hodie melioribus, atque hie
Post resides annos, post otia longa canemus.
Dicite Io Nymphæ, nova dicite carmina Fauni,
Vosque hylarem Satyri saltando inducite pompam.
Ap. Pierides mea cura; solo considere certo
Quando datur, veterumque juvat meminisse laborum,
Muneris Authorem tanti, qui Vatibus antra,
Qui Sylvas aperit, qui pascua donat, ARETEM
Carminibus celebrate sacris; Ego carmina Phœbus
Vestra sequar, Cytharæque novas in carmina vires
Adjiciam fidibus, respondebuntque Poetæ.
Dicite Io Vates, nova dicite carmina Musæ.
Pan. Area jam patuit; populo jam læta frequenti,
Fervet Olympiacæ ludos imitata palestræ,
Magnanimi quæ mox laudes resonabit ARETIS.

Ite

Ite alacres, vestrumque genus, vestrumque probate
Arcades ingenium, viresque intendite mentis,
Carmine quę positis certet modo fortitèr armis.
Ap. Carmine certandum? calamos jam profer agrestes
Pan Deus, atque aliquid dignum meditemur ARETE.
Namque Athleta novus mediâ consistit arenâ,
Teque moræ impatiens vocat in certamina Phœbus.
Pan. Nil moror,& quamvis tibi quæ sub Judice Tmolo
Cessit causa, Midæque probrum, atque injuria nostri,
Nam memini, pugnâ me nunc revocaret ab istâ;
Hoc tamen ingentis si gloria poscit ARETIS,
Non ego cum magno renuam contendere Phœbo,
Atque iterum veniam certamen promptus ad impar.
Ap. Arma pares faciant;cytharam tu sumito nostram;
Syringim mihi trade tuam; mihi suscitat illa
Dulce olim exilium, & felicia tempora, tum cum
Pavimus Admeti per amœna vireta Juvencos.
Pan. Tradimus, & judex fuerit sibi quisque; coronam
Adde quod & victi feret hinc sua præmia victor.
Ap. Sic erit; interea, dum Pan Heroica cantat,
Grata per has umbras servate silentia Musæ.
*Pan.*Vos quoque,Vos Nymphæ,& Fauni,Satyrique silete,
Advena dum nostras Pastor, Vatesque, Deusque
Illustrat sylvas, & agrestia cantat Apollo.
Ap. Aspice; quæ surgit, nuper mihi consita Laurus.
Grande Ego surgenti describam cortice nomen,
Et crescent Lauri, crescet quoque nomen in illis,
Munificumque olim nemus omne sonabit ARETEM.
Crescite noster Amor, vocales crescite lauri.
Pan. Aspice;quæ tenui properat modo lympha susurro,
Et salit ad nostros fortunatissima cantus,
Mox Tybri conjuncta, Mari se immittet aperto;
Omnis & ingentem Maris unda sonabit ARETEM.
Currite, dum canimus, felices currite lymphę.

Ap.

Ap. Temporis auctor ego, mansuraque temporis ipsa
Me sine deficeret; meus & movet omnia motus,
Singula qui licet inferiora movendo resolvat;
Tardius hanc sylvam, laudesque resolvet ARETIS,
Ne noceant, clarumque absumant sæcula nomen.
Pan. Et mihi Terra subest, & pectore semina rerum
Clausa jacent nostro, mundique vocamur imago:
His modo, ne pereant, arcanum sæpe vigorem
Fontibus injiciam, famamque tuebor ARETIS,
Non intellectam spernat quæ temporis iram.
Ap. Materies, quæ vorticibus circumacta, seorsim
Motibus alternis collecta, & pendula centro
In medio rutilat sublime, & luce magistra
Occlusas rerum facies aperitque, fovetque
Visibus humanis concessum munus in usus,
Imperio subjecta meo, divisaque rursus
Suppeditat terris, astrisque minoribus ignem.
Hunc ego luce novâ imbutum, & virtute recenti
Sydere demittam nostro, reliquisque jubebo
Syderibus, res ut fortunent semper ARETIS.
Spargite propitiam vaga sydera spargite lucem.
Pan. Ast ego materiem, & subtilia semina flammæ,
Quæ collecta tenes, atque orbe moraris in uno,
Per magnæ venas Matris, perque ossa, per artus
Sparsa agito, moveoque: & quidquid cursibus ijsdem
Axe vibras summo, nos centro emittimus imo.
Utraque vis conjuncta simul, duplicique calore
(Fertilis ut quondam, primàque in origine Tellus
Concipiebat non vitiata salubrièr herbas)
Reddita vividior robur felicibus arvis
Grande dabit posthac, rebusque favebit ARETIS.
Gignite fœcundi bona germina, gignite Campi.
Ap. Quid Jove? quid Phœbo? quid Pallade majus in orbe?
Magna tamen tenues haudquaquam numina versus

Odi-

Odimus, & numeris placamur sæpe canoris.
Tu quoque Diis propior ne dedigneris, ARETES.
Carmina; carminibus grati tibi sacra quotannis
Arcades exolvent, nostrisque vocabere votis.
Pan. Carmina digna Deis, & sanctum carmina munus.
Si minus illa forent, vultu tamen Ipse sereno
(Quandoquidem pelago, & Terris dominaris ARETES)
Exciperes quæcumque tibi dat munera Pastor.
Parva Deis dant sæpe homines; hominumque libenter
Accipimus parvos, quod nil egeamus honores.
Ap. Sunt mihi ter triplices, genus Immortale Sorores,
Vera quibus virtus, & grandia nomina curæ.
Sæpius has omnes; nam & plus debemus ARETI,
Illius ad laudes, & facta canenda vocabo.
Pangite Pierides, meritas jam pangite laudes.
Pan. Sunt mihi tres tantum fatorum lege Sorores,
Queis sævire datum, queis omnia solvere, Parcæ.
Has ego, nam magni sic vita meretur ARETIS,
Tardius ut solvant præstantia fila monebo.
Ducite cunctando subtegmina, ducite Parcæ.
Ap. Vincimur, & nostrâ poteris te cingere Lauro.
Pan. Imo Ego Te nostrâ, nam vincor, arundine cingam.
Ap. Delectat sonus iste, licet vincamur, avenæ.
Pan. Ipse licet vincas, cytharę modulamen amamus.
Ap. Cede mihi calamos: cytharam tu semper habeto.
Pan. Cede mihi cytharam: Syringis & arbiter esto.
Ap. Rustica sint Phœbi, sint grandia carmina Panos.
Pan. Pan Herous ego, Tu pastoralis Apollo.
Ap. Virtutem juncti, nomenque canemus ARETIS.
Pan. Arcadiam Imperio, studioque regemus eodem.
Dicite Io Nymphæ, nova dicite carmina Fauni.
Ap. Dicite Io Vates: nova dicite carmina Musæ.
Pan. Ducite cunctando subtegmina, ducite Parcæ.
Ap. Spargite propitiam vaga sydera, spargite lucem.
Pan. Gi-

Pan: Gignite fœcundi bona germina, gignite Campi.
Ap. Crefcite vocales, vocales crefcite Lauri.
Pan. Currite felices, felices currite lymphæ.

Cum transferretur Cadaver Ven. Servi Dei

GREGORII CARDINALIS BARBADICI.

Ad Jo. Franciſcum Card. Barbadicum Nepotem Anno 1726.

ODE ASCLEPIADEA.

NUm femper levibus Parrhafium nemus
Implebo numeris? detrahe rufticas
Interdum tunicas, defere Tybridis
Undas Mufa tui. Medoacus vocat
Claris Medoacus nobile Vatibus
Flumen, Gregorio Præfule clarius.
Lauro cinge comas, fume manu tubam,
Et te magnificis infere cœtibus
Vatum Gregorii facta canentium.
Audin? tota fuo plaudere Filio
Tellus Efperiæ geftit, & infremens
Æquor Gregorii laudibus affonat,
Quod fupra Aufoniam eft, affonat inferum.
Illic Patricio fanguine nafcitur;
Hic fe purpureis veftibus induit;
Illic non humilis Paftor oves regit;
Hic magnum meritus qui regeret gregem.
O' Roma, ò Veneti Gloria littoris,
Urbs Antenorea condita dextera.
Mores Pervigilis dicite Præfulis,
Dextram munifici dicite Principis.

Exem-

Exemplo populos Vir gravis instruit,
Commissa eloquio pascit ovilia;
Doctrinæ stabilit præsidio fidem;
Sustentat miserans agmina pauperum;
Recludit profugis atria litteris;
Doctis semper ubique ingeniis favet.
O Vir Magnanimorum æmulæ Cęsarum!
O exemplar Veterum nobile præsulum!
Hùc adsis tua quando referat Nepos
Dilecto è tumulo Corporis hactenus
Intacti lacrymans membra. Superstitem
Tu vero Patruum vivere qui facis,
Illum dum titulis reddis, & inclitâ
Virtutum serie; magnificum decus
Barbadicæ meis nec leve præmium
Addes carminibus, cum Patruo Nepos
Magno Major eris; triplici & infulâ
Terrarum dominum munieris caput.
Scis, me non hodie talia carmine
Primùm fatidico vaticinarier.
Te sacri regimen, Te manet imperi;
Sic Zelus Patrui, sic pietas tua,
Sic commune bonum, vòtaque publica
Poscunt; eveniet; nec Deus abnuit.
O sors Ausoniæ! ,ętaque Tempora!

AD AROMYNDUM EURITIDIUM. P.A.

Plura quidem Natura parat, parat ars quoque plura,
Quorum si spectes bene, nesciat utraque finem.
Aspice: dissimili similes nemus omine plantas
Educat: hæc viles jam dudum crescit in usus;
Altera, non sic: belligeras formaverit hastas
Forsitan, aut aras ornaverit illa Deorum;

Ista

Iſta ſed infelix tignum, remuſve futurâ,
Sit niſi fumoſæ tandem devota culinæ.
Adde: duo naſcuntur equi, generoſus uterque,
Aptus uterque armis: quid mox? contraria fata!
Alterius dorſo Rex inſidet; alter apertis
Commodat in Campis inhonoro terga bubulco.
Scilicet & rebus quidam eſt vitæ inditus ordo,
Quem juſſæ teneant, quem juſſæ Aromynde, ſequantur.
Quis currente rotâ figulus cum ſedulus olim
Pocula formaret, quæ nunc tibi tradimus, & cum
Abdita purpureis operiret pellibus alter,
Alter & argento variaret deſuper, illis
Dixiſſet: manus aſſiduo quod veſtra labore
Urget opus, Pontum poſtquam tranaverit Helles,
Viderit & varias vario ſub ſydere terras,
A' Lybicis Menſis Lybicâ Romam uſque triremi
Devectum, Artificum dum cura probabitur, illic
Materies fiet non contemnenda Poetis?
Hoc tamen evenit; dumque hæc nat littora circum
Cum domino, rebuſque ſuis eſt capta triremis;
Poculaque ut decuit, Latiis qui præſidet armis,
Jam Thoas obtinuit; mox hic dulcedine cantus
Forte die quadam captus, dat habere canenti
Illa eadem Artino; ſed & Is (namque inter amicos
Non minor eſt noſtros) mihi cum diſcederet Urbe,
Pignus amicitiæ, dono dedit. Accipe nunc Tu
Pocula, barbarico quæ grata fuere palato,
Et jam carminibus Magnorum cognita Vatum.
Illa ſuâ ſiquidem cecinit Semirus Avena,
Illa quoque Artinus. Poſt horum carmina noſtros
Addimus exiguo properatos tempore verſus;
Verſibus & poſſes, obſtet niſi forte voluntas,
Illuſtrare tuis, veteremque augere decorem.

FRAN.

EPIGRAMMA.

URbs fuerat minimas inter vix cognita Bethlem;
  Nascier hac voluit sed tamen Urbe DEUS;
Munera Pastores, Nascenti munera Reges
  Ad cunas plenâ deposuere manu.
Aula Palæstini Syon erat inclyta Regni;
  Hac DEUS elegit nudus in Urbe mori.
Hæc est, magne DEUS, tua summa modestia: Bethlem,
  Cum Te circumstat gloria, nempe placet.
Cum Te sola manent opprobria, vincula, lethum;
  Hierusalem, quo plus despiciaris, amas.

EPIGRAMMA.

ODimus æstatem tum, cum calor opprimit artus,
  Ipsâque cum longe est, grata videtur hyems.
Tum cum sævit hyems, contractis frigore membris,
  Optatur, quem nos sprevimus ante, calor:
Sic, æstas, sic transit hyems: miser & sibi quisque
  Vivere dum properat, mortis anhelat iter.

ECLOGA.

Acta in Parrhasio Arcadum Nemore ad Janiculum Anno 1727.

Amyclas. *Lycidas.*

Am. POne pedum Lycida, positasque resume cicutas;
  Dumq; Ego carminibus; nã me novus incitat ardor,
Mira insueta canam: Tu carmina nostra sequaci
Excipies calamo, sonitumque ciebis agrestem.
  Lyc. Ten 'ego cantantem Lycidas comitabor Amycla?

Quan-

Quandoquidem corvis vis & fàmulentur olores ?
Falleris : inverso quin istius ordine pacti,
Cantabit Lycidas, sonitumque ciebit Amyclas.
Am. Respuis ? alternis cantabimus ergo : canoros
Proferet & calamos, qui nos adit ecce Megildus.
Quid Lycidas posthac, posthac quid præstet Amyclas,
Si mea me virtus audit : mora nulla, patebit.
Incipe : sed posito certandum pignore ; Profer.
Lyc. Ponam ego quo solem possis avertere, lectis
Intextum Paleis, rarumque labore galerum ;
Hetruscis nuper mihi cum venisset ab oris,
Falleret ut patriâ peregrinas arte volucres
Tradidit hunc Argon : Venator cognitus Argon.
Am. Rusticus est Lycidas, & rustica munera ponit.
Ast ego, quem toties Urbs excipit alta Quiritum,
Quem toties audit, quem non spernitque canentem,
Pignora do me digna ; tibi tua munera reddam,
Si vincam ; hoc saltem victus solamen habeto.
Lyc. Parcius hæc Pastor ; donec victoria pendet,
Neu tantum tumeas ; sed quid tam grandia verba
Significent, & pignus amarem scire quod illud.
Am. Est mihi non nostris visa umquā, aut cognita sylvis
Machina, quàm pugnæ ponam pro munere : tamque
Cara mihi res est, ut non posuisset Amyclas,
Hoc nisi certamen vincendi certus iniret.
Axe interposito regit hanc tornatile buxum ;
Ipsaque (perfectè nam tu fateare rotundam)
Si libeat partes circumversatur in omnes ;
Multicoloratâ quin &, scriptâque papyro
Desuper in gyrum tegitur. Qui talia norunt
Terraqueum dixere Globum : quo scilicet omnem
Inspectare licet longis sine cursibus Orbem.
Illic Oceanum, Fluviosque, Urbesque notares ;
Litoraque, tractusque maris, montesque, lacusque,

Terrarumque situs, & nomina quæque locorum.
Artis opus miræ: docti mihi munus amici:
Nam Sophus, & Vates ad lævam Tybridis undam
Brennalius dedit hoc, usumque ostendit, & artem.
Lyc. Audieram tali ditem te munere dudum
Ad nostras rediisse casas, ac sæpius illud
Poscere mens fuerat; tuus at me terruit iste
Fastus, & aversi duro sub cortice mores.
Nunc age, si quid mite potes, permitte videndum.
Am. Non sumus indociles, non ut tu rere, superbi;
Munus adesse putes: hæc nostra Mapalia servant.
Nunc fero, nunc redeo: legere at te scire putamus;
Nam si nescires nil cernere proderit; audis?
Lyc. Vix iram cohibere licet. Legimusque, simulque
Scribimus, & mores non ignoramus, honestum
Qui deceant hominem: jam perge, & munera profer.
Cerne: volat, cœtusque inter furibundus agrestes
Dignatur nullum; secedite: transit Amyclas.
Induit oh quoties sensus mens docta superbos!
Jam redit, & miram, nec parvam pondere molem
Igneus ore, manu sustentat anhelus utrâque;
Hic depone: bonum fateamur oportet Amyclam.
Am. Sat videas: ne tange manu: confringere posses,
Vel saltem fœdare: procul, procul este bubulci.
Materies oculis non hæc est debita vestris.
Lyc. Cur alibi sic raro, alibique frequentius isthæc
Pingitur, & multo variatur charta colore?
Am. Rara maris, sit densa soli tibi pagina signum,
Sed lege perque suum cognoscito singula nomen.
Lyc. Auspicium proh quale! prius venit India nomen.
Scilicet hæc illa est tot felix India gemmis!
O fortunati quos cælum protulit illud!
Am. Si proprii tibi cura gregis, tibi cura peculj,
Otia nec ducas, vanosque sequaris amores,

India quod præstat, tuus & præstabit agellus.
Volve globum, gentesque alias alio orbe require.
Lyc. Obsequor: ignotum mihi nomen charta legendum
Obtulit, ignotum certè Chalifornia nomen.
Am. Verè pastor hebes! quid sit Chalifornia nescis?
Lyc. Nescio; numne putas hoc irreparabile crimen?
Am. Rursus volve globum: Patriisque assuetus in oris
Degere: ne cures Italos excedere fines.
Lyc. Quam bene respondet veris hæc pagina! cruris
Italiam Genitor sub imagine sæpe canebat
Esse. vide Tybrim, quàm parvulus! aspice Romam
Fœnili minor hic nostrisque mapalibus illa est.
Am. Sed fœnile tuum, sed nostra mapalia tantum
Hæc superat, quantum arentem vasta æquora fontem.
Lyc. Hei miser! heu frustra Romam, Tybrimq; requiro;
Quin Latium amisi; quo nunc abiere? quid hoc est?
Am. Stulte; globum tetigisti, atque Itala terra recessit.
Lyc. Fare age quid duplex sibi vult hæc linea? quarum
Altera directè, obliquè secat altera mundum?
Am. Altiùs hoc repetam. Pictum quæcumque per orbem
Signa vides, non hæc rere omnia vera: nec illa
Quà patet immenso distincta est linea cælo.
Humanum solers hìc quæ plerumque notantur,
Protulit ingenium: zonasque, polosque, gradusque
Repperit, & multo divisit clymate mundum;
Addidit & varios, quos hìc distinctiùs orbes
Aspicis expressos; variosque effinxit in usus.
Namque alii loca dissita quæque, & quattuor anni
Tempora, diversosque dies, longosque, brevesque
Assignant, solisque moras, reditumque vicissim,
Demonstrare solent; horum qui rectior omni
Mundum ex parte secat, bis in anno noctibus æquat,
Dinumeratque dies; sed qua ratione diurnum
Sol iter: integro qua mox iter exigat anno;

F 2 Circu-

Circulus, obliquo qui fertur tramite, signat.
Possem ego diversi causas tibi dicere motûs,
Diversasque vias; sed pastoralis avenæ
Hoc superat vires. Unum te scire memento;
Solis ab aspectu plures emergere motus:
Firmaque quòd Sol est, & publica regula mundi.
Lyc. Grandia narrasti: sed quæ meminisse, fatebor,
Vix ego sufficiam; nec tecum pignore certo.
Am. Disce igitur doctos non insultare Poetas.
Muneribus nostris quantum tua munera cedunt,
Cantando Lycidas tantum quoque cedit Amyclæ,
Sed quid agis? dirimenda alterno carmine lis est.
Lyc. Incipiam; tremulo sed vox male prodit ab ore.
Am. Nempe prius tibi fas proprias expendere vires.
Lyc. Jam redit autumnus, jam torrida deficit æstas:
Bacche racemiferis ades ò redimite chorimbis.
Am. Autumnum Bacchus, sua quodvis tempora numen:
Semper Apollo favet: mihi semper Apollo colatur.
Lyc. Numen cuique suum; melior mihi Bacchus Apollo
Sufficit ingenium, mentemque accendit, & urget.
Am. Vina tibi: potum mihi purior unda ministret;
Sint mea pura precor: sapiant tua carmina mustum.
Lyc. Dic mihi Dyrcæo de fonte quis effluat humor?
Am. Dic mihi quid sacro potent in vertice Musæ?
Lyc. Odissent Lymphas, biberent si vina camœnæ.
Am. Desine: jam crebræ saliunt per gramina guttæ,
Et madefit tellus, & plurimus imminet imber.
Ne pigeat differre alias certamen in horas,
O Lycida, ne forte Globus nunc iste fatiscat,
Neve coloratam mihi diluat unda papyrum,
Curandum; hinc tollam, stabulique intra abdita nostri
Asportabo: dies si læta refulserit inde,
Carmina tunc dicemus: amant nam læta Camœnæ;
Et nitido melius cantantur carmina cælo.

SUB EFFIGIE FRANCISCI BLANCHINI
EPIGRAMMA.

BLanchini effigiem tabulâ qui cernis in istâ,
  Insignem doleas interiisse virum.
Noverat Ille quidem Nostro quidquid patet Orbe,
  Noverat immenso quidquid & Orbe latet.
Hæc tamen haud fuerat studiorum meta suorum;
  Majus adeptus & est à Probitate decus.
Moribus Ingenium quantum concedit; in Ipso
  Tantum concessit Moribus Ingenium.

AD JOANNEM ANTONIUM VULPIUM
Patavinum Antecessorem.

EPIGRAMMA.

TUne meos laudas Vulpi clarissime versus?
  Musaque Judicio nostra probata tuo est?
Carmina nunc aliquid, fateor, nostra esse putamus;
  Quæque mihi dudum displicuere, placent.

DE CÆSARE TRAGÆDIA
Abbatis Antonii Conti N. V.

HENDECASYLLABI.

SI quis se Tragico induat Cothurno
  Et nomen Tragici ambiat Poetæ,
  Non & Laudibus efferat Poema,
  Quod de Cæsare nuper edidisti,
  CONTI, ingens Veneti decus Senatûs;

 Is

Is me Judice, Judice atque Phœbo,
Mentitur; Tragicus nec est Poeta,
Artem nec Tragici sapit Cothurni.

AD MARIUM GUARNACCI V. S. R.

EPIGRAMMA.

Euripides Hecubam atque Annæus Troada scripsit;
Hic Latiis, Græcis scripsit & Ille modis.
Tute Hecubam vertis, vertis Tu Troada; Opusque
Eloquio Tusce reddis utrumque pari.
Sic Hecubam dum Tu, dum Troada vertis, eodem
Tempore scis triplici cingere fronde caput:
Namque per Italiam resonant tua carmina: Credit
Teque suum Latium, Græcia teque suum.

ELEGIA.

Dicta Tybure in Arcadum Cœtu Coloniæ Sybillinæ Anno 1727.

Vitiferos colles, gelidumque revisere Tybur,
Fatidicæque juvat tecta subire Deæ.
Blanda loci facies, genialibus aptaque Musis;
Carminibus certè semper amica meis.
Salve dulce solum, placidi salvete recessus,
Quæque sonans alto decidis unda jugo.
Hic primum innocuis aptavi labra cicutis,
Et tetigi pavidâ sistra canora manu.
Hic mihi jam dudum data nomina prima Poetę:
Hic manibus Laurus tradita prima meis.
Vix adolescentem melior me fecerat ætas,
Cumque ætate ipsum creverat ingenium,

Tunc,

Tunc, memini, vestros concessum ascendere colles,
Dum feror Albuneum certus adire nemus;
Sed Nemoris reperi vestigia nulla vetusti;
Sola facit Vitis, sola & Oliva nemus.
Dum vagor, & sæcli stupeo monimenta prioris;
Deciduisque sacer me tenet amnis aquis,
Ingenuâ Castæ nil concessura Dianæ
Spectandam formâ se mihi Nympha dedit.
Nuda pedes, velata humeros, discincta capillos,
Sustinet hinc vestes, inde volumen habet.
Talis erat qualem Albuneam decet esse Sibyllam,
Qualitèr & libris pingitur illa sacris:
Si vis esse aliquid, si nomen habere Poetæ,
Artes mitte alias, meque sequaris, ait.
Dixit, & implicitam propriæ mihi Nympha sinistræ
Arripuit dextram, movit & ante pedes;
Descenditque parùm; mox substitit; atque ita Vates
Tutiùs hinc, illinc sæpe docebat iter.
Ipse tremens, tacitusque exesa per antra sequebar;
Jamque nihil cari luminis antra dabant.
Sola cavernosæ resonans penetralia sedis
Percutit, ingeminatque unda refusa metum.
Dumque ultro gradimur, tandem sonus ipse quievit,
Nilque audire mihi, nilque videre datum.
Quis mihi tunc animus, cum per declivia nusquam
Saltem uno possem vix bene stare pede?
Littora tunc Cumarum, animoque Sibylla Maronis
Trosque Anchisiades, parque recursat iter.
Jamque parabam artes, nomenque odisse Poetæ,
Cum brevis à longè visus adesse focus.
Interea fædo nares contingit odore,
Qui gravis obscæno fumus ab igne venit.
Obstupui, steteruntque comæ; tunc orsa Sibylla est;
Nec tamen inceptam desiit ire viam.

Ne timeas : quæcumque vides ; quæcumque videbis,
Naturæ parent legibus ista bonis.
Non stygis hic ignis, non hic domus horrida Ditis ;
Sulfureas scito Te subiisse plagas.
Namque olim ad vocis sonitum cum prodiit Orbis,
Et petiere suum jussa elementa locum.
Sulfur ut implexum, partesque volatile in omnes,
Omnia possedit corpora transiliens ;
Substitit at demum, atque locum concrevit in unum,
Fervet ibi, & fervens undique terra tegit.
Sæpe tamen motu sic effervescit, ut intus
Non possit claustris se retinere suis.
Exit in exitium Populis, cumque Urbibus olim
Territat infausto squallida regna foco.
Testis Campanæ, Siculæ Mons testis Arenę,
Qui flammas toties iste, vel ille vomit.
Aspice quin etiam terris ut fluctuet istis
Plurima sulphureis Insula nata vadis.
Albet ager circum, canentque bitumine saxa,
Ipsaque sulphureis Albula fumat aquis.
Heic habito, veteresque artes incognita Mundo
Exercere inter sulphura nostra juvat.
Hinc didici sęclis prædicere fata futuris,
Hincque Sibyllinis carmina scripta libris.
Sulphure nam nostro quid quæso potentius? aut quid
Utilius vestris usibus esse potest?
Sulphure Terra viget, vegetant & Sulphure plantæ,
Sulphur habent lapides, brutaque Sulphur habent.
Sulphur in Oceano coalescit, in aere Sulphur ;
Ipsa hominum arcano Sulphure vita calet.
Hinc vigor est membris, hinc vis est vivida menti,
Hinc & vividus redditur ingenium.
Tu quoque sulphureis mergaris oportet in undis,
Si veri cupias Vatis habere decus.

Dixit,

Dixit, & extemplo me tunc nil talè verentem
  Sulphureo mersit terque, quaterque lacu.
Sulphur erant vestes, facies erat undique Sulphur,
  Guttur erat Sulphur, vox quoque Sulphur erat.
Urebar; sed sensim aliam desumere vitam
  Visus, & ingenium visus habere novum.
Tunc demum arripuit, superasque emisit in auras,
  Et totum gelidis provida mersit aquis.
Tradidit & calamos, sistrumque Sibylla canorum;
  Mox ait: auspiciis perge, Poeta, bonis.
Sulphur abit; sed adhuc illa bene natus in ora
  Vivificans urit pectora nostra calor.
Hinc mea dum recito redolescunt carmina Sulphur,
  Sulphur & est nostro quidquid ab ore venit.
Sulphureum Tu, quisquis ades, ne sperne Poetam;
  Nec bona fatidicæ munera sperne Deæ.

AD OTTENUM P-A.

Parvula credideris, si spectes Munera: Dantis
  Si spectes animum, maxima credideris.

AD ARCADAS.

IN FUNERE ALPHESIBOEI CARII

Arcadiæ Custodis Generalis.

Cum Auctor Generalis ejusdem Arcadiæ Procustodis muncre fungeretur.

SI Pietas; si Patris amor, si danda labori
  Præmia, si nostris dudum venerabile sylvis
Custodis nomen: si quid benefacta merentur:
Hùc calamos, hùc ferte lyras, hùc tristia flentes
Carmi-

Carmina: lugubres hùc circumferte coronas,
Arcades, extremumque vale, extremumque Parenti,
Hoc colitis quicumque nemus, concedite honorem,
En Ego Vos præeo, laurique has undique dextrâ
Spargere jam frondes, jam dicere carmina mæstis
Aggredior numeris eheu, dicturus, & eheu!
Arcadia infelix! heu quo fugis Optime Custos?
Vos mea ferali repetentes carmina voce
Eheu! Clamantes, Eheu! ter dicite, & Eheu!
Arcadia infelix! heu quo fugis optime Custos?
Et violis tumulum, nigrâque onerate cupressu.
Mox ubi sint perfecta atræ funebria Pompæ
Munera; perpetuo, quo sit celebrandus honore,
Quæretur Custos; quæ debita pompa quotannis.
Utque illi quernam hanc pro tempore fecimus Urnam,
Ipsi marmoreum statuemus deinde sepulcrum,
Atque hæc pauca sacro addemus præconia saxo.
Hic jacet Arcadiæ, Suprema Potentia, Custos:
Alphesibœus erat nomen; scit cætera mundus.

De Regia, ac præclarissima
URBE NEAPOLI.
ELEGIA.

Vidimus Euboicis habitatam Gentibus oram,
  Sedimus & dulci littore Parthenopes.
Hæret adhuc menti visorum forma locorum;
  Urbis & aspectus Principis hæret adhuc.
O vere terrâ ex omni Campania felix!
  O tali dignum nomine dulce solum!
Quid fuit, Urbs ingens, tibi quod natura negaret?
  Quid fuit Ars quod non ingeniosa daret?

Pla-

Planitiem hinc molles inter se sternere clivos:
Hinc Mare tranquillis ludere cernis aquis.
Mille cient strepitum tua circum compita currus:
Mille fremunt tacitè per vada salsa rates.
Divitiis, armisque potens, populoque frequenti
Tollis honoratum conspicienda caput!
Hinc domibus fulges, fulges hinc undique Templis,
Vasta fora, ingentes sternis & ampla vias.
Per fora, perque vias annonâ semper abundas;
Semper & annonâ pinguis abundat ager.
Pingue solum, mirosque ignes, atque aera blandum,
Una salutiferas Ipsaque gignis aquas.
In te Jura vigent: Ars in te vivida Belli;
Atque Eadem pulcræ commoda pacis amas.
Nobilibus profers spectacula sæpe theatris;
Sæpe & lætitiæ publica signa paras.
Artibus ingenuis alis irrequieta magistros;
Plura aperis Musis, plura Lycœa Sophis.
Natorum resonant insignia facta tuorum;
Dextera sive Illos, seu probet Ingenium.
Ingeniis quot jure tumes! quot tempore in omni
Et Phœbo, & Musis visa dedisse viros!
Statius ille tuus, tuus, & Juvenalis, & ipsi
Pelignus testes, & Venusinus olor.
Mox & Pontani radiantia sydera; mox &
Synceri æternum retia pandis opus.
Divinum Tassus, nomen geniale Marinus,
Nonne tibi æternum promeruere decus?
Hinc & Parthenius legitur, Constantius inde;
Adde his Tansillum Vatibus, adde Rotam.
Ipse ego quot nuper tua circum litora vidi!
Quum tua quam plures educet ora tamen.
En Tu nacte ab avis magnum venis Auria nomen,
A' scriptis nomen majus adepte tuis.

Tu-

Tuque sacro Ausoniæ Marchesi clare cothurno;
  Quique vacas studiis Philamarine sacris.
Quique tot Eoæ calles idiomata Gentis
  Garophile, & cultis cognite Rosse modis.
Tuque sacer Themidi, sacer & Pansute Mathesi;
  Fusce & Tu: Clario carus uterque Deo.
Nec Te prætercam Vatum decus, optime Quinzi,
  Cui tantum debet nominis Inarime.
Nec Te adeo nostros non ultimus inter amicos,
  Laus ò Romani, Docte Riozze, fori.
Carrafam & quamvis, quamvis vidisse Caputum
  Fas mihi non fuerit, præteriisse nefas.
Præteriisse nefas & Te, Grimalde, canentem
  Quem patrio quamvis littore, Roma dolet.
Vivite felices nostri certissima sæcli
  Gloria, Pieridum nomina sacra choro.
Vivite: sic vobis faveat vetus umbra Maronis,
  Synceri faveat nec minus umbra recens.
Nomen ab his Ducibus natum est; exemplar ab illis,
  Et decus Arcadiæ provenit omne meæ.
Arcadiæ memores este, ò Gens inclyta, Vestræ;
  Vestri ero, dum vivam, vel procul ipse, memor.

AD PETRUM ALOYSIUM STROZZIUM.

Ex Forani Principibus, & Balneoli Ducibus:

EPISTOLA.

Quæ studia, aut quiTe deceant, Strozzi optime, mores
  Mox cum vita tibi laribus ducenda paternis,
Ingenuè, quoniam mea poscis carmina, dicam.
  Prima tibi Pietas sit cordi: scilicet omnia
Hinc pendent, nil non & habet qui possidet illam.

Otia

Otia vitabis : ſunt otia certa malorum
Semina ; nec quidquam metuendum forte juventæ
Pejus erit : fugjenda acri ſunt hæc tibi curà .
Quod facilè ut tibi contingat , ne ſit grave primam
Protrahere ætatem inter docta volumina ; nempe
Hoc proprium eſt ſtudiis , primò ut videantur acutis
Omnia ſenta rubis ; mox quando adoleverit uſus ,
Aſpera decreſcunt, ſuccedunt dulcia, ſicque
Paulatim aſſueſcit grato mens noſtra labori ,
Naſcitur & multo ex ſudore ars pulcra ſciendi .
Sed non omnis erit callenda ſcientia , nec Te
Singula diſcendi capiat maleſana libido .
Ingenium quamvis tibi fertile ; non tamen omnis
Omnia fert tellus ; non omnia poſſumus omnes .
Elige de multis tibi quodque arrideat unum ,
Cujus nec Te pœniteat gravioribus annis ,
Atque huic Te ſtudio totum mox trade ; ſed illud
Curandum in primis tibi ; quando Eccleſia magnis
Te vocat auſpiciis , ut libris quidquid habetur
Divinis non Te lateat ; libroſque per illos
Hùc illùc redeas , & conſule ſæpius omnes .
Sacra decent ſacros; Templique arcana, Deique
Diſcere non vanum Templique, Deique miniſtris.
Sed quoniam Themidis diverſa ad munera ſanctum,
Auguſtum aſcendes jam firmâ ætate tribunal ,
Jura , vide , fuerint ſtudiorum magna tuorum
Portio , manſuramque illinc tibi quærito laudem .
Cætera mox ſummis te ſaltem attingere labris ,
Profuerit , poteriſque profundæ certa Matheſis
Dogmata delibare , atque irrequieta Sophorum
Litigia , & varias rerum cognoſcere cauſas .
Plurima dein ævo non ignoranda Tibi , quæ
Cognita ſunt noſtro , quæque evenerè priori ;
Nec tamen hæc ubicumque legas , nec ſingula adopta
Cre-

Credulus, infenso nec singula rejice vultu.
Sit modus in rebus; doctè non omnia docti
Scripsere, & jurare nefas in verba Magistri.
Judicio, an possis alienis credere scriptis,
Tu perpende tuo: judex tutissimus hic est.
Sufficit ut reliquis non tantùm nomine notis,
Livius, atque Nepos, Cicero, & cum Cœsare Crispus
Grandia sermonis tibi dent exempla Latini.
Cum tamen intereà (quamvis nec dulcia sæpe
Carmina, nec laudem debes tentare Poetę)
Sint Vates adeundi, atque illinc maxima morum
Cognitio, ac rerum pariatur lauta supellex.
Perlege propterea semel exemplaria Græca
Theocriti à calamis ad Homeri classica, donec
Grajugenùm dives spoliis ad nostra reversus
Littora, seu Latio libeat, seu carmine Thusco
Dulcia perfectæ degustes dona Poesis;
Atque ideo studiis cesses si quando severis,
In manibus Tibi semper erunt, tibi sæpe terendi
Tassus, Flaccus, Dantes, præcipuè Maro: summi
Delectant animum, dant & præcepta Poetæ,
Queis vitium fugias, queis virtutemque sequaris.
Qui sapiunt venerare viros, doctumque, probumque
Semper ama, semperque Tibi propone imitandum.
Nec tamen indocti tibi prorsus despiciendi;
Scilicet illorum numerus semperque, & ubique
Prævalet; integris quandoque tacere diebus,
Et procul à cunctis opus istam ducere vitam,
Si tantùm doctis utique, fruique velimus.
Verum age sunt aliqui, quos tu neque jungere doctis
Possis, neve rudes omnino dixeris; isti
Sunt hi, qui salibus quædam inter seria mixtis
Immeritos captant populo plaudente cachinnos.
Semper ab his caveas, sæpe hos vitare memento;

Sin

Sin aliter dum ridet Eques, dum ridet Ephœbus,
Ipsaque pone fores cum servo ancillula ridet,
Tu quoque ride: vel saltem ridere putet te,
Ne tetrici imponat tibi turba dicacula nomen.
Nec tibi nocturnos ausim interdicere cœtus,
Dummodo sint Te haud indigni, tibi nec fugiendi,
Teque domum gnavus, certâque receperis horâ.
Sunt quædam, quæ pauca juvent, quæ plurima lædant.
Ergo tuis quoniam invaluit mos iste diebus,
Romanasque Nurus, Matronarumque potentum
Limina cautus adi; sed Tu, si luditur illic,
Lude parum: loquere interdum; sed honesta, sed apta,
Quod veniente ætate, usuque docebere; quodque
Rectiùs ut facias tecum meditabere quos Tu
Nunc habeas, olim quos sis habiturus amicos.
Cuilibet & quamvis ab amicis sępe timendum,
Vos ò præcipuè noctuque, diuque cavete
Patricia de gente sati; Detractor, Adulter,
Mollis, Adulator, Parasytus, Cantor, Aliptes,
Scurraque præterea, Fur, Leno perfidus, & qui-
Cumque potest vitio non inferiore notari
Vos petit in primis, vos decepturus honorat.
Temporis hinc jactura frequens, jactura bonorum,
Hinc morbi, hinc pulcræ spes intercæpta juventæ,
Atque hinc fœta malis longæva supervenit ætas.
Nil tibi cum genere hoc hominum, Nitidissime Strozzi,
Nil tibi cum pravis; ridebere forsitan; illos
Tu ridere sinas, ridebis tu quoque, tum cum
Plorabunt alii malè ductæ tempora vitæ.
Æquales Tu proinde tuos versaberis inter;
Sed Tibi qui fuerint æquales accipe: primùm
Æqualem generosa potest tibi reddere Stirpis
Nobilitas, & opes, & honores, dein studiorum,
Doctrine, ingenii, morumque simillimus ordo.

Hos

Hos tibi rere pares, reliquos te crede minores.
Sed non ut facie vulgi quemcumque severâ
Despicias; metuendum odium, & contemptio vulgi;
Non spernendus amor; tibi regula proderit ista.
Nec tumidè incedas, pedibus si forte feraris,
Nec sedeas humeris distentus membra supinis,
Aurato tum cum veheris per compita curru.
Ultrò comis & esto, salutatusque saluta.
Pone supercilium, si quando accedere quivis
Cogitur inferior, mitisque affare timentem.
Contrahe fronte cutem, si quis petulantior intrat;
Talis eris semper simul ut timearis, ameris;
Neve humilis nimiùm dicaris, neve superbus.
Servorum, moneo, fugito super omnia crebra
Colloquia, atque aurigarum commercia; crede
Atria nulla vacant culpis, & equilia nulla.
Largus in hos tamen esse velis; te plausibus horum
Dignum reddiderit porrecta pecunia; quantum
Detrahis alloquio supplebit dextera, Tuque
Pauca jube, docilisque jube: quod restat alendos
Curet equos Auriga, suâ regat arte quadrigas,
Esseda disponat; custodiat atria servus.
Nec multùm doleas mala dum consortia vitas,
Inter neglectos si quis tibi nascitur hostis.
Nonnumquam juvat hoc; aliquos namque esse necesse est,
Qui cupidè inspiciant oculis tua facta malignis;
Illa tamen nequeant reprehendere; Si sapis ergo,
Conscius Ipse tui tibi vivito; sic & in omni
Te gere fortunâ, sic moribus imbue, ut ipse
Et probet, & laudet, nollet licet, hostis, & oh quam
Dulcior est laus perspecto quæ venit ab hoste!
Denique quidquid agas, ubicumque forisque, domique
Certus agas, dubiusque simul, præeatque severum
Judicium, atque expende animo si prosit, an obsit.
Mox

Mox iter aggressus ventis da vela secundis,
Nec quavis resonante undâ pallesce; quieto
Nec penitus te crede mari; verum inter utrumque
Semper erit tibi dux audacia mixta timori;
Unde potens rerum Prudentia nascitur; Ipse
Virtutem hanc sequere, atque hanc con ule sępius unam.
Sed quid ego præcepta inter te demoror ultra?
Vive velut vivis, monitoribus utere quantum
Res sibi poscit; enim monitor Te nullus in orbe
Forsitan utilior Tibi. Mores perfice; mentem
Instrue; cumque tuis crescat virtutibus ætas,

IN EJUSDEM OBITUM.

Anno 1729.

NAtus eras nascente Deo: surgente recumbis.
Prima tibi læta est: ultima læta dies.

SEPTEM SACRAMENTA.

BAPTISMUS.

QUæ Tibi nascenti maculas absterserat unda,
Ut peragas puro singula corde, monet.

CONFIRMATIO.

MIles eras Christi solo Baptismate fortis;
Fortior adjecto Chrismate Miles eris.

EUCHARISTIA.

COntrà ut stare queas triplicem imperterritus hostem,
Divinum, certus vincere, sume Cibum.

POENITENTIA.

Quæ clàm peccasti, sacras ne differ in aures
Dicere. Quid cessas? sic luis omne nefas.

EXTREMA UNCTIO.

Mors instat: ferat auxilium tibi rite Sacerdos,
Conferat & Vires hoc tibi Chrisma novas.

SACER ORDO.

Ordinibus variis Quicumque Altaribus adstas:
Digna Ministerio sit tua Vita tuo.

MATRIMONIUM.

Nubere si cupias, promissis stare memento;
Promissam repetent Sponsa, Deusque Fidem.

AD MELCHIORREM CARD. DE POLIGNAC
Galliarum Delphini Nativitatem

Splendidissima pompa Romæ celebrantem
Anno 1729.

CARMEN.

Dum canerent alii, tua dum præconia Princeps
Undique festivo resonaret murmure Tybris;
Quondam Ego Parrhasiæ non ultimus accola Sylvæ
Seposita solus, tacitusque in parte sedebam:
Cum mihi se, qualis Tarpeja apparet in Arce,
Obtulit ærata splendens in casside Roma.

Agno-

Agnovi vultus, majestatemque verendam,
Et timui hastatam, promptamque ad vulnera dextram.
Illa ferox bis, terque caput dimovit, & hastam
Concutiens, scutumque sonans quatiente sinistra,
Vilis, ait, laudisque tuæ, nostrique decoris
Immemor, & nomen non impleture Poetæ;
Sic igitur, sic dum fervet Latium omne canendi
Excitum studio, dumque omnis Hetruria cantat,
Ipse tuo veteres sub pectore volvis avenas,
Ingratumque teris damnata per otia tempus?
Sume tubam, lauroque caput præcinctus honora
Me sequere; hæc inter gressus celerabat, & audax
Irrumpens qua turba frequens, me torva sequentem
Prospicit interdum, nec destitit ire, Theatrum
Donec Agonalis concessum visere Circi.
Depositis tunc illa minis, galeamque repente
Pacifica penitus removens à fronte, capillis
Pulchrior enituit caput exarmata solutis;
Impatiensque moræ: quis nam, quis denique, dixit,
Erigit oblitam nova per spectacula Romam?
Novi animos, mentemque, ævo quæ digna priori
Nascier, & numerum natorum augere meorum.
Hæc mihi Scipiadæ, Pater hæc Augustus, & ille
Cui Socer imperium felicior Orbis ademit
Contulerunt, lætosque olim fecere Quirites,
Solemnes si quando agerent per nostra triumphos
Compita; devictoque Austro, aut Oriente redirent.
Aspice distantes æquali limite metas,
Ingentesque sitas utraque ex parte columnas
Artis opus miræ, triplex circumaspice quo fons
Eniteat cultu: priscis quæ vina ministrent
Fontibus adjecti fontes, quæ mixta trophæis
Undique splendescant regalia stemmata; laurus
Multiplices inter quam plurima pendeat arcus,

 Quot-

Quotque parem luci reddant funalia noctem.
Adde tot hinc illinc educta incendia more
Fulminis, & tonitrus imitata tonitrua veros.
Adde Tubas, vexilla, atque arma, ac cætera belli
Signa, bonę dulces cedentia Pacis in usus.
Quin & cursus equis stratus velocibus, & quæ
Tradita sunt largâ victori præmia dextrâ;
Quin & magnifica decorata Palatia pompa;
Quin & deductæ spatiosa intra atria Musæ,
Doctaque concentu recitata Poemata miro.
Omnia materiem pręberent versibus amplam.
Quantus honor sacris, sacra quæ spectacula templis,
Omnis purpureo cum Roma adstante Senatu
Thura daret Superis, cœlumque in vota vocaret;
Dum procul interea Delphini comptior ortu
Regales circum exultaret Gallia Cunas!
Quam tibi carminibus segetem Vir præbeat unus,
Quotque tibi Unius præstantia munere surgant
Argumenta vides; sed tu modo cautior ibis,
Singula nec tentanda tibi; Super omnia mentem
Illius, ingeniumque sagax, fandique peritum
Ah fugias cantare Animum; nimis ille camœnis
Acceptus: nimis Ille potens ad carmina; quodque
Certamen subeas tanto cum Vate, caveto.
Hæc mihi Roma, tuas dum fervida dicere Laudes.
Imperat, Ipsa eadem prohibet mihi dicere, Princeps;
Meque nova passim dum raptor imagine rerum,
Inter Agonalis Stupidum spectacula Circi
Deseruit, populoque tacens immixta recessit.

DE

DE NATALI DOMINI

PRO ARCADUM COETU.

Anno 1729.

ELEGIA.

DUlcia Virginei redeunt ſolemnia Partûs ,
Et redit ad numeros ruſtica muſa ſuos .
Quiſquis ades , ſeu Paſtor eris , ſeu Civis, & hoſpes,
Noſtra libens audi carmina quiſquis ades .
Non ego nunc memorem primas ab origine cauſas ,
Quæque ſit antiquum pœna ſecuta ſcelus .
Non ego nunc Veterum monſtrata oracula Vatum
Nec repetam verſus Docta Sibylla tuos .
Non Arabo dicam venientes littore reges ,
Nec nova miranti ſidera viſa polo .
Dira Palæſtini referam non juſſa Tyranni ,
Cœſa nec immiti membra tenella manu.
Magna retractabunt Magni argumenta Poetæ ,
Dum facilis noſtris mera terenda rotis .
Agreſtes mihi ſolus amor perquirere cœtus ,
Paſtorumque ſacras noſcere delicias .
Fallor ? an ad celebres Jordanis venimus undas,
Et pede calcatur Terra verenda meo ?
Senſimus : inſolito quatiuntur viſcera motu ,
Divus & exagitans , carmina dictat Amor .
Novimus : Hæc Bethlem ſunt diruta mœnia ; David
Non procul hinc ſolitus ducere Paſtor oves .
Scilicet hæc fuerat venturo debita regi
Patria , qui totum Paſtor ovile regat .

 O amor !

O amor ! ò nostrum pietas ! hoc nempe sub antro
  Nasceris æterni Gnate timende Patris !
Nasceris, atque humiles primùm dignatus avenas,
  Quod fueris nostra simplicitate doces.
Gratulor, ò miti gens acceptissima cœlo,
  Simplex, Pastores, innocuumque genus;
Pergite, nequaquam noctu vigilasse pigebit;
  Pergite, quà radiis lux nova signat iter,
Ite, replete bonis sacrum concentibus antrum;
  Aliger excipiet carmina vestra chorus.
Felices animæ, queis munera prima daturis
  Infanti testes contigit esse Deo.
Credite: Vos veterum manes mirantur avorum,
  Ardet & innocua quilibet invidiâ.
Si detur, coram Hoc plorans adstaverit Adam,
  Conjugis & lacrymis junxerit Eva suas.
Si detur, festinus Abram cum supplice Sara,
  Cum Sponso veniet pulchra Rebecca suo.
Atque iterum antiqui miracula prodet amoris
  Prompta mori Soboles, promptus ad arma Pater.
Si detur, geminâ sese cum Conjuge Jacob
  Huc ferat, & Puerum pronus adoret Avus.
Circumstent Nati, circumstet turba Nepotum,
  Offerat & Domino munera quisque suo.
Voce senex tremulâ singultus inter, & inter
  Dulces, quæ læto ex ore cadent, lacrymę,
Venit Io dicet, venit, mihi credite, Tempus:
  Prodiit ex Tribubus Stella corusca meis.
Hic Puer, hic Deus est; regem cognoscite vestrum:
  Ite, alacres plenâ ferte tributa manu.
Ite. Moras quid lentus adhuc innectis, Iuda ?
  Sunt tua, sunt Domino debita sceptra tuo.
Sancte Senex, quemcumque vides, tua vota sequetur,
  Verbaque, fatidico quæ canis ore, canet.

Ec-

Ecce patent, sæclo quę clausa fuere vetusto ;
Solvere & antiquos Nox venit una dies .
Nunc clarum quas Arca Noe super innatat undas :
Signaque , quæ certi fœderis Iris habet .
Nunc clarum Mosis quid præsignaverit Agnus ,
Qualiter innocuo flagret ab igne Rubus .
Cur madeat sicca vellus mirabile terra ;
Deciduas cur mox areat inter aquas .
Fertilis en floret Jessæo ex Stipite virga ,
En parit Auctorem Virgo pudica suum .
Currite divisæ nobis , jam currite Gentes ;
Omnibus , ambigitis ? sit Puer ille salus.
Humanum servare genus Puer ille laborat ;
Ah nimis humanum diligit ille genus !
Currite . Parce Senex ; Nimis , o nimis uror amore ;
Vos quoque Pastores parcite plura sequi.
Parcite ; Vagitus domus horrida , frigus , egestas
Ex oculis lacrymas elicuere meis .
Quisquis ades nostro lacrymas conjunge dolori ,
Nostraque ne damnes carmina quisquis ades .
Mens erat agrestes tantum perquirere cœtus ,
Pastorumque sacras noscere delicias .
Jam nimis ad cunas alieno percita cantu
Excessit numeros rustica Musa suos .

AD PETRUM PAULUM BAJULIVUM
MARCOLINI.

EPIGRAMMA.

ANtiquis utrum concedant Laude recentes ,
Carminibus quæris , docte Poeta , tuis.
Quærere jam parcas ; dubium namque omne remotum est,
Dum Satyræ ad leges dulciter Ipse canis .
Tam bene , tam nitide canis Ipse ; ut nostra vetustis
Nil per Te invideant Ingenia Ingeniis.

PETRO METASTASIO

Caroli VI. Cæſaris Poetæ

Inter Arcadas Artino Coraſio.

In Germaniam Proficiſcenti Anno 1730.

PROPEMPTICON.

NOmine quem noras : quem Cæſaris ore vocaſti :
Quem dudum expectas, Germania, cerne Poetam.
Aſpicis ut præeant Tuſcę facto agmine Muſæ,
Thyrrenuſque illum tua denique Regna petentem,
Magna agitans ánimo propius comitetur Apollo ?
Hunc olim Aoniis puerum pavere ſub antris,
Motibus & blandis informavere Camœnæ,
Ingenteſque animos, & quæque ad grandia natum
Ingenium pulchras ſenſim excoluere per artes.
Ille iter ingreſſus, Vatum quà certa priorum
Calle parum noto vidit veſtigia, curſu
Fortitèr arrepto, per confraga ſaxa, per altas
Sylvarum latebras ad aperta cacumina Pindi
Evaſit, fontiſque ſacri felicibus auſis
Ore bibit largo, muſis monſtrantibus, undas.
Inde vigor menti, promptæque in carmina vires,
Fortis & ille ſtylus, quo grandia facta recentes
Tranſtulit ad ſcenas, Heroumque inclyta cantu
Nomina perpetuæ victor ſcit tradere famæ;
Cum tamen & caſtos non neſciat inter amores
Ludere quandoque, Arcadicaſque acclinis ad umbras,
Dum Dryades idſtant, dum Pan ſtupet ipſe, probatque
Sylveſtres tenui moduletur arundine verſus.
Hic ille eſt Vates, quo tantum grata ſuperbit
Melpomene, quem ſæpe vocat, quem denique ſperat
Flectere Calliope, dum ſufficit arma, duceſque,
Supre-

Supremosque sibi, atque illi præsagit honores.
Præstans naturâ, præstantior arte Poeta;
O decus, ó sæclo nomen memorabile nostro,
Docte Metastasi, jam te mætissimus Istro
Invidet, heu, Tybris, dum Te Germania nostræ
Eripit Italiæ; Tristes tu lætus amicos
Deseris: ah nostræ memori si pectore quondam
Fædus amicitiæ teneas, teneasque precamur,
Inter Cæsareæ quos ipse mereberis Aulæ
Ingentes plausus, nostris si forte camœnis
Mentem quandoque intendas, tibi tempore longo
Sat notum, studiisque tuum, genioque sodalem,
Qui Te fidus amet, plausus qui sentiat illos,
Arcadiam, Tybrimque Tibi nutrice memento.
Interea nostris quando contraria votis
Te tua fata vocant alió, quâ gloria ducit
Perge viâ: Italiâ genitum Te, Candide Vates,
Consilio, numerisque proba, grandique cothurno
Te fultum ostenta. Tibi quidquid Græcia quondam,
Quidquid Persa potens, quidquid Romanus, & Afer
Clariùs egerunt dant argumenta; tuisque
Versibus immensum promittit quisque decorem.
Te tamen haud tantum delectet syrmatis ampli
Majestas, ut voce olim majore recuses
Dicere Mœonio bella immortalia cantu.
Te Constantini, Te nomina sacra Rodulphi
Invitant, signantque unà primordia Gentis
Augustæ: Jam sume tubam, quam fronte serenâ,
Dum Tibi, dum lauro præludit læta futuræ,
Porrigit Italia; Austriacos evolvere fastos
Incipe: quanta illinc tibi gloria nascitur! Eja
Nil nisi Cæsareas resonent tua carmina laudes:
Æternum obveniat tibi sic à Cæsare nomen,
Et tua perpetuo vivat per Carmina CÆSAR.

AD

AD FRANCISCUM LELLI
Inter Arcades Nadiſtum Mantineum.
De Feſtiviſſimis ejus Apologis Elegiaco Carmine Adornatis.
HENDECASYLLABI.

DUm Paſſer memorabitur Catulli,
Dum notus fuerit Culex Maronis,
Dum Phædri Volucres, feræque vivent,
Linguæ non minimum decus Latinæ;
Feles, Simia, Capra, Equuſque vivent,
Quos tu carminibus canis venuſtis,
Lelli, carminibus potens Latinis,
Lelli, carminibus potens venuſtis.

SANCTISSIMO JESU CHRISTI DOMINI NOSTRI PRÆSEPI
Quod in Baſilica S. Mariæ Majoris de Urbe una cum Sacris ejuſdem Incunabulis religioſiſſimè colitur.
VOTUM.
A graviſſimo Morbo Anno 1731.

AEris virus miſer heu maligni
Nactus inimiti dabat eſca letho;
Nec licet ſolers tamen ars levamen
Repperit ullum.
Deficit ſenſus; Malè verba necto;
Quidquid, & vultu intueor gravato,
Nil mihi viſum, niſi lucis expers,
Squallor, & Umbra.

Jam-

Jamque brumalis revehit Decembris
Tempus en faustam geniale noctem,
Qua Deus vili recubans in antro,
Venit in Orbem.
Mente tunc templum, memini, Exquilinum,
Et procul quamvis, adeo verendas
Numinis Curas, veneror sacri & Præ-
sepis honorem.
Dive, dicebam, Puer, oro vitam;
Si tamen mavis, moriar libenter;
Ut jubes, æquè mihi grata mors est,
Grataque vita.
Tuque, quæ nostro coleris frequenter
Mater in Templo, precibusque nunquam
Abnuis flecti: veniam petentis
Annue votis.
Prosit undenis semel, & peractis
Bis tuas annis famulari ad aras;
Prosit & magni cecinisse sæpè
Gaudia Partûs.
Quid Fides verax, quid & Alma Mater
Non apud Natum valeat? Jubente
Mors Eâ falcem jacit & sonantem
Prona pharetram.
Ecce sub noctis medium beatæ
Excitor somno, nec ut ante febri
Uror ardenti, rediit serenæ
Mentis & usus.
Obstupet nati Genitrix saluti:
Obstupent Fratres; Medica & vel Ipsi
Arte qui pollent manifesta Cæli
Dona fatentur.
Jamque vi morbi penitus subacta
Sanitas vultu venit ecce pulchro,

Pri-

801

Priſtinæ & ſecum bona quæque vitæ
Læta reducit.
Ergo conceſſæ memores ſalutis
Supplici ſanctas humiles ad aras
Hanc juvat facti poſuiſſe teſtem
Fronte Tabellam.

AD ANGELUM MARIAM CARDINALEM QUIRINI.
S. R. E. Bibliothecarium.
EPIGRAMMA.

Quàm benè Pontificum modo Clemens viſus honori,
Et Vaticanæ conſuluiſſe domus,
Cum Tibi commiſſa eſt Bibliorum lauta ſupellex,
Tradita & eſt curæ Bibliotheca tuæ!
Hæc ſiquidem haud tantum, quod erat, Te Præſide, ſervat;
Muneribus verum ſplendet & aucta Tuis.
Quin & doctrinæ tot ſunt, quas mente recondis,
Tantæ, quas ſacro in pectore claudis, opes;
Ut ſi tot quondam congeſta volumina (terrum
Dj prohibete nefas) perderet hora brevis:
Sufficeres unus pro tot, Vir Maxime, Libris,
Amplaque Tu ſolus Bibliotheca fores.

AD THYRSILLUM ERYNNIDIUM P. A.
EPIGRAMMA.

A Glauro Genitrix, Genitor tibi Thyrſis: uterque
Arcas, & Aonidum charus uterque choro.
Macte animis Thyrſille, Arcas, Vateſque: futurus
Nec Genitrice olim, nec Genitore minor.

AD

AD CAMILLUM S. R. E. CARD. CYBO Massæ, & Carrariæ Ducem,

De Villa ad Castrum Gandulphi ab ipso magnificentissimè excitata.

CARMEN.

ENiteat quamvis regali splendida luxu,
Auspiciis quam quisque tuis miratur amœnum
Gandulphi propter Castrum consurgere Villam:
Et quamvis Dryades, quamvis & Naiades illam
Fontibus irriguis, plantisque feracibus ornent:
Deliriis quamvis reliquas ditissima Villas
Provocet, atque ulli vix concessura triumphet;
Te tamen, ò Princeps dignam ne crede, satisque
Ornatam ne rere; nihil statuæque, nihilque
Proderit ad laudes perfecti denique Ruris,
Quod tibi tam largè Tua dat Carraria Marmor.
Restat adhuc, restat, quod Te melioribus orsis,
Quod Villam deceat, quod & his superaddere Princeps,
Et potes, & debes etiam; nisi forte recuses
Extremam conferre manum, villæque decori
Ni decus invideat Tua summa modestia summum.
Dejice principio Fortunam, ignobile numen,
Mulciberumque, Jovemque, & Pana, & singula demum,
Quæ prius in girum jussisti surgere signa;
Atque his, Phœbeâ quæ stare jubebimus arte
Pande locum, Vatique tuo, Mitissime Princeps,
Quando audent nostrę nunc primùm talia Musæ,
Audaci permitte manu, posse omnia, quamvis
Phidiacas nil doctum artes, invertere, Rusque
Arbitrio omne meo statuis, nec jam sine lege

Cir-

Circum ornare novis, verosque effingere vultus,
Atque locum, numerumque aliâ disponere formâ.
Ante fores summo sculpatur fornice Fama;
Aspectu quę grande Tuę lętissima Gentis
Stemma regat, monstretque tuum mox indice Nomen.
Hoc satis ut quivis huc venerit, Advena, Civis,
Quo sciat à cunctis locus iste colendus honore,
Quidve queat tanto sperare à nomine, quàmque
Debeat attento mirari singula vultu.
Ostia jamque patent, princeps quà semita, primos
Moliar ornatus, variosque hinc inde tuorum
Apponam titulos, Gentis decora alta Vetustæ
Mixta tuis, ductas acies, ingentia facta,
Possessasque arces, & adeptos undique honores.
Hic fasces, illic trabeas, Ostrumque decorum
Exponam, & summas, nec in una fronte Thyaras.
Sed propriora vocant; quà pensilis ora recessus
Sternitur in molles, sedesque vagantibus offert,
Virtutes mihi cura tuas secernere; namque
Inferius quà tendit iter, stent Principis illæ,
Quæ deceant animos generoso è sanguine creti,
Majestas, roburque animi, gravitasque, decusque,
Et Themis, & Virgo penitùs quæ nescia fraudis,
Quæque regit mores Prudentia, quæque tumultus
Temperat internos, ac lætis tristia miscet.
Centum aliæ Romana olim quas Tempus in Urbe
Protulit Hæroum, quas Græcia tota fovebat.
Sanctior hinc niteat Virtutum Turba supernè,
Quæque tuos mores, & sacro Principe dignos
Exhibeant: certâ quæcumque in sede locentur,
Relligio, Pietatis amor, Clementia, Zelus,
Mentis & integritas puræ, Probitasque, Fidesque,
Et Pudor, & Candor, morumque immobilis ordo;
Quin & sanctarum non vana peritia Legum,

Cogni-

Cognitio mox verà Dei, ſtudiumque ſacrorum,
Quæquæ docet ritus, vocem quæ cantibus aptat;
Denique ſupremis etiam quæcumque miniſtris,
Convenit Auguſtæ quos Cælum præficit Aræ.
Aſt ubi ſecretas aperit quandoque latebras
Natura ipſa loci, quarumdam forſitan abdam
Virtutum effigies, ſanctâ quas callidus arte
Occulis, & ſolo meriti contentus honore
Non ſinis, ò ſapiens! oculis luceſcere Vulgi.
Demum Conſpicuæ quà pars digniſſima Villæ
Proſpectu in ſummo ſinuatur grande Theatrum,
Geſtis quiſque ſuis, & majeſtate verendus,
Hinc illinc, generoſa cohors circumſtet Avorum,
Clari omnes virtute, omnes ad grandia Nati,
Nomine magni omnes, omnes Te denique digni.
In medio mihi ſolus eris, Villamque tenebis.
Subtus erit Tempus, poſitis quod turpiter armis
Te coram fremat, & morti, invidiæque petenti
Nequicquam auxilium minitaberis Ipſe catenas.
Deſuper æterna textas tibi fronde coronas
Oſtendet, meritæque imponet Gloria fronti;
Tu modo nil tumidus, nil tanto elatus honore,
Ore gravis, mitiſque ſimul, Venerabilis oſtro,
Sorte ingens patriâ, propriis virtutibus auctus,
Sat grandis, majorque olim fortaſſe futurus,
Sculpte licet, de more opera ad regalia dextram
Munificus tendes, oculoſque ſub aſtra tenebis.
Multa quidem ſunt hæc; ſed & his quoque plura ſuperſunt
Queis Tu laudari; queis Villa augere decorem
Poſſet; at heu timeo quam cantu vidimus iſto
Turbari Faciem, propriâque rubeſcere laude.
Ah Muſis indulge aliquid; nam carus es illis;
Nam tibi ſunt illæ acceptæ; Vatemque parumper
Ne renuas tolerare tuum, torvoque tueri

Parce

Parce supercilio. Scimus, Vir Maxime, scimus,
Quàm tibi non placeant gratæ præconia famæ,
Quàmque Tibi videaris inops Virtutis, & uni
Mentem, animumque Polo dederis; sed carmina contra
Niteris incassum, frustraque auferre laboras
Quod Tibi dat meritum: quod aperte quisque fatetur:
Quod virtus, quod Roma probat, quod suspicit Orbis.

VIOLANTIS BEATRICIS E' BAVARIA

Magnæ Hetruriæ Principis

EPITAPHIUM.

Regali genitam Boiorum è sanguine, justò
Subdita quam Dominam Florentia fovit amore,
Hoc jacet in tumulo VIOLANTES, Regia quondam
FERDINANDI Conjux. Pietas quænam foret illi:
Quod foret ingenium: quam prompta ad munera dextra:
Quam placidi Mores, scit Roma, Hetruria, Mundus.

AD JOANNEM FRANCISCUM ABBATEM ALBANI

Ex Suriani Principibus.

Philosophicas Theses in Rom. Semin. defendentem An. 1734.

EPIGRAMMA.

Tam benè, tam doctè, tamque aptè, tamque disertè,
Ardua propugnas dogmata Aristotelis:
Admirans ut quisque Tuo dum pendet ab ore,
Præcinat inceptis omina digna tuis.
Quid si, quos abdis, Juvenis Clarissime, mores
Nosset, & ingenuâ quis tibi fronte pudor?
Quid si, quanta Tibi jam nunc Prudentia nosset?
Quid si, quanta Tibi, nosset, inest Pietas?
Mirari tamen hęc desistet, pluraque, Quisquis
ALBANA' genitum Te sciat esse Domo.

CUM INFOECUNDORUM COETUS

In Aventino eo ipso in loco

Quo Arcades ante annos viginti convenire solebant, Publicam haberet Accademiam Anno 1735.

Quo tempore Author præcipuo Assessoris Munere in eodem Cœtu fungebatur.

CARMEN.

O Hominum, rerùmque vices! Qui carmina quondam
[Testis adhuc præsens qui non mentitur Apollo]
Suggestu ex isto gracili modulabar avena,
Nunc positis (variat quoniam fortuna) cicutis
Ad Latias iterum Musas, ad amœna vireta
Collis Aventini notas prope Tybridis undas
Post resides annos, post otia longa revertor.
Salve cara mihi tellus, salvete recessus,
Quò Pastorales jam concessere camœnę,
Tuque aer, nostras toties qui sumere voces
Doctus ab opposita reddebas carmina Ripâ,
Si veterum tangit te rerum gloria, salve.
Tunc mihi subnigri vegetabant vertice crines,
Impatiensque moræ, viridi fretusque juventa
Quemlibet audebam petere ad certamina, contra
Et stetimus primos, ingentia nomina, Vates.
Nunc cadit obducta rarus de fronte capillus,
Canaquæ primævo successit bruma colori.
Quo vires abiere? abiit quo pristina famę
Ambitio? heu nostræ vesania cognita mentis!
Vix ulli vitanda tamen! quà lumina flecto
Materies mihi sese offert ubicumque novarum
Quę specimen rerum non expectata recludat.

Purpurei plerumque Patres, quos eminus illic
Audebam prono vix olim cernere vultu,
Nos coram solâ nunc fama, & nomine vivunt;
Illorumque loco mihi se dant ecce videndos,
Quos labor, & studium, genus &, pietasque, fidesque
Vexit ad humanæ fastigia splendida sortis.
Vertimur hinc alio, totoque sedilia circo
Attentè circumspicio, totque inter amicos
Heu memini plures jam decessisse, novosque
Intueor vultus; qui tunc pueriliter horas
Ducebant, firmæ nec obibant munera vocis,
Hic mea cum primùm resonaret carmina Collis;
Jam Juvenes, jam pęne viri, me plurima certe
Pars horum ignorat, mihi nec nisi mota recenti
Concedet merito laudes, titulumque Poetæ.
Quin novus attonitas vocum mihi percutit aures,
Ignotusque sonus, Veteresque hinc inde requiro
Nequidquam voces: Quò Fortignerra recessit?
Quo Lepidus Cigli? quò Leers? quò Zappius ille,
Qui tenuit captas mirâ dulcedine mentes?
Quo Guidus altisonans? cultique Leonius oris?
Quemque tot extemplo proferre epigrammata nostis
Gavonus? quo centum alii jam pulvis, & umbra?
Quò meus? ah lacrimis si forte irasceris istis,
Barbarus es quicumque meos hoc tempore questus
Arguis, & nostræ violata silentia linguæ.
Quo meus, hęc toties cui plausit sylva canenti,
Fama recens, numeroque potens Gasparrus in omni?
Ah liceat cari nomen mihi sanguine juncti,
Ac dotes meminisse viri; quot scilicet ille
Erudiit vestrùm Themidis pręcepta daturus,
Quotquot & hic cerno Vos vos ego poscere Testes
Haud dubitem, sic ut qui nesciat hic quoque discat
Quale illi ingenium, quę nam facundia, recti
Quan-

Quantus amor, pietasque foret, candorque, pudorque,
Et placidi mores, & cœpto semper in omni
Una eadem series, & constantissimus ordo.
Occubuit tamen, atque istas moriturus in ulnas
Venit opem implorans (sic Dii voluistis) iniquo
Perculsus fato, mequæ ætheris ostia sacrâ
Pandentem dextrâ momento fractus eodem,
Heu dolor heu pietas! stupidum, flentemque reliquit.
Parcat quisquis adest, si fletus inter, & ægri
Funestas animi curas tentavimus aures
Usque adeo vestras, atque hujus amica diei
Gaudia polluimus privato publica luctu
Miscentes. Jam me correptum turbine tali
Excitat, atque idem mihi quæ monstravit Apollo
Nunc eadem vulgare jubet; Nam rupis in hujus
Quà spelunca sinu, plerisque ignota dehiscit,
Nuper Ego; Phœbo me deducente, parentur
Prospera quo nobis rerum præsagia, vidi.
Aspice, dicebat Deus ille: Nigerrima Caci,
Si nescis, domus ista fuit, mox ordine verso
Roma vetus, Geniusque loci, quæ colle sub isto
Acciderint variis sic expressere figuris.
Aspice bissenos atro de marmore fictos
Accipitres, Fratrisque Remum servire coactum
Augurio, Herculeos hac aspice parte labores,
Efflantemque animam ignem inter, fumumque, Latronem.
Ipse oculos circum volvens dum singula lustro,
Argento ex solido fluitantes Tybridis undas,
Altricemque Lupam vidi, expositosque Gemellos.
Tum cernendus erat sumptis jam Romulus armis
Prima suæ gladio describere mœnia Romæ.
Talia miranti; viden hoc? mihi subdit Apollo,
Ac simul interea candenti in pariete sculptum
Innuit hoc ipsum, formosior ore, theatrum.

Mox verbis fata involvens aperire futura
Incipit; at quis erit, qui Magno prodita Phœbo
Aut queat, aut audax oracula pandere tentet?
Hoc tamen hoc memini, quorundam nomina Vatum
Non semel ad Cytharæ numeros memorasse canoros.
Quin INFOECUNDOS repetebat lætus; & ipse
Vocibus insonuit crebro GENTILIUS illis;
Quodque mihi metam visum pertingere honoris,
Firmabat quandoque ingens præsagia CLEMENS.

DE MORTE EUGENII

Principis à Sabaudia,

Inter Acclamatos Arcadiæ Pastores

ERALGI HERMIONÆI.

EPIGRAMMA.

OCcidit Eugenius; tumulum, Tu Maxime CÆSAR
Extruis, Invicti qui tegat ossa Ducis.
Munificum, gratumque olim te senserat Ille;
Pristina sed duplicas jam benefacta novis.
Grande decus fuit Ille tui; decus Ipse rependis;
Nilque ultrà moriens Ipse quod optet habet.

AD ÆNEAM SYLVIUM PICCOLOMINEUM

SS. Domino ab Epistolis Latinis.

EPIGRAMMA.

ET Patria, & studia, & mores, Nomenque, Genusque
ÆNEAN in Te restituere Tuum.
Quid vetat, ut summis Illum quoque passibus æques:
Possit in ÆNEA rursus & esse PIUS?

AD

AD JOSEPHUM HERCOLANI

Præfectum Plumbi, & V. S. Referendarium.

Inter Arcades NERALCUM.

EPIGRAMMA.

NOn satis ingenii monimenta perennia sacri
 Carminibus fuerat proposuisse Tuis.
Addis ad hæc certè documenta insueta Mathesis,
 Quaque sit arte ędes quæque struenda, doces.
Utile sic & opus proponis dulcitèr; ut jam
 Miscueras dulces utilitate modos.
Omne feres punctum; Scriptor doctissime; punctum,
 Utile qui dulci miscuit, omne tulit.

LEOPOLDO S. R. I. COMITI DE THYRAM,

Ecclesiarum Olomucensis, & Wratislaviensis Canonico,

In Patriam redeunti.

ELEGIA.

SUme Lyrâm: tristi resonans Elegeja cantu;
 Depositam longo tempore sume lyram.
Ecce iterùm veri discessum flemus amici,
 Cogimur & mœstâ promere voce, vale.
Scilicet ad patrios remeas, Leopolde, penates,
 Belliger augustis quâ fluit Ister aquis,

Illic majorum monimenta superba tuorum,
Et releges priscæ splendida facta domûs;
Ibis, & heu mœstum mea me retinebit in Urbe
Cura, sequi gressus non potuisse tuos.
Sed si fata negant, ut Te, Leopolde, sequamur,
Mutuus absentûm munera obibit amor.
Sæpè Tibi poterit vultus hic reddere nostros,
Sępè mihi vultus reddet & iste tuos.
Philosophi hic dicam partes explebat acuti:
Promebat veteres hic memor historias.
Hic arcana Dei studio quæsita perenni,
Hic solitus Latii pandere jura Fori.
Astrorum hic numerum, cursumque, morasque notabat,
Artibus addictus doctâ Mathesi, tuis.
Cantibus hic, dicam, indulsit, cytharæque decoræ
Aptavit faciles sępius ille manus.
Atque hic magnorum reperebat carmina Vatum;
Vix illi quidquam, quod latuisset, erat.
Sic juvet innocuâ fata aspera fallere fraude,
Atquè aliquid nimiæ demere tristitiæ.
Sic poterit nemo congressus tollere nostros,
Et fueris præsens tempus in omne mihi.
Te mihi nam medio dum Sol procedit Olympo,
Te referet curru dum fugat astra suo.
Et priùs ignotis agitata caloribus Arctos,
Aspera eritque novo torrida Zona gelu;
Jonium flavas produxerit æquor aristas,
Constiterit Siculi fluctus & ante freti,
Quàm tuus è nostro labatur pectore vultus,
Exciderint oculis quàm tua facta meis.
Ipse sed intereà nostris avelleris ulnis!
Ah modicum saltèm tempus abesse velis!
Ah precor accelerent optatam sydera lucem,
Quæ mihi Te, quę me restituatque mihi.

Qui

Qui plausus, qui cordis erunt tunc gaudia nostri!
  Qualia tunc nostræ gaudia mentis erunt!
Fortunata dies, tantum quæ reddet amicum!
  O mihi festivo carmine digna coli!
Illa dies nostros poterit compescere luctus,
  Et finem longis afferet illa malis.
Non ità Priamidem Butroti lætus in Urbe
  Æneas Helenum vidit, & Andromachen.
Non ità dilectum est Pylades complexus Orestem,
  Ereptum sacris, Delia sæva, tuis:
Quantum ego lætarer, reducis si tangere dextram,
  Et detur vultu jam propiore frui.
Ipse sed intereà Latias jam deseris arces!
  Jamque nihil, reditùs spes nisi sola, manet.
Ergò ne sedarit plures spes una dolores?
  Unica sit quamvis, spes tamèn ista placet.

AD AGATHINUM MARIAM REGGIO,

Ex Principibus Catenæ, Equitem Hierorosolymitanum, & Ecclesiæ Syracusanæ Archidiaconum,

Inter Arcadas LYLIBÆUM.

EPIGRAMMA.

NUpèr erant quatuor stabili concordia lege,
  Junctaque constanti pectora amicitiâ.
Strozzius occubuit: Thytam nunc occidit: & jam,
  Jam duo de quatuor nos, Agathine, sumus.
Tu quoquè, qui doctis nostrum lenire dolorem
  Carminibus posses, degis, Amice, procul.

Ah redeas; liceatque iterùm Te cernere, mores
Et tecum ingenuos, ingeniumque sagax.
Ah redeas: Te noster amor jam diligit unum,
In tres qui nupèr distribuendus erat.
Redde vices, Agathine; Tuus me diligat unum,
In tres qui fuerat distribuendus, amor.

DE TRIBUS S. R. E. CARDINALIBUS, Autoris olim Condiscipulis.

EPIGRAMMA.

MEcum nota Sophis didicisti, Artemque Loquendi,
SPINELLE, Antiquis addite splendor Avis.
Attigimus pariter Fidei Mysteria nostræ,
SYNZENDORFE, tui Laus quoque magna Patris.
Jura meus Te, Meque unà Gasparrius olim
Edocuit, Genti Par, AQUAVIVA, tuæ.
Pastores nunc Vos populorum quilibet estis,
Et sacras Ostro cingitis ecce comas.
Clarà ortù, sunt clara magis nunc nomina vestra;
Paupèr ego, atque humilis sum, velut ante fui.
Fortunata tamen studiorum meta meorùm,
Forsitan & summis æquiparanda Bonis;
Si quem disjuncti unanimi fovistis Amore,
Unanimi juncti nunc foveatis Ope!

AD PETRUM DE ROTUNDIS.

EPIGRAMMA.

GRandia in exiguo claudis præcepta Libello:
Pendeat unde Hominùm certa Rotunde salus.
Ast ea dum doctè, dum scribis Amice Latinè,
Nascitur è gemino jam Tibi Fonte decus.

AD CLEMENTEM XII. P. M.

De reparato Constantini Arcu, & ejusdem Simulacro in Lateranum translato imminente cum Turcis bello Anno 1737.

EPIGRAMMA.

Vidit ut ipse suo se Constantinus in Arcu :
Se Lateranenses vidit ut ante fores :
Munere CLEMENTIS rursus jam vivimus, inquit,
Crescit & auspiciis Gloria nostra suis.
De Byzantina quid non sperabimus Urbe,
Quæ misera à nostro nomine nomen habet ?
Eja age, Summe Parens, tibi nomina cedimus ultrò,
Si fuerit manibus libera facta tuis.

AD ALCIDEM PHOENICIUM P. A.

EPIGRAMMA.

Haud frustrà Alcidæ decoraris nomine, dum tu
Parrhasium ingrederis, Pastor amice, nemus.
Dicitur Alcides, queis jam tria Cerberus ora
Fortis erat, forti perdomuisse manu.
Tu Græcam, Hebraeam, Linguamque, invicte, Latinam
Diceris ingenio perdomuisse tuo.
Alcidem sic te Arcadiae Gens tota salutat,
Linguarum domitor, dum redis ipse, trium.

CARMEN.

Dictum in Infœcundorum Accademia.
Anno 1737.

Tempus erat, memini, quo, nullo urgente, solebam
Carmina Parrhasio lætus recitare Theatro,
Et mea sylvestri præcinctus tempora Fronde
Viribus impatiens primis, fretusque Juventa
Poscebam summos ultrò in certamina Vates.
Quò vetus ille ardor? Quo virtus pristina? Læti
Præteriere dies; Ego nunc vix lentus, & aegrè
Evocor ad pugnam; nec me dulcissima rerum
Gloria, nec stimulat nimis olim chara Poesis.
Scilicet ætati sua cuique est cura: senes nam
Longa per humanos Prudentia cognita casus,
Fortia facta Viros, Trochus, & Pila festa Puellos,
Carmina delectant Juvenes; Haec debita jure
Versibus est ætas. Ad nos, qui teste Capillo
Vergimus in senium renuunt accedere Musæ,
Et refugit curas Genialis Apollo seniles.
Heù rerum ambages! nostræque miserrima Vitæ
Annorum series, & inevitabilis Ordo!
Decrescunt animi, curisque hinc indè molestis
Angimur heu frustrà! studiis dum ignobilis otj
Florentes, noni gemimus sub pondere Lustri.
Sæpè revolventem malè ductæ prima Juventæ
Tempora, Phœbæa tuerim quæ præmia ab arte
Dum repeto, invadit stupor, iraque; nempè recordor,
Quod semèl aurato binæ mihi carcere clausæ
Perdices missæ, & Bellaria tradita quædam;
Quin & Mexiacæ, donum memorabile! massæ
Percepi insigni globulos pro carmine centum.

Post

Poſt hæc nil habui ; nec plauſus præter , & euge
Conceſſit quidquam nomen ſublime Poetæ.
Et tamèn , heù memori cupienda oblivia menti !
Quos non laudavi ! quibus oh non ipſe peperci ,
Crimina dum taceo, dum, quæ mediocria , tollo !
Quot , ſi fata datent , venturo tempore vivent
Carminibus fortaſsè meis , qui nocte gravandi
Æternâ nullis potuiſſent linquere nomen
Artibus , & propriæ vidiſſent funera famæ ?
Parce , meas ſi fortè putes , Emalde , querelas
Illius , Vir culte , in probrum vertier artis ,
Hactenus egregio quam Tu laudaveris ore ,
Eloquio redimiſque tuo ; nec Tu tibi plaude
Quiſquis es , agreſti qui aliena Poemata vultu
Intuitus , quod non intelligis ipſe , ſevero
Damnas judicio ; nomenque , artemque Poetæ
Carpere non dubitas ; lance & perpendis iniquâ .
Res miranda quidèm, res eſt divina Poeſis ;
Nec mihi , quod votis malè reſpondentia noſtris
Præmia tradiderit , minùs eſt tamèn illa colenda .
Cederet in melius , fateor , ſi jura ſequutus
Jurgiá docta Fori , & clamoſa vocabula ſcirem .
Si tamen in primam mihi poſſe redire juventam ,
Atquè novám detur ſtudiis proponere metam ;
Non alias Ego malim artes addiſcere , quam quæ
Nobis à Pueris patuerunt munere Phœbi .
Ipſa ſibi eſt merces , merces ſe digna Poeſis;
Parva nec idcircò retuli quod pręmia , culpa
Innocuæ tribuenda arti , quin tota neceſſe eſt
Noſtra ſit , egregiam malè qui tractavimus artem .
Si Juvenis , ſi lætus adhùc : me nullus arena
Promptior eſſet in hac ; ſed & arguit alter , & alter,
Quod querar ante diem , ſenio paviduſque futuro
Detrectem recitare ultrà mea carmina ; Quin me

Exem-

Exemplo saltem nunquàm defessus, inersque
Lellius incusat; qui par ætate, mihique
Si renuat par esse, prior fortasse, secundis
Cantat adhuc Musis Vatum plaudente coronâ.
Quidquid id est; sileo; & quamvis haud farier ausim
Grande Sacramentum, nec juraturus ad aras
Nunquàm immutanda me adstringam Lege, silebo.
Evocat Isacidum me Gens hinc sancta; jubetque
Ad numeros varium producere carmen Hetruscos.
Indè Noe intermissi operis molimina monstrat;
Diluviique undas memorat, Musisque Latinis
Devovet hoc tenue Ingenium; si prodeat olim
Quid vobis dignum hæc inter, vestroque Theatro,
Tunc ego de specula eggrediar, rursusque sonora
Reddet Aventinus mea circum carmina voce.
Nunc, quando sic fata volunt, sic me monet ætas;
Sic decor ipse jubet, sic & mihi firma voluntas,
Collis amice, vale; valeant tua Numina tecum:
Quæque in Te nata est, in Te quoquè Gloria, mentis
Prima olim nostræ, nunc ultima cura, quiescat.

LEOPOLDO S. R. I. BARONI DE FIRMIAN,

Archiepiscopo, & Principi Salisburgensi, cum à Romana Apostolica Sede ob ipsius merita EXCELSI titulo donatus esset.

ELEGIA.

Plaude Salisburgi, Germania, plaude triumphis
Lætaque festivo concipe verba die.
Aspice ut incedat Venerabilis aspice Præsul,
Fulgeat & titulis auctus honore novis.
Nempe Quirinali Petri Successor ab Arce
Ingens EXCELSI nomen habere dedit,

EX-

EXCELSUM venerare virum Germania, Tuque,
Salsa Pater, resonis labere dives aquis.
Virtutes adstant circum denso agmine centum,
Et nomen celebrant, ô LEOPOLDE, Tuum,
Vultu hinc Relligio frontem velata decoro
Propugnatorem grata stat ante suum;
Inde Fides vittis oculos pudibunda remotis
Quot tibi debemus, dicere visa, Pater!
Per Te qualis eram terris sum talis in istis;
Per Te Relligio quæ fuit, est & adhùc.
Auro non parcis, non parcis quippè labori,
Hospitio tutus detur ut esse tuo.
Prælia magna novus Fidei jam indixerat error;
Errori indicis prælia magna novo.
Exulat à tectis Erronum turba vetustis,
Pellitur antiquâ fœmina, virque domo.
Migrantes aliò Provincia plorat agrestes,
Oppida plura dolent, mœret & omnis ager.
Tu vultu tamen immoto Tua cernere damna,
Et potes invicta pollere monstra manu.
Vim dextræ quacumque Tuæ sensere rebelles,
Senserunt animi Robur ubique Tui.
Decrescunt populi, Princeps, Tibi gloria crescit,
Major & es meritis jam modò, quam fueras.
Perge sacrum latè Populis ostendere Zelum,
Et munire Fidem Legibus usque novis.
Roma Tibi titulos, signum Tibi donat Amoris,
Quæ Tibi signa sacri semper honoris erunt.
Sume novum, Præsul, non aspernabile munus
Splendoris: meritis convenit ille Tuis.
Perge sacris olim meritis augere labores;
Augebit titulos Roma vel ipsa Tuos.
Roma Tibi plaudit, plaudunt Germanica Regna;
Plaudit & in toto, quâ patet Orbe, Fides.

AD FRANCISCUM ABBATEM VALESIUM.

EPISTOLA.

Irascor quandoquè Tibi, Francisce; quod inter
Doctrinas Tibi tot notas, totque inter honestæ
Semina Virtutis, quæ mente, & pectore condis,
Ipse tamen, ceu pauca scias, dum per fora quævis
Apta, & inepta simùl, docti, indoctique loquuntur,
Non loqueris, vix aut loqueris, plausuque laboras,
Sat Tibi sed notus, nil inclarescere vulgi.
Hoc ego nec laudare velim, damnare nec ausim;
Quippè nec ignoro, talem sibi posse parare
Contemptorem animum, propriæque obsistere laudi,
Ardua quam res sit; patior nec amicè libenter,
Debita quod doctis præconia subtrahat alter,
Et quod neglecto lateat tua nomine Virtus;
Cum Prisco haud tantum, Fabioque obstare; sed ipsos
Ermintos, & Eleophilos · doctosque Niceras
Dalgos, Gilascos, Lycophontes, atque Lealgos,
Arcadiæ decora, & clarissima nomina, contra
Stare queas, nullique fores fortasse secundus.
Vilia delitéant; prodantur splendida; quique
Nil nisi vana sciunt, taceant: qui docta, loquantur,
Hoc tamen hoc angit, quod Scurra ignobilis, audax
Fautores ubicumque suos habet omnis, eique
Arrident plenis populus, Proceresque cachinnis;
Vir probus, & doctus nulli placiturus, egenam
Cogitur abjecto vitam tolerare sub antro,
Quæque canit sanctos documenta decentia mores,
Ruricolis plerumque canit, sylvisque, ferisque;
Usque adeò laudata jacet, neglectaque Virtus!
Eja age quid Virtus, quid culta scientia fandi,
Cognitio quid sacra Dei, quid docta Mathesis,

Re-

Regula quid morum, quid rerum scire vetusta
Tempora, quid solers, nec vana peritia Legum,
Cuncta quid hæc, multum quæ vel disjuncta valerent,
Ingenio possint cum conjunguntur in uno,
Fac videat; stupidoque omnis fac noverit ore
Ingenii monimenta tui; plaususque frequentes
Immeritus qui captavit, te dicere coram
Audeat haud ultra quidquam; quin Scurra protervus
Te timeat semper, semper fugiatque, tuoque
Exemplo tandem Virtutis probra dolosæ
Oderit, & veræ fateatur commoda laudis.

BACCHUS, SIVE PYRATÆ

Ex Homeri Hymnis.

PRoles vera Jovis, Semeles pulcherrima proles,
 Nunc mihi cantandus carmine Bacchus erit.
Dicitur hic olim maris atri in litore visus,
 Litus ubi medias prominet inter aquas.
Illi forma fuit; dulci adventante juventâ,
 Hactenus imberbis ceu solet esse puer.
Fortibus ex humeris roseus dependet amictus,
 Ventilat & molles quælibet aura comas.
Ecce autem nigrum velox super advenit æquor
 Pyratarum ingens abiete clausa manus.
Thyrrenis hi forte oris solvere; sed illos
 Sæva hùc auspiciis fata tulere malis.
Ut procul aspiciunt, gaudere, sibique vicissim
 Innuere, & litus quà via facta petunt.
Mox puerum circumveniunt, prædâque potiti
 Navigio illum hylares imposuere suo.
Hunc siquidem prolem perstabant credere Regum,
 Quorum numquam non Juppiter auget opes.

Mox

Mox manibus capto nectebant vincula vinctis;
  Vincula sed vinctas destituere manus.
Destituunt at vincla pedes. Sedet ille nigellis
  Subridens oculis, nec sua damna timet.
Hæc ratis ut vidit Rector, quem tollere captum?
  Cui Divûm stolidi vincla paratis? ait.
Cernite quam valido stet corpore; sit bene quamvis
  Structa ratis; pondus sustinet ægra novum.
Juppiter aut hic est, aut est pharetratus Apollo,
  Aut Deus undisoni cui data sceptra maris.
Non nitor ille quidem mortalia denotat ora;
  Hæc superos tantum forma, nitorque decet.
Quisquis is est, mora nulla: suis reddatur arenis,
  Atque hoc vestra manus pura sit à scelere.
Ah vereor, ventos, tempestatesque sonoras
  Suscitet iratâ neu Deus iste manu.
Dixerat; at contra Dux quem movet ira, secundos,
  Dixit, habes ventos; sit tuus iste labor.
Infelix! dispone ratem, da carbasa ventis;
  Hic autem nostri meta laboris erit.
Spero vel in Cyprum veniet, vel ad ostia Nili,
  Aut ad Hyperboreos, longius aut etiam.
Tandem olim socios, fratres, suaque omnia pandet,
  Sors quando in nostras passa venire manus.
Hæc dicens, Navis malumque, & vela trahebat;
  Turba operi intendit; velaque ventus agit.
Signa sed extemplo patuere ingentia; navem
  Ambrosio vinum replet odore nigram;
Et fluit, & refluit, flagrantemque afflat odorem,
  Et videt, & stupet ad talia quisquis adest.
Protinus en summâ veli de parte racemos
  Explicuit Vitis prodigiosa suos.
Mox hederâ malus sese vestire, simulque
  Floribus, & fructu malus opimus erat.

Qui.

Quilibet & ſcalmus , quo pendent ordine remi
  Floruerat ſertis inde , vel inde novis .
Talia cum nautæ fieri ſibi monſtra viderent ,
  Rectorem unanimes ante ſtetere ratis.
Mededes nomen : Mededen quiſque reponit,
  Litoraque ut teneat proximiora monent .
Interea Leo nave atrox apparet in altâ ,
  Cœpit & horrendos ore ciere ſonos .
Nec ſatis ; Urſa ferox pendentibus aſpera villis
  Per mediam viſa eſt ire , redire ratem .
Torva tuens ſtetit ille ; furens ſurrexerat illa ,
  Et pugnæ hinc , illinc ſigna dedere trucis .
Tunc pavor inceſſit nautas, tunc denique ſummâ
  E puppi caſus extimuere ſuos .
Rectoremque ratis mox , deſipientibus unus
  Qui ſapuit reliquis , conveniunt ſtupidi .
At Leo continuò navem rugitibus implens ,
  Arripit , heu , miſerum , dilaceratque ducem.
Quod reliqui ut videre , necis fera fata propinquæ
  Sollicitâ rati vincere poſſe fugâ ,
In mare præcipiti ſe dant ſimul undique ſaltu ,
  Commotiſque illinc , hincque teguntur aquis .
Ecce ſed [horrendum viſu !] Delphines ab imis ,
  Nautæ qui fuerant , exiliere vadis :
Ipſe ſuperfuerat jam Rector & unicus : uni huic
  Bacchus eum miſerans , vivere poſſe dedit :
Addidit & vitam faciunt quæcumque beatam ;
  Addidit ætatem , commoda , divitias .
Atque , animo confide meo , gratiſſime Rector ;
  Nam ſum Bacchus Ego , ſi modo quæris , ait .
Ille Ego ſum Bacchus , Semeles quem filia Cadmi
  Ingenti peperit , progenuitque Jovi .
Salve nate Jovis , Semeles nate Inclyte ſalve .
  Nemo poteſt Vates immemor ire tui .

LUSATIUS
ECLOGA.

Acta in Arcadum cœtu cum Poloniarum & Saxoniæ Princeps Fridericus Lusatii Argirei nomine inter Arcadiæ Pastores acclamatus esset An. 1738.

Eriphylus, *Miræus.*

Colle super, Veteris qui nomen ab æde Quirini
Traxit, in Exquilias recto quà tramite fertur,
Dum sibi Miræus cantat sua carmina, nuper
Eriphylum vidit, seque ut cognovit uterque
(Nam quæ de collo pendebat fistula utrique,
Prodidit illum isti, simul istum prodidit Illi)
Arcadiæ, Miræus ait, quis te, bone Pastor,
Fare mihi, advexit peregrinas Tybridis oras?
Quod nomen? quæ causa viæ? vocor, innuit Ille,
Eriphylus, magnusque viæ LUSATIUS auctor.
O solo, tunc Alter ait, mihi nomine quondam
Note, libens ut Te recipit Miræus! & inter
Talia, læti ambo, lacrymatur uterque vicissim.
Mox ut multa rogata simul, responsaque multa
Re super Arcadicâ, sermonis denique solus
Grande fuit cæpti LUSATIUS argumentum.
Convenere tamen, Puer ut quæ gesserit ingens,
Ille recenseret, præluderet Iste futuris.
Arcades intereà venere hinc, inde frequentes,
Atque illos facta medios statuere coronâ.
Venerat Epytides; & cum Dareclide sese
Junxit Timoleon Alphæo: Aurasius illic,
Parelius, Varenus item, Lampyrius, & cum
Frosinio Selagus adest, unaque Berillus.
Incipit Eriphylus: meritum sic poscit, & ætas.

Eriph.

Eriph. Trans Rhenū, atq; Alpes, fontesq; binominis Istri
Vasta jacet regio, cultis habitata colonis,
Terra Viris, armisque frequens, quam mille potentes
Saxonicâ de gente Duces tenuere per annos;
Virtutum plaudente choro, LUSATIUS illic
Cæsareâ de MATRE satus, Puer inde Paterna
Regales inter curas adolevit in Aulâ,
Digna Patris soboles, Generis spes maxima tanti.
  Cingite Pierides puerilia tempora myrto.
Virtutes, puero quæ jam plausere recenti,
Virtutes Puerum mox excepere fovendum.
Dotibus ingenii faciles conjungere mores,
Ire per ætates omnes, idiomata plura
Callere, & veterum memorare exordia rerum;
Munificâ donare manu, miserosque levare,
Et veram assiduis pietatem ostendere factis,
Has Puer, has coluit, colit has LUSATIUS artes.
  Dicite Pastores festivum, Dicite carmen.
Qui mores hominum, varias qui conspicit Urbes
Grande rudimentum vitæ capit ille futuræ.
Sic GENITOR, sic fecit AVUS. LUSATIUS ecce
Magnum iter aggreditur; Siculæ Syrenis ad oras
In sua Nupturam deducens regna Sororem.
Mirantur Puerum passim Germanica Regna,
Littus & Adriacum, miratur & Appula Tellus:
Nunc stupet, & Pueri celebrat præconia Tybris.
  Cingite Pierides puerilia tempora myrto,
  Dicite festivum, Pastores, dicite carmen.
Dixerat Eriphylus; sequitur sic protinus Alter.
  Mir. Tybri pater, quot clara vides præsagia! quotque
Fausta tibi eventura tuo specularis ab antro,
Magnanimi dum facta PATRIS, dum mente verendæ
MATRIS honos, tibi dum LUSATIUS ipse recursat!
Ah tibi quot lacrymę, tibi quot suspiria præsens

Turbabunt tempus ! cum Te clarissimus olim
Deseret, heu, Juvenis, diversosque inclytus hospes
Invisct populos, & plurima regna beabit !
  Cingite Pierides juvenilia tempora lauro.
Perge beare alios, mox cum lustraveris orbem,
Nil jam laudis egens, tua Regna beare memento.
Virtutes aliæ revocant Te denique, Princeps,
Et reducem tectis expectat quæque paternis.
Recti illic sincerus amor, Populosque regendi
Norma tenax, casuque omni Prudentia major
Jam tibi noscendæ, stabili quas fœdere semper
Una reget Pietas, votorum meta tuorum.
  Dicite Pastores, votivum dicite carmen.
Terra procul colitur, quæ passibus invia vulgi,
Inclyta ubi solio stat gloria nixa potenti.
Sola illùc Virtus, Labor, & Constantia ducunt.
Illic Heroes genus aere ad grandia Natum,
Splendida perpetuæ traducunt tempora vitæ.
Hùc, PRINCEPS, Tibi PATRE viâ monstrante, Juventas
Dum viget, advenies; meritisque insignis, & ora
Fulgidus, æterno felix in Monte sedebis.
  Cingite Pierides juvenilia tempora lauro:
  Dicite votivum Pastores, dicite carmen.
Talibus inter se certabant versibus ambo;
Finierant nec dum: cum se LUSATIUS effert;
Veraque ut alloquio fecit præconia miti:
Eloquio sic vera gravi præsagia fecit.

AD CLEMENTEM XII. P. O. M.
EPIGRAMMA.

Dictum in Aula Capitolina Anno 1739.
cum plaudente Arcadum cœtu,

Præmia ingenuarum artium præstantioribus distribuerentur.

MIratur passim tua facta ingentia, CLEMENS,
Quisquis adest Civis, quisquis & Hospes adest.
Templa Deo statuis; superaddis & atria Templis,
Justitiæque tuâ condis in æde domum.
Per Te tuta magis sedet Urbs incendia contra,
Callibus inflexa est, & minus illa suis.
Undas magnifico bibimus de fonte salubres,
Et terimus gressu commodiore vias.
Consulit ætati quin & tua dextra priori,
Priscaque Tarpejâ marmora in arce locas;
Consulit ætati quin & tua dextra futuræ,
Artibus ingenuis & sua dona paras.
Artifices sic Tu ne desint prospicis Urbi:
Urbis & ut nomen crescat ubique, facis.
Plurima Roma tibi debet, jam Maxime CLEMENS;
Sunt quæ debebit postmodo, plura tamen.

AD JOANNEM ALEXANDRUM S.R.E. Cardinalem LYPSKI

Episcopum Kracoviensem.

EPIGRAMMA.

ET memini, quondam studiis addictus iisdem
Tuque, & ego affini sedit uterque loco.
Et memini, jam tum tua quid melioribus annis
Mens actura foret splendida signa dabat.

 Cre-

Crevisti : & rata signa manent : Tecum tua crevit
Nam Virtus : crevit Gloria : crevit honos.
Hinc Tibi Sarmatici data summa negocia Regni,
Vallat & augustas Infula celsa comas.
Nec satis: en tandem Romano cingeris Ostro;
Purpureos splendes inter & Ipse Patres.
Sarmatiæ delata Tibi nunc Summa Tiara est;
Constanti tamen hanc respuis Ipse Animo.
Ingens es meritis, ingens & honoribus, ac nil
Ulteriùs quò jam progrederetis erat.
At cum LYPSKE, novos sic aspernatis honores,
Quà meritis crescas, invenis ecce viam.

AD PETRUM S. R. E. CARDINALEM

DE TENCIN DE GUERIN

Archiepiscopum Ebredunensem.

EPIGRAMMA.

Cum Te purpureo tegeret de more galero,
PETRE, Quirinali summus in æde Parens:
Plerique ut dicunt, volitare per aera visa est
RELLIGIO, quæ sic dulciter orsa loqui.
Præmia TANCENIO, quæ nunc das, Optime CLEMENS,
Hæc FIDEI data sint, Hæc data, crede mihi.

LUSATIO ARGIRÆO P. A. ACCLAMATO

Natalitio ejus die recurrente. Anno 1739

EPIGRAMMA

ARCADUM NOMINE.

A Reades innocuo Gens jam Tibi cognita cantû,
Et solita in Laudes ire redire tuas.
Natali dum quisque die Tibi plaudere gestit,
Ante tuos cuperet Grata venire oculos,
Et Tibi Lætitiæ daret ampla, ac debita signa,
Et Tibi non vanis plauderet Auguriis.
Inter Tot Proceres Ostroque, auroque rigentes
Sed pellita Humeros Turba venire timet.
Intereà Votis pro Te Cœlum omne fatigat,
Quidquid & optandum credidit, Illa rogat.
Euge: Tuæ Princeps inter præconia Laudis,
Ne renuas simplex quæ Tibi poscit Amor.

DE PROXIMO LUSATII ARGIRÆI P. A. ACCLAMATI

DISCESSU.

D Eseret heù nostros jam jam LUSATIUS Agros,
Et repetet patrios Grandia Regna Lares.
Arcades: heù nostros quis nam lenire dolores,
Quis poterit lacrymis imposuisse modum?
Heù bona quot nobis rapiet Lux una! quis illi
Nam Pudor, Ingenium, Forma, Decus, Pietas?
Nec satis: Ille trahet tres, inclyta nomina, secum
Pastores, nos & deseret Eriphylus;

Eriphylus, nostræ vetus, ac nova Gloria sylvæ,
  Qui tenuit captos carmine dudum Animos.
Quin Leosiletes, quin & Nomelius ipse,
  Arcas uterque istud linquet uterque Nemus.
Ite, quibus tantum tribuit Fortuna, fruique
  Queis tanti coram Principis Ore licet.
Quisque memor nostrum longo sit tempore; Vestrum
  Nos erimus longo tempore quisque memor.
Omnibus at præsens fuerit LUSATIUS: Ille
  Inter nos veri Tessera Amoris erit.

E C L O G A.

Acta in Arcadum Cœtu ad Janiculum
Anno 1739.

CORAM LUSATIO ARGIRÆO P. A. ACCLAMATO.

Diphylus. *Diocles.*

Diph. Fluminea, Diocles, pariter decedere Ripa
Cogimur; assiduis creber tonat ignibus æter,
Ruricolisque metum intentat, campisque ruinam;
Dum nos à Fluvio teneros cum Matribus agnos
Conamur revocare, tuos Tu collige tauros,
Vicinumque unà gressum tendamus ad antrum.
Diocl. Diphyle, quando jubes, tibi nos paremus, & ecce
Colligimus tauros, sparsos dum colligis agnos.
Interea tuto dum nos degemus in antro,
Quando tibi faciles veniunt ad carmina Musæ,
Carminibus poteris nostrum lenire dolorem.
Namque fatebor enim, mea dum me Cloris amabat,
Omnia risus erant; postquam nos illa reliquit,

Omnia

Omnia sunt lacrymæ, & nobis sunt omnia Luctus.
Prome igitur calamos, ac si fugientis Amyntæ,
Aut Corydonis habes, nostræque Amaryllidis ignes,
Carminibus percurre tuis; Quæ fistula nostro
Dependet collo, Nisæ memorabit amores.
Diph. Num Diocles nostris semper dicendus avenis,
Seù puer Idaliæ Veneris, seù casus Amyntæ?
Phyllidis aut lacrymæ, aut Pholoes suspiria blandæ?
Vel quæ subtremulis hyalæ Tibi plaudat ocellis?
Vel quæ discinctis ludat Galatea Capillis?
Diocl. Numquid amare vetes? At quis non cedit amori?
Piscis, Avis, Pecudes, quin venti, flumina, plantæ
Omnia semper amant; vis & si vera fateri,
Nos etiam primis & amare docemur ab annis,
Atque aliquid semper pueri, Juvenesque, Senesque,
Seù sit amor, seù sit res instar amoris, amamus.
Diph. Quis neget? Insani flammæ prohibentur amoris;
Non prohibetur amor. Sed jam successimus antro.
Nos canere aggredimur; Diocles tu deindè sequeris.
Carminibus nostris hodie cum Tymbride Judex
Polycrates fuerit; Judex nempe aptus uterque.
Utque scias quid amem, nam cogitur omnis amare,
Primum ego vicini repetam præconia montis;
Non minimus mons ille meos est inter amores.
Quis mihi clamosas habitare suadeat Vrbes,
Si mihi Monte datur placidè latitare sub illo?
Non illum strepitus, non illum jurgia vulgi,
Non aulæ, non damna Fori, non prælia turbant.
Fons illic purus: purissimus aeris haustus;
Astraque ibi propius, propiusque videmus Olympum.
Diocl. Quis mihi Terrarum peragrare suadeat Orbem,
Quum quidquid dare Terra potest, hæc Ripa ministret?
Hinc Mare conspicimus, colles hinc, inde videmus
Littoreasque unà, positasque in Collibus Urbes.

Hic

Hic Segetes, hic herba viret, semperque renatis
Terra ferax pomis, & vitibus omnis abundat.
Diph. Dum redit Autumnus gregibus pascentibus, ipse
Clam virides subeo frutices, tacitusque resido;
Atque ibi pennigeræ, seù retia tendere genti,
Seù soleo incautas visco retinere volucres.
Quis mihi nunc aliud velit huic præponere Tempus?
Innocuas inter, vel quę mage grata voluptas?
Dioc. Veris ad adventum, vitulis per prata relictis,
Fluminis accedo, sedeoque acclinis ad undas,
Atque ibi seù pisces juvat hamo fallere adunco,
Retibus, aut pecori bellum intentare natanti.
Audeat anne aliquis quidquam pręponere Veri?
Numne meis quidquam magis est optabile curis?
Diph. Brumalis cum sævit hyems, Ego vestibus utor
Villosis, circumque mapalia nostra frequento;
Illic dum solitę indulget pecus omne quieti,
Solliciti vigilantque canes, plaudente Theatro
Ad sonitum lætæ pedibus saltamus avenę.
O plausus! O magnorum bona munera Divum!
Dioc. Torrida cum venit malè grata caloribus æstas,
Nudi humeros, nudique pedes, & pectora nudi,
Dum Cererem, & Bacchum per carmina festa vocamus,
Mollibus in pratis aut saltu, aut corpora lucta
Exercere labor; post illos grata labores
Parta quies; ò grata quies! ò tempora læta!
Diph. Dulcia prętuleris dulci quę fercula melli?
Quid cera utilius? noctis fugat illa tenebras,
Splendet & ad tumulos, & sacras splendet ad aras.
Munus utrumque tamen, nobis Apis una ministrat,
Et bona tot bonis, nobis tot commoda præstat.
O vel in exiguis summi ars celebranda Magistri!
Dioc. Utilius Bombyce nihil fortasse repertum;
Nascitur, & moritur, trahit & per mille labores

Ille

Ille dies, nitidumque vomit de pectore filum;
Unde puellaris crevit formę decus, unde
Indumenta sibi contexunt splendida Cives.
Usibus ò nostris naturæ munera, & artis!
Diph. Fama canit, quod nostra iterum LUSATIUS arva,
Regalique velit nemus hoc dignarier ore;
Si veniat, lętis Pastorem vocibus ultrò
Excipere est animus: Mox illi carmina dicam;
Carmina cum dicam: sumas, addam, Inclite Pastor
Carmina, & hęc nostri tibi pignus amoris habeto.
Dioc. Venerit in nostros si mox LUSATIUS agros:
Ipse legam violas, & candida lilia rubris
Mixta Rosis, quercusque simul, laurique, virentes
Attexam frondes, occurrensque ovyius illi,
Euge, & Io ingeminans, hanc, Optime Pastor, honoris,
Hanc dicam obsequii tibi pignus habeto coronam.
Diph. Desine plura, puer, morę siluere procellę,
Clarius & summo procedit vesper Olympo.
Jam stabulum repetas; sed non sine munere (namque has
Do tibi fiscellas) victor, seù victus abibis.
Symbolicis per te cingat sua tempora sertis:
Per nos carminibus sese LUSATIUS ornet;
Ripa tibi placeat, placeat Ver, piscis, & æstas,
Et Bombycis opus; nobis Autumnus, hyemsque,
Et volucres, & collis, Apumque examina. Manes
Quisque suos patimur, trahit & sua quemque voluptas!

DEIPARÆ VIRGINI
C A R M E N,

Dictum Anno 1739. super Aventinum in Infœcundorum Accademia, quæ B. Virginem ad Nives Patronam agnoscit.

Cum Autor Assessoris Munere in eadem Accademia secundo fungeretur.

HUc age, Christiadum spes inconcussa, Deique
Filia, Sponsa, Parens, & eodem tempore Virgo,
Immensi Regina Orbis, quam suspicit æther,
Quam terra ima colit, quam Tartarus ipse veretur.
Hùc age: quando tuis supplex advolvitur aris
Europa, atque omnem Clemens in vota vocavit
Italiam; lacrymisque madens, & crine soluto
Te quando Tua Roma vocat; quando undiquè surgunt
Ampla Tibi centum totam delubra per Urbem,
Mille Tibi assiduis fumant Altaria donis;
Læta precor facilisque veni, dubiisque potentem
Affer opem rebus, totque exorata labores
Auspiciis compesce Tuis, totque impia contra
Tentamenta Erebi, Divino armata flagello
Hùc ades, ò Bona Virgo, malis nos exime nostris,
Et nostris tandem miserata allabere votis.
Scis etenim, scis Ipsa, novis exposta periclis
Omnia quà dudùm jaceant perculsa ruinâ.
Omnia terror habet, furor omnia: Fulminat indè
Pestis atrox, Hinc arma premunt; augentur ubiquè
Funera funeribus; latè fluit undiquè sanguis:
Undiquè Mors errat, Luctus, dolor, ira, tumultus,
Pauperiesque, famesque simul comitantur euntem.
Hùc age, Diva, Tuam jam Te modò quisquis adorat,

Te

Te modò quisquis amat, Quisquis tibi thure ministrat,
Experiatur opem; fractis hinc mæsta sagittis
Viribus usa suis incassum, & falce reposta
Hungariæ Regna, atquè Istrum Lybithina relinquens
Exulet; immani respirent deniquè luctù
Pannoniæ fines; Jamque Austria, & Itala Tellus,
Dediscatque suos jam tota Europa timores.
Threjicias illinc sterne, aut averte Phalanges,
Diva potens Cœli, instructisque simillima Castris.
Ah cadat ille ferox, positisque inglorius armis
Hellespontiacas repetat fugitivus arenas,
Et Byzantinis nova propugnacula muris
Prædo Asiæ instauret; vel si nos classe per æquor
Fortè petat, pugnasque velit tentare marinas,
Effice disjectas agitet vis abdita Naves,
Omnis & Ægæis erret mala Classis in undis
Ludibrium ventis, tempestatumque rapina.
Quid non diva potes? Tibi se manus ampla malorum,
Se Tibi vis Erebi, vitiorumque agmen, & omnes
Tartareæ subdunt pestes; Tu certa salutis
Anchora, Tu lapsis spes constantissima rebus
Diceris; Ah nostros nequicquam haud aspice fletus,
Nequicquam haud voces audi, & pia Vota secunda.
Angur or. Armorum, Læthique timore soluti
Ibimus, Exquilias mox mox facto agmine supra,
Templaque Virgineo Nivium candore, remotis
Splendida Principiis, nostraque & marmore, & auro,
Exuviisque sacris jam dudum ætate superba
Ingressi, ante Tuas Te Te venerabimur Aras,
Atque ibi quo deceat Grates referemus honore;
Dicemusque Tuas mansuro carmine Laudes.
Scilicèt, ut quondam, Mundique ab origine prima,
Ante Anni, solisque vices, summo Patre coram
Luseris, & nostrum secum fabricaveris Orbem.

Mox

Mox ut plena Deo, totâ & pulcherrima sola
Maternos sine labe sinus intraveris, atque ut
Plena Deo rursùs, rursùs sine labe Tonantis
Edideris Prolem, Humanæ accersita salutis
In partem, Generis Reparatrix Tu quoquè nostri,
Deniquè Fœmineis ut adhùc circumdata membris
Liqueris has terras, nitidasque invecta per auras
More Triumphantis, summi ad fastigia Cœli
Veneris, æternamque Dei penetraveris aulam:
Atquè illic sedeas Mundi Regina, Deique
Filia, Sponsa, Parens, & eodem tempore Virgo.
Te superûm sine fine cohors laudatque, colitque,
Te mortale Genus rebus conclamat in arctis,
Te vitâ expertes animæ. Tibi supplicat Orbis,
Mille Tibi titulos, Encomia mille ministrat.
Tu Rubus es Moysis, Tu Fons signatus, & alba
Heliæ nubes. Te Turris eburnea, Teque
Jojadis vellus, Te non minus Iris, & Arca:
Te Sara, Te Rachel, Te Hyael, Te Judith, & Hester,
Omnis Te mulier, Te quidquid pulchriùs actum est:
Omnes Te quondam præsignavere Figuræ.
Te quoquè in Exquiliis, Cœli venerabile Donum,
Extivæ expressere Nives; ut scilicet illas
Exteriùsque albas, albasque intrinsecùs, atque
Fronte ab utraque, & parte albas spectamus ab omni,
Legibus Humanis non subdita, semper ubique
Candida sic maculis Tu non offenderis ullis;
Utque Nives generantur aquis, atque ordine verso
Mox Nivibus generantur aquæ; Sic Tu potuisti
Patre Deo generata Deum generare Parentem.
Salve Hominum, Terræque Decus! salve addita Cœlo
Gloria; cunctarum Meta & pulcherrima rerum.
Salve iterùm; Terrasque Tuas, Tua Templa revise;
Et Tua pacato sumas præconia Vultu.

F I N I S.

I N D E X.

Arcadum, quorum in hisce versibus aliqua fit mentio: & Arcadicorum Nominum Interpretatio.

Alte-

Cari-

Cariftus. *Thomas Philippus Cardinalis ab Alfatia Archiep. Mechlinienfis Belgii Primas &c.*

Cloantus. *Io. Baptifta Gamberucci Archiep. Amafenus, Canonicus Bafilicæ Liberianæ, & Apoft. Cæremoniarum Præfectus.*

Coralbus. *Pompejus Abbas Rinaldi Clementi XI. P.M. A' cubiculo extra Muros.*

Corfildus. *Antonius Advocatus Coloretti.*

Crathæus. *Petrus Card. Ottbobonus S. R. E. Vicecancellarius, & Sacri Collegii Decanus olim Liberianæ Bafilicæ, nunc Lateranenfis Archipresbyter.*

Cratinus. *Jo. Abbas Sanctorius Clementis XII. Summi Pontificis Scutifer.*

Dalgus. *P. Bernardus à S. Willelmo in Domo S. Pantaleonis de Urbe Schol. Piarum ftudiis Præfectus.*

Dareclides *P. Mag. Jacobus Philippus Gatti in Univerfitate Neapolitana Theologiæ Profeffor.*

Dares. *Aloyfius Torrigiani Congregationis Immunitatis à Secretis.*

Didalmus. *D. Didacus Revillas Abbas Hieronymianus in Archigym. Romano Mathematices Profeffor.*

Diocles. *Francifcus Albertus Abbas Salvi.*

Diotimus. *Antonius Magliabechi Magni Ducis Hetruriæ Bibliothecarius.*

Dorindus. *Hieronymus Eques Odam.*

Dubenus. *P. Guido Grandi Abbas Camaldulenfis in Univ. Pifana Mathem. Profeffor.*

Dyphilus. *Michael Angelus Abbas Petrocchi in Rom. Archigym. Juris Anteceffor.*

Elbafcus. *Antonius Canevarius, Arcadum Architectus.*

Eleophilus. *Petrus Moretti Canonicus Bafilicæ S. Mariæ Tranftyberim Authoris olim in addifcendis Humanioribus Litteris Condifcipulus, nunc vero Lyturgicarum rerum clariffimus Scriptor.*

Elmira. *Violantes Beatrix è Bavaria Magna Hetruriæ Princeps.*

Emarus. *Apostolus Zeno Cæsaris Hystoricus, & Poeta.*

Enotrus. *Vincentius Comes Piazza Antonii Parmensium Ducis Cubiculo Præfectus.*

Epytides. *D. Philippus M. Pace Cassinensis S. Pauli Extrà Mœnia Urbis Abbas, Ipsiusque Status Dominus.*

Eralgus. *Eugenius Princeps à Sabaudia Cæsareorum Exercituum Dux.*

Erastus. *Franciscus Ab. Cavonus Innoc. XII. ab intimo sacello.*

Ermintus. *Octavius Bayardi Lateranensis Ecclesiæ Canonicus, & Protho. Apostolicus.*

Erylus. *Alexander Abbas Guidi Chrystinæ Svecorum Reginæ Poeta.*

Ero. *Vincentius Viviani Magni Ducis Hetruriæ Mathematicus.*

Eriphylus. *Stephanus Pallavicini Poloniarum Regi, Saxoniæ Electori à Secretis, & à Consiliis.*

Eubenus. *Io. Baptista Riccherius.*

Eucrates. *Henricus Card. De Noris Ord. Erem. S. Augustini.*

Eudossus. *P. Ubertinus Carrara S.J. Humaniorum Litterarum Studiis in Coll. Rom. Præfectus.*

Euganius. *Benedictus Canonicus Menzini in Rom. Archigym. Eloquentiæ Professor, & Christinæ Svecorum Reginæ Poeta.*

Eugildus. *Hyppolitus Comes de Rubeis à S. Secundo Camertium Episcopus.*

Euryalus. *Petrus Bonaventura Savini Episcopus Montis Alti.*

Eurindus. *Franciscus Maria Advocatus Gasparri Authoris Levir In Rom. Arch. Primarius Juris Professor, & Capitolinæ Curiæ Prior Collateralis.*

Fa-

Fanetes. *Petrus Paulus Bayulivus Marcolini.*

Faunius. *Blasius Abbas Garofolo.*

Felicius. *Dominicus Abbas Lazzarini In Universitate Patavina Humaniorum Litterarum Professor.*

Fidalma. *Petronilla Paolini Marchionissa de Maximis.*

Frosinius. *Io. Baptista Abbas Donati.*

Galatus. *P. Franciscus Grimaldi. In Rom. Coll. Olim Eloquentiæ: deinde Moralis Philosophiæ Professor.*

Gilascus. *P. Mag. Marianus Ruele S. Mariæ Transpontinæ Bibliothecarius.*

Hermes. *Gaspar Card. de Carpineo plurium Summ. Pontificum Generalis Vicarius.*

Hyppodus. *Marcus Antonius Zondadarius Magnus Hyerosolymitani Ordinis Magister.*

Jasithæus. *Raphael Fabretti Vaticanæ Basilicæ Canonicus, & Prælatus Domesticus.*

Idalgus. *Carolus Thomas Card. de Tournon., ex Arcadiæ Institutoribus.*

Idantes. *Alexander Card. Falconerius.*

Idasius. *Franciscus Carafa Pacecco Colubrani Princeps.*

Idmon. *Jo. Justinus Ciampini V. S. R.*

Ismerides. *Annibal Dux Marchesius.*

Ithaspes. *Ferdinandus de Rubeis Basilicæ Liberianæ Canonicus, & Archiepiscopus Tharsensis.*

Lacon. *Antonius Eques Caracci Corani Baro.*

Lampyrius. *Antonius Abbas Ripanti.*

Lealgus. *Hieronymus Doctor Melani.*

Leonildus. *Philippus Acciajoli Prothon. & Cam. Apost. Clericus*

Leosiletes. *Iosepb Gabbaleone Comes de Salmur. Friderici Poloniarum, & Saxoniæ Principis Honorarius Ephæbus, & Comitis de Vakerbarth ejusdem Principis institutioni Præfecti Nepos.*

Lerimus. *SS. D.N. Clemens XII. Pontifex Maximus.*

Lilybæus. *Agathinus Maria Reggio ex Principibus Catenæ*

Eques Hierosolymitanus, & Syracusarum Archidiaconus.

Lindorus. *Laurentius Comes Magalotti.*

Lycidas. *Malatesta Strinati.*

Lycon. *Ludovicus Sergardi Fabricæ S.Petri Oeconomus.*

Lycophontes. *D. Antonius de Januario ex Principibus S. Martini Belfortis Dux.*

Lycus. *Philippus Bonaroti Senator, & Cosmi III. Magni Hetruriæ Ducis Auditor.*

Lyrenus. P. *Contuccius Contucci S. J. In Coll. Rom. Eloquentiæ Professor.*

Lysanias. *D. Nivardus del Riccio Abbas, & Procurator Generalis Ord. Cister. Ad Aquas Salvias.*

Lysus. *Carolus Calcagninus Romanæ Rotæ Auditor, & Decanus.*

Lusatius. *Fridericus Christianus Regius Poloniarum, & Electoralis Saxoniæ Princeps.*

Mœon. *D. Jo. Bapt. de Myro Ord: Cassinensis Abbas; Olim Biblioth. Vaticanæ Custos.*

Megildus P. *D. Antonius Maria de Lugo Congr. de Somascha In Coll. Clementino Humanior. Litter. Professor.*

Milesius. *Iustus Fontanini Archiepiscopus Ancyranus.*

Myræus. *Author.*

Myrthenus. *Nicolaus Maria Advocatus de Fusco.*

Nadistus. *Franciscus Abbas Lelli.*

Neralcus. *Ioseph Hercolani Præfectus Plumbi V. S. R., & Infæcundorum Accademiæ Princeps.*

Nicasius. P. *Pompejus Alexander Berti Assistens Generalis Congr. Matris Dei.*

Nicetas P. *Carolus Noceti S. J. In Coll. Rom. Theolog. Professor.*

Nidalmus *Nicolaus Fortiguerra Congr. de Propaganda Fide A' Secretis. & Infæcundorum Accademiæ Olim Princeps.*

Nidastes. *Gherardus ex Comitibus de Gherardesca Metropolitanæ Florentinæ Canonicus.*

No-

Nomelius. P. *Guinibaldus Breinel S. J. Poloniarum, & Saxoniæ Principi Friderico Præceptor, & à Confessionibus.*
Nithilus. *Leo Strozzius ex Balneoli Ducibus V. S. R.*
Opheltes. *Laurentius Bellini In Accademia Pisana Anatomes Professor.*
Oryldus. *Scipio Marchio Maffei.*
Othenus. *Hieronymus Comes de Ottonibus.*
Ottinius. *Julianus Sabbatini vel à S. Agata Schol. Piar. Episcopus Apolloniæ, & Mutinensium Ducis, apud Cæsarem Rebus Gerundis Præpositus.*
Palæmon. *Sylvius Stampiglia, ex Arcadię Institutoribus.*
Pandarus. *Canonicus Philippus D' Azon In Coll. de Propaganda Fide Eloquentiæ Professor.*
Parelius. *Philippus Abbas Amadei.*
Phylacidas. *Franciscus Laurentinus Arcadiæ Custos Generalis.*
Phylaretes. *Thomas Maria Card. Ferrari Ord. Prædicatorum.*
Phylocles. *Leonardus Abbas Adami Biblioth. Imperialensis Custos.*
Polyarcus. *Annibal Card. Albanus S. R. E. Camerarius, & Vaticanæ Basilicæ Archipresbyter.*
Polybus. *Vincentius Senator à Filicaja.*
Polychares. *Sebastianus Molino. N. V.*
Rovildus. *Camillus Card. Cybo Massæ, & Carrariæ Dux.*
Selagus. *Eutitius Abbas Chiodi.*
Semirus. *Antonius Abbas de Felicibus.*
Sylvaggius. *Franciscus Blanchini Liberianæ Basilicæ Canonicus V. S. R. & Pontif. Sacelli Subdiaconus.*
Syralgus. *Philippus Abbas Leers.*
Theodossus. *Melchior Card. de Polignac Archiepisc. Auscitanus.*
Theophilus. *Benedictus XIII. Pont. Max.*

Thoas. Petrus *Antonius Annibaldensis de Molaria Ecclesiæ Lateranensis Canonicus, & Generalis Ecclesiasticorum Armorum Commissarius.*

Tyrrhus. P. *Ioseph Carpani S. J. In Coll. Rom. Studiorũ. Præf.*

Thyrsillus. *Aloysius Eques Zappi.*

Thyrsis. *Io. Bapt. Adv. Zappi Agriculturæ Assessor, ex Arcadiæ Institutoribus.*

Timoleon. P. *Io. Antonius Timoni S.I. Sem. Rom. Rector.*

Tiresias. *Dominicus Rolli.*

Trinurus. P. *Paulinus a Ss. Ioseph. Scholar. Piar. in Rom. Archigym. Eloq. Prof.*

Tymbrides. *Io. de Certain Sorbonæ Doctor, Dolonis Abbas, Regis Christianissimi Theologus, & in Infæcundorum Accademia una cum authore adpræsens Assessor.*

Varenus. *Hortensius Giroldi de Iugo.*

Vatilius. *Casimirus Rossi Archiepiscopus Tarentinus.*

Vlipius. *Io. Ant. Vulpius. In Univetsitate Patavina Olim Physices, nunc verò Humanior. Litterarum Professor.*

Uranius. *Vincentius Abbas Leonius ex Arcadiæ Institutoribus.*

Ursacchius. *Xaverius Comes Pansuto Regius Neapoli S. Claræ Consiliarius.*

Zelalgus. *Marius Guarnacci Basilicæ Lateranensis Canonicus, & V. S. R. &c.*

IN-

INDEX RERUM.

Fer-

Li-

Pa-

Reg-

ERRATUM INSIGNE.

Pag. 145. *v.* 17. sic Roma &c.

Corr. Sic me Roma fovet, sic Reges Alloquor; & jam.

Carminum Latinorum Librum Miraei Ropheatici P. A., & Arcadiæ Procuſtodis Generalis, nobis perlegendum, & examinandum traditum, Paſtoritio nomine, communique ſigno edendum, ac promulgandum cenſemus.

Ithaſpes Zetianus P. A. Cenſor.

Lyſanias Aliſianus P. A. Cenſor.

Nicaſius Porrinianus P. A. Cenſor.

QVando ita viſum eſt Cenſoribus, qui Librum ſupra-enunciatum perlegerunt, perlectumque probarunt, Paſtoritio nomine illum edere, communique ſigno imprimere, jus eſto. Datum ex Cuſtodia Arcadum, XII. Pianepſionis Stantis, Olympiadis DCXXIX. Anno III. Ab A. J. Olymp. XIII. Anno II. ineunte.

Phylacidas Lucinianus Generalis Arcadiæ Cuſtos.

Alcides Phoenicius Subcuſtos.

ROMÆ, MDCCXL.

Ex Typographia Joannis Zempel.